

Мусулмон қўрғони

Саид ибн Али ибн Вахф ал-

Қаҳтоний

Ушбу Мусулмон қўрғони китобчаси

Ҳиснумуслим изоҳли таржимаси

китобининг дуолар матни қисмини

аслига монанд ҳолда ажратиб

олинди ва сиз азизларга ҳам "пдф"

ва "ворд" шаклларида тақдим

қиласиз.

<https://islamhouse.com/۲۸۰۹۹۴۰>

- Мусулмон қўрғони

- Муқаддима
- Зикринг фазилати
- \. Уйқудан уйғонгандан сўнг айтиладиган дуолар
- \. Кийим кийиш дуоси
- \. Янги кийим кийганда ўқиладиган дуо
- \. Янги кийим кийган кишига айтиладиган дуо
- \. Кийимини ечганда ўқийдиган дуо
- \. Ҳожатхонага киришдан аввал ўқиладиган дуо
- \. Ҳожатхонадан чиқсан-дан сўнг ўқиладиган дуо
- \. Таҳорат олишдан аввал ўқиладиган зикр
- \. Таҳорат олиб бўлгандан сўнг ўқиладиган зикрлар

- ۱۰. Уйдан чиқишда
ўқиладиган зикрлар
- ۱۱. Манзилга кирганда
айтиладиган зикр
- ۱۲. Масжидга боришда
ўқиладиган дуолар
- ۱۳. Масжидга киришда
ўқиладиган дуолар
- ۱۴. Масжиддан чиқишда
ўқиладиган дуо
- ۱۵. Аzon зикрлари
- ۱۶. Истифтоҳ — намознинг
аввалида ўқиладиган дуолар
- ۱۷. Рукуъдаги дуолар
- ۱۸. Рукуъдан бош кўтараёт-
ган вакт ўқиладиган дуолар
- ۱۹. Сажда дуолари

- ۱۰. Икки сажда орасида ўтирганда ўқиладиган дуолар
- ۱۱. Тиловат саждасининг дуолари
- ۱۲. Та shaftаҳұд дуоси
- ۱۳. Та shaftаҳұдан сұнг Пайғамбар алайхиссаломга салавот айтиш
- ۱۴. Саломдан аввал охирги ташаҳұдан сұнг ўқила-диган дуолар
- ۱۵. Намоздан салом бергач ўқиладиган дуолар
- ۱۶. Истихора намозининг дуоси
- ۱۷. Эрталабки ва кечки дуолар

- ۱۸. Ухлашдан аввал
ўқиладиган дуолар
- ۱۹. Кечаси ётган ўрнида у
ёндан бу ёнга ағдарилганда
ўқиладиган дуо
- ۲۰. Уйқусида чўчиб кетиб,
ваҳима босган киши
ўқийдиган дуо
- ۲۱. Ёмон туш кўрган киши
нима қилиши керак
- ۲۲. Витр намозида
ўқиладиган қунут дуолари
- ۲۳. Витр намозини ўқиб
бўлиб, салом берилгач
ўқиладаиган дуо
- ۲۴. Ташвиш ва хафалик
холларда ўқиладиган дуолар
- ۲۵. Бошга қайфу тушганда
ўқиладиган дуолар

- ۳۶. Душман ёки султонга
йўлиққанда ўқиладиган
дуолар
- ۳۷. Султоннинг зулмидан
қўрққан киши ўқийдиган дуо
- ۳۸. Душманга дуоибад
қилиш
- ۳۹. Бир қавмдан қўрққанда
ўқийдиган дуо
- ۴۰. Иймонида шак бўлаёт-
ган киши айтадиган дуолар
- ۴۱. Қарз тўлашда
ўқиладиган дуолар
- ۴۲. Намоз ва қироатида
васваса бўлаётган киши
ўқийдиган дуо
- ۴۳. Иши мушкул бўлган
киши ўқийдиган дуо

- ﴿٤﴾. Гуноҳ қилиб қўйган киши нима дейиши ва қилиши керак
- ﴿۵﴾. Шайтон ва унинг васасини кеткизадиган зикрлар
- ﴿۶﴾. Кўнгилсиз воқеа содир бўлганда, ёки иши ўнгидан келмаётган дамларда ўқиладиган дуо
- ﴿۷﴾. Фарзанд кўрган киши-ни табриклаш дуоси ва унинг жавоби
- ﴿۸﴾. Ёш болаларга дам солиш
- ﴿۹﴾. Бемор кўриш учун борилганда ўқиладиган дуолар
- ﴿۱۰﴾. Беморни зиёрат қилиш фазилати

- ◦ ۱. Ҳаётидан умидини узган беморнинг дуоси
- ◦ ۲. Ўлим талвасасида ётган одамга талқин қилина-диган калима
- ◦ ۳. Мусибат кўрган киши ўқийдиган дуо
- ◦ ۴. Ўликни кўзини юмиб қўйишда ўқиладиган дуо
- ◦ ۵. Майитга жаноза намозида ўқиладиган дуолар
- ◦ ۶. Гўдакка ўқиладиган жаноза намози дуоси
- ◦ ۷. Таъзия дуоси
- ◦ ۸. Майит қабрга қўйи-лаётган пайт ўқиладиган дуо
- ◦ ۹. Майитни дафн қилиб бўлгандан сўнг айтилади-ган дуо

- ٧٠. Қабристонни зиёрат
қилинганда ўқиладиган дуо
- ٧١. Шамол эсганда
ўқиладиган дуо
- ٧٢. Момақалдироқ бўлганда
ўқиладиган дуо
- ٧٣. Истисқо -Оллоҳ таоло-
дан ёмғир тилаб ўқилади-ган
дуолар
- ٧٤. Ёмғир ёққанда
ўқиладиган дуо
- ٧٥. Ёмғир тингач ўқи-
ладиган дуо
- ٧٦. Ҳавонинг булутлардан
очилиши мақсадида ўқи-
ладиган дуолардан
- ٧٧. Янги ойни кўрганда
ўқийдиган дуо

- ۷۸. Рўзадорнинг ифтор маҳалда айтадиган дуоси
- ۷۹. Овқатдан аввал ўқиладиган дуо
- ۸۰. Таомланиб бўлгач ўқиладиган дуо
- ۸۱. Мехмоннинг мезбонга қиласидиган дуоси
- ۸۲. Сув ичирган ёки ичирмоқчи бўлган кишига айтиладиган дуо
- ۸۳. Бир хонадонда ифтор қиласидан киши шу хонадон ахлига айтадиган дуоси
- ۸۴. Таом келтирилиб, ун-дан танавул қиласидан рўзадор дуоси

- ۷۰. Бирор рўзадорни ҳақоратлагандага унга қайтариған жавоби
- ۷۱. Янги пишган мевани кўргандага ўқиладиган дуо
- ۷۲. Акса ургандага айтадиган дуо
- ۷۳. Кофир акса уриб, сўнг Оллоҳга ҳамд айтса нимадеб жавоб қилинади
- ۷۴. Уйланган кишига айтиладиган дуо
- ۷۵. Киши уйланганда ёки отувлов сотиб олганда ўқийдиган дуоси
- ۷۶. Эркак аёлига яқинлик қилишидан аввал айта-диган дуоси

- ۸۲. Ғазаб келганда ўқи-
ладиган дуо
- ۸۳. Бир мусибатли кишини
күрганда ўқиладиган дуо
- ۸۴. Мажлис — давраларда
ўқиладиган дуо
- ۸۵. Мажлис каффорати
- ۸۶. Оллоҳ сизни мағфират
қиласин деган кишига қан-
дай жавоб қилинади
- ۸۷. Сизга яхшилик қилган
кишига айтадиган дуоингиз
- ۸۸. Дажжолдан сақланиш
учун ўқиладиган дуолар
- ۸۹. Сизни Оллоҳ йўлида
яхши кўраман деган киши-га
қандай жавоб қилинади

- ۹۰. Мол-мулкини сизга бермоқчи бўлган кишига қандай дуо қилинади
- ۹۱. Қарзни тўлаётган вакт, қарз бериб турган кишига айтиладиган дуо
- ۹۲. Ширк келтириб қўйишидан қўрқсан киши ўқийдиган дуо
- ۹۳. Оллоҳ сизга барака берсин — деган кишига бериладиган жавоб
- ۹۴. Шумланиш ва ундан кутулиш дуоси
- ۹۵. От-улов, кема, ёки замонавий транспорт воситаларини минилганда ўқиладиган дуо
- ۹۶. Сафар дуоси

- ۹۷. Қишлоқ ёки шаҳарга кириш дуоси
- ۹۸. Бозорга кириш дуоси
- ۹۹. Миниб олган маркаби тойилганда ўқийдиган дуо
- ۱۰۰. Мусоғирни муқим кишига айтадиган дуоси
- ۱۰۱. Муқимни мусоғирга айтадиган дуоси
- ۱۰۲. Сафарда кетаётіб такбир ва тасбехлар айтиш
- ۱۰۳. Мусоғирни сахар вақтида ўқийдиган дуоси
- ۱۰۴. Сафарда ёки қаерда бўлмасин бир ерга тушса айтиладиган дуо
- ۱۰۵. Сафардан қайтишда айтиладиган дуо

- ۱۰۷. Хурсандчилик ёки кўнгилсиз воқеа бўлганда нима дейиш лозим
- ۱۰۸. Пайғамбар алайҳиссаломга салавотлар айтишнинг фазилатлари
- ۱۰۹. Саломни кенг ёйиш
- ۱۱۰. Агар кофир киши мусулмонга салом берса, қандай жавоб қиласи
- ۱۱۱. Хўрозд қичқирганда ва эшак ҳанраганда айтиладиган дуолар
- ۱۱۲. Кечасида итлар хурганда ўқиладиган дуо
- ۱۱۳. Сиз ҳақоратлаган кишининг ҳақига айтадиган дуо

- ۱۱۳. Мусулмон киши биродарини мақтаганда нима дейиши керак
- ۱۱۴. Мусулмон киши мақталса, нима дейиши керак?
- ۱۱۵. Мухрим –эхромдаги киши ҳажда ва умрада қандай талбия айтади
- ۱۱۶. Қора тош билан Рукнүл ямоний ўртасида ўқиладиган дуо
- ۱۱۷. Сафо ва марва тоғида турганда ўқиладига дуо
- ۱۱۸. Арафа кунида айтиладиган дуо
- ۱۱۹. Машъарил ҳаром - Муздалифа еридаги зикрлар ҳақида

- ۱۲۱. Жамаротда тош отиши да ҳар бир тош отилганда такбир айтишлиқ ҳақида
- ۱۲۲. Ажабланарли ёки хурсандчилик иш содир бўлганда айтиладиган дуо
- ۱۲۳. Хушхабар келганда нима дейиш лозим?
- ۱۲۴. Жасадида оғриқ сезган одам нима дейиши керак?
- ۱۲۵. Бироларга кўзи тегишидан қўрқсан одам нима деб дуо қилиши керак?
- ۱۲۶. Қўрқув ҳолатида нима дейиш керак?
- ۱۲۷. Ҳайвон сўйишида айтиладиган зикр

- ۱۲۸. Ёвуз шайтонларнинг макр-хийлаларидан сақла- ниш учун ўқиладиган дуо
- ۱۲۹. Истиғфор айтиш ва тавба қилиш
- ۱۳۰. Тасбех, ҳамд, таҳлил ва такбир айтишнинг фазилати
- ۱۳۱. Пайғамбар алайҳиссалом қандай тасбех айтар эдилар?
- ۱۳۲. Яхшиликнинг турлари ва ҳамма гўзалликларни ўз ичига қамраб олган одоблар

Мусулмон қўргони

Куръон ва Суннатдан
дуо ва зикрлар

[الأوزبكي – Uzbek Ўзбекча]

Доктор Саид ибн Али ибн Вахб ал-Қаҳтоний

—ТМ

Мутаржим: Абдуллоҳ Шариф
Муҳаррир: Абу Абдуллоҳ Шоший

Муқаддима

Муаллиф Оллоҳ таолога ҳамду сано-лар, Унинг суюкли пайғамбари Муста-фо соллаллоҳу алайҳи ва салламга дуруду саловотлар ва саломлар айтган-ларидан сўнг, **бу китобга қисқача баён бериб айтадиларки:** Бу рисола «Куръон ва ҳадисдан олинган зикр, дуо ва дам

солиш йўли билан даволаш», деб номланган китобимнинг муҳтасаридир. Бу рисолада ана шу китобимдан фақат зикрга оид мавзуларнигина келтирдим. Тоинки сафарларда ҳам ўқиб юрилган-да китобчани кўтариб юриш осон бўлсин. Ихтисор қилишда ҳадиснинг ровийларини зикр қилмай, балки унинг матнини бевосита келтириш билан чегараландим. Ва ҳадиснинг таҳрижи-да, яъни унинг асл манбаларига нисбатлашда ҳадис китоблар тўплами бўлган асл манбаълардан битта ёки иккитасига ишора қилишгагина кифоя-ландим. Кимда-ким бу ҳадисларнинг ровийлари билан танишмоқчи

бўлса, ёки бу ҳақда янада кўпроқ маълумотга эга бўлишни истаса, ана шу манбаларга мурожаат қилсин.

Оллоҳ таолодан Унинг чиройли исм-лари ва олий сифатларини васила қилиб, бу амалимни Ўзига холис қилишини ва кўзим очиқлигига ҳам, вафотимдан кейин ҳам шахсан ўзимга, сўнг бу китобни ўқиган ёки чоп этган, ёки уни нашр қилишга ҳиммат қилган ҳар бир мўмин-мусулмон биродаримга манфаатини етказишини сўрайман. Зеро, У зот бу нарсанинг валийси ва унга қодирдир. Ва Пайғамбаримиз Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва сал-ламга, у зотнинг аҳли аёллари-ю зурриётларига ва саҳобаи

киромларига, ҳамда уларга яхшилик билан эргашган ҳолда қиёматгача келадиган барча мўминлар учун Оллоҳ таолонинг сала-воту саломлари бўлсин.

Муаллиф Сайд ибн Вахф ал-Қаҳтоний

Хижрий ۱۴۰۹ йил сафар ойи.

Зикрнинг фазилати

Бу ҳақда Оллоҳ таоло Қуръони Карим-да шундай марҳамат қиласиди:

{فَإذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَإِنْكُرُوا لِي وَلَا تَنْغُضُونَ}

«Бас, Мени эслангиз, Мен ҳам сизларни эслайман ва Менга шукр қилингиз ва Мени инкор қилмангиз!»[۱]

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾

«Эй мўминлар, Оллоҳни кўп зикр қилинглар!» [۱]

﴿وَالَّذَاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالَّذَاكِرَاتِ أَعْدَ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾

«Оллоҳни кўп зикр қилгувчи эркаклар ва (Оллоҳни кўп) зикр қилувчи аёллар — улар учун Оллоҳ мағфират ва улуғ мукофот (яъни жаннат) тайёрлаб қўйгандир». [۲]

﴿وَإِذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقُولِ بِالْغُدُوِّ وَالاَصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾

«Парвардигорингизни ичингизда ёлвoriб, қўрқиб, дилдан эртаю кеч ёд қилинг ва ғофил кимсалардан бўлманг». [۳]

وقال ﷺ: [مَثُلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ، وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ، مَثُلُ الْحَيِّ وَالْمَمِتِ]

Пайғамбар алайҳиссалом айтадиларки: «Роббисини зикр қиласиган киши билан зикр қилмайдиган кишининг мисоли, гўё тирик билан ўлик каби-дир».[\[5\]](#)

اللَّا أَنْتُمْ بِخَيْرٍ أَعْمَالَكُمْ، وَأَرْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ، وَأَرْفَعُهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرٌ لَكُمْ وَقَالَ رَبُّكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الدَّهْبِ وَالْوَرْقِ، وَخَيْرٌ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقُوا عَذَوْكُمْ فَتَضْرِبُوْا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوْا أَعْنَاقَكُمْ؟ قَالُوا بَلَى。 قَالَ: ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва сал-[лам](#) айтадиларки: «Сизларга амалларин-гиз ичида энг яхисини, Оллоҳниң ҳузурида энг покизасини, даражала-рингизни кўтарувчисини, тилло ва кумушлар инфок қилишларингиздан ҳам ва душманларингизга тўқнашиб, уларнинг бошларини таналаридан, улар ҳам сизларнинг

бошларингизни танангиздан жудо қилишларидан ҳам афзал бўлганини хабарини берайми?» Саҳобалар: «Ҳа, албатта!», дедилар. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Оллоҳ таолони зикр қилишдир!», дедилар.^[۶]

وقال ﷺ: [إِيُّوْلُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ ظَبْنِ عَبْدِيِّ بَيِّ، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرْنِي، فَإِنْ ذَكَرْنِي فِي نَفْسِي، ذَكْرُتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرْنِي فِي مَلَأً، ذَكْرُتُهُ فِي مَلَأٍ خَيْرٌ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ شَبْرًا، تَقَرَّبَ إِلَيْهِ ذَرَاعًا، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذَرَاعًا، تَقَرَّبَ إِلَيْهِ بَاعًا، وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرَوْلَةً]

Пайғамбар алайҳиссалом айтадиларки: «Оллоҳ таоло айтади: «Мен бандам-нинг ўйидаман, агар Мени зикр қилса, Мен у билан биргаман. Агар Мени ичида ёдига олса, Мен ҳам уни нафсимда ёдимга оламан. Агар Мени бир жамоа орасида эсласа, Мен ҳам уни ўша жамоадан афзалроқ жамоа ичида

Эслайман. Агар у Менга бир қарич яқинлашса, Мен унга бир газ яқинлашаман. Агар у Менга бир газ яқинлашса, Мен унга бир қулоч яқинлашаман. Агар у Менга юриб келса, Мен унга югуриб бораман». [\[V\]](#)

أَنْ رجلاً قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ شَرَائِعَ الْإِسْلَامَ فَدَكْرُتْ عَلَيَّ، [وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَسْرٍ] فَأَخْبَرْنِي بِشَيْءٍ أَتَشَبَّهُ بِهِ. قَالَ: لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ

Абдуллоҳ ибн Буср разияллоҳу анҳу ривоят қилиб айтадиларки, [бир киши](#): «Ё Расулуллоҳ! Менга Ислом аҳком-лари кўпайиб кетди, сиз менга бирор амални ўргатинг, мен унга қаттиқ амал қилайин!», деди. Шунда у зот: «Ҳами-ша тилинг Оллоҳнинг зикрида бўл-син!», дедилар. [\[V\]](#)

وقال ﷺ: [مَنْ قَرَا حَرْفًا مِّنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعِشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ: (الْمَ)
حَرْفٌ، وَلَكُنْ: الْفَ حَرْفٌ، وَلَامٌ حَرْفٌ، وَمِيمٌ حَرْفٌ)]

Яна Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи
ва саллам айтдиларки: «Кимки
Оллоҳнинг китобидан бир ҳарфни
ўқиса, унга бир ҳасана, яъни битта
савоб бордир. Ҳасана эса, ўн
баробарича кўпаяди. Мен Алиф,
Лом, Мим бир ҳарф, демайман,
балки «Алиф» ўзи бир ҳарф, «Лом»
бир ҳарф, «Мим» ҳам бир
ҳарфдир!». [۹]

وَنَحْنُ فِي الصُّفَّةِ، قَالَ: ((أَيْمُونُ يُجْبِيْ أَنْ قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ [وَعِنْ عَقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ
يَعْدُو كُلَّ يَوْمٍ إِلَى بُطْحَانَ، أَوْ إِلَى الْعَقْبَيْنِ، فَيَأْتِي مِنْهُ بِنَاقَّتَيْنِ كُومَاؤيْنِ فِي عَيْرٍ أَيْمُونَ وَلَا قَطْبِعَةَ
رَحْمٌ))؟ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ تُحِبُّ ذَلِكَ؟ قَالَ: ((أَفَلَا يَعْدُو أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَقُولُ، أَوْ يَقْرَأُ آيَيْنِ
مِنْ كِتَابِ اللَّهِ خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَّتَيْنِ، وَثَلَاثٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلَاثٍ، وَأَرْبَعٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَرْبَعَ، وَوَمْ
أَعْدَادٌ هُنَّ مِنَ الْإِلَيْلِ))؟

Уқба ибн Омир разияллоҳу анҳудан
ривоят қилинади, айтадиларки: «Бир
куни биз суффада ўтирган эдик,

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам уйларидан чиқиб келиб, шундай дедилар: «Сизларнинг қайси бирингиз ҳар куни Бутҳон ёки Ақиқ водийсига бориб, маъсиятга қўл урма-ган ва қариндош-уругчиликни ҳам узмаган ҳолда, у ердан ўркачлари катта-катта бўлган, иккитадан туж олиб келишни хоҳлайди?», дедилар. «Биз, ҳаммамиз хоҳлаймиз!», дедик.

Шунда у зот айтдиларки: «Сизларнинг бирин-гиз масжидга бориб, Оллоҳнинг кито-бидан икки оят ўрганмайдими? Ёки ўқимайдими? Бу унинг учун икки туждан афзалдир. Уч оят эса учта туждан яхшидир. Тўртаси, тўрт туждан ва ҳоказо».[1]

وقال ﷺ: [مَنْ قَعَدَ مَقْعَدًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ فِيهِ، كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تِرَةٌ، وَمَنْ اضْطَجَعَ مَضْجِعًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ فِيهِ كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تِرَةٌ] [١]

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва сал-лам айтадиларки: «Кимда-ким бир жойга ўтириб, у ерда Оллоҳнинг номини зикр қилмаса, унга Оллоҳ таоло тарафидан интиқом бўлади. Ва бир жойга ётганда ҳам у ерда Оллоҳнинг исмини ёдга олмаса, унга Оллоҳ таоло тарафидан интиқом бор-дир». [۱۱]

وقال ﷺ: [مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلِسًا لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ فِيهِ، وَلَمْ يُصْلُوا عَلَى نَبِيِّهِمْ إِلَّا كَانَ عَلَيْهِمْ تِرَةٌ، فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ، وَإِنْ شَاءَ غَفَّرَ لَهُمْ] [٢]

Яна у зот айтадиларки: «Бир қавм бир йиғинда Оллоҳнинг номини зикр этмай ўтирсалар ва Унинг Расулига салавоту саломлар йўлламасалар, албатта улар учун Оллоҳ тарафидан интиқом бор-дир.

Оллоҳ хоҳласа уларни азоблайди,
хоҳласа мағфират қилади». [١٢]

وقال ﷺ: [مَا مِنْ قَوْمٍ يُقْوِمُونَ مِنْ مَجْلِسٍ لَا يَنْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ إِلَّا قَاتَمُوا عَنْ مِثْلِ حِيفَةَ حَمَارٍ] وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةً [١]

Яна у зот айтадиларки: «Қайсики қавм йиғилган ўринларидан Оллоҳ таолони зикр қилмай қўзғалар эканлар, албатта улар эшак ўлимтигига ўхшаш нарса-нинг устидан тургандек бўладилар, яъни унинг гўштидан танавул қилган-дек бўладилар ва бу улар учун ҳасрат-надомат бўлур». [١٣]

١ - أذكار الاستيقاظ من النوم

١. Уйқудан уйғонгандан сўнг айтиладиган дуолар

١ - [الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ]

۱-۱. «Бизни ўлдирғандан сўнг қайта тирилтирган Оллоҳга ҳамду санолар бўлсин. Қайта тирилиш Унинг ҳузури-гадир». [۱۴]

۲ - [لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، رَبِّ اغْفَرْ لِي]

۲-۲. «Оллоҳдан ўзга илоҳ йўқ, У ёлғиз шериксиз зотдир. Барча мулк Уники-дир, ҳамдлар ҳам Унга хосдир ва У ҳамма нарсага қодир зотдир. Оллоҳ айбу нуқсондан покдир, ҳамду санолар Унга хосдир ва Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ. Оллоҳ буюкдир. Куч-кудрат ҳам ёлғиз олий ва улуғ Оллоҳ мадади иладир. Роббим мени мағфират қилгил». [۱۵]

۳ - [الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي غَافَانِي فِي جَسَدِي، وَرَدَ عَلَيَّ رُوحِي، وَأَذْنَ لِي بِذِكْرِهِ]

۲-۳. «Менинг жисмимга оғият ато этган, менга руҳимни қайтарган ва Ўзининг зикрига мени қодир қилган Оллоҳга ҳамдлар бўлсин».[۱۶]

إِنَّ فِي خُلُقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاحْتِلَافٌ لِلَّهِ وَالنَّاهَارِ لِآيَاتٍ لِأُولَى الْأَلْبَابِ * الَّذِينَ ۖ -
يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِهِمْ وَيَتَكَبَّرُونَ فِي خُلُقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقَتْ
هَذَا بِاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقَنَا عَذَابَ النَّارِ * رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالَمِينَ مِنْ
أَنصَارٍ * رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًّا يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمُوْأْ يَرَبِّكُمْ فَامْنَأْ رَبَّنَا فَاقْعُرْ لَنَا دُلُوبَنَا وَكَفَرْ
عَنَّا سَلَّاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَيْرَارِ * رَبَّنَا وَأَتَنَا مَا وَعَدْنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا نَخْرُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا
تُخْفِي الْبَيْعَادَ * فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيقُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مَنْ نَذَرَ أَوْ أَنِّي بَعْضُكُمْ مَنْ
بَعْضٌ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَوْدُوا فِي سَبِيلِي وَفَاتَلُوا لِأَكْفَرَنَّ عَنْهُمْ
* سَلَّاتِهِمْ وَلَا دُخُلَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ نَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ
أَنَّكُنَّ الَّذِينَ لَا يَعْرُنُكُنَّ قُلُوبَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبَلَادِ * مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا وَاهِمُ جَهَنَّمْ وَبَيْسِنَ الْمَهَاجِدِ
أَنَّقُوا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ
لِلْأَيْرَارِ * وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْ إِلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلْ إِلَيْهِمْ خَاصِّيَّاتِنَّ اللَّهَ لَا
يَشْتَرِئُنَّ بِآيَاتِ اللَّهِ ثُمَّنَا قَلِيلًا أَوْ لَيْكَ لَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ * يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمُوْأْ اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَأَنْقُوا اللَّهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۴-۴. Бу оятлар Оли Имрон сурасининг охирги оятларидан бўлиб, уларнинг маънолари:

«۱۹۰. Осмонлар ва Ернинг яралиши-
да, ҳамда кеча ва кундузнинг
алмашиниб туришида, ақл эгалари

учун (бир яратувчи ва бошқариб тургувчи зот мавжуд эканлигига) оят-аломатлар борлиги шубҳасиздир. ۱۹۱. Улар турганда ҳам, ўтирганда ҳам, ётганда ҳам Оллоҳни эслайдилар ҳамда, осмонлар ва Ернинг яралиши ҳақида тафаккур қилиб (дейдилар): «Парвардигоро, бу (борлик)ни беҳуда яратганинг йўқ! Сен (беҳуда бирон иш қилиш айбидан) поксан! Ўзинг бизни жаҳаннам азобидан асрагил! ۱۹۲. Парвардигоро, албатта Сен кимни жаҳаннамга киритсанг, муҳаққақ уни расво қилурсан. Ва бундай золимлар учун ҳеч қандай ёрдамчи йўқдир. ۱۹۳. Парвардигоро, албатта биз: «Парвардигорингизга иймон келтирингиз!» — деб иймонга чор-

лаган жарчи (**Мұхаммад алайхис-саломнинг нидоларини**) эшитдигу ий-мон келтирдик. Парвардигоро, бизнинг гуноҳларимизни мағфират қил, қилган ёмонликларимизни (**саҳифайи аъмолимиздан**) ўчиргил ва бизларни яхшилар билан бирга ўлдир! ۱۹۴. Парвардигоро, бизларга пайғамбарларинг орқали ваъда қилган нарсаларингни (**жаннат, мағфират, висолингдан баҳраманд этиш каби неъматларингни**) ато қил ва бизларни Қиёмат кунида расво қилмагил! Албатта, Сен ваъдангга хилоф қилмагайсан. ۱۹۵. Бас, Парвардигорлари уларнинг дуоларини ижобат қилиб (**деди**): «Албатта Мен сизлардан бирон амал қилгувчи эркак ё аёлнинг амалини зое қил-

магайман. Зеро биро вингиз биро вин-гиздан дирсиз. (Яъни эркак аёлдан, аёл эркакдан дунёга келган). Бас, ватанларидан ҳижрат қилган, диёрларидан қувилган, менинг йўлимда азиятлар чеккан ва (менинг йўлимда) жанг қилиб, қатл этилган зотларнинг қилган гуноҳларини ўчиргайман ва уларни Оллоҳ ҳузуридан савоб — мукофот қилиб тагларидан дарёлар оқиб турадиган боғларга киритурман. Ва энг гўзал савоб — мукофот Оллоҳнинг ҳузури-дадир». ۱۹۶. Сизни кофирларнинг шаҳарларда кезишлари алдаб кўй-масин! ۱۹۷. (Бу елиб-югуриш, ғоли-бона кезишлар) озгина матодир. Сўнгра жойлари жаҳаннам бўлгай! Нақадар

ёмон жой у! ۱۹۸. Аммо

Парвардигорларидан қўрққан зотлар учун Оллоҳ ҳузуридан зиёфат бўлмиш — тагларидан дарёлар оқиб тургувчи боғлар бордирки, улар бу боғларда абадий қолажаклар.

Яхшилар учун Оллоҳ ҳузуридаги нарса (яъни савоб-ажр кофириларнинг мувакқат кайф-сафоларидан) афзалроқдир. ۱۹۹. Албатта аҳли китоб ичидаги Оллоҳга ҳамда сизларга нозил қилинган ва ўзларига нозил қилинган нарсаларга иймон келтирувчи, Оллоҳга итоат қилиб бош эгувчи, Оллоҳнинг оятларини озгина қийматга сотиб юбормайдиган зотлар ҳам бор эканлиги аниқравшандир. Ана ўшалар учун Парвардигорлари хузурида ажру

савоб бордир. Албатта Оллоҳ тезда ҳисоб-китоб қилгувчи зотдир. ۲۰۰. Эй мүминлар, сабр қилингиз ва сабру тоқат қилишда (коғирлардан) устун бўлингиз ҳамда доимо (кураш — жиҳод учун белингиз боғлиқ ҳолда) ҳозир бўлиб турингиз! Ва Оллоҳдан қўрқингизким, (шунда) шояд нажот топгайсизлар»!

۲- دُعَاءُ لِبْسِ التَّوْبَ

۲. Кийим кийиш дуоси

۵ - [الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِيْ هَذَا] (الْتَّوْبَ) فَرَزَّقَنِيْ مِنْ عَيْرِ حَوْلٍ مِنِّيْ وَلَا قُوَّةٌ...]

۵. «Менга бу кийимни кийдирган ва уни менга менинг куч-қудратимизиз насиб этган Оллоҳга ҳамлар бўлсин». [۱۷]

۳ - دُعَاءُ لِبْسِ التَّوْبَ الْجَدِيدِ

۳. Янги кийим кийганда ўқиладиган дуо

٦- [اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسُوتَنِيهِ، أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صَنَعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِهِ وَشَرِّ[
لَهُ مَا صَنَعَ]

٧. «Парвардигоро! Ўзинга ҳамлар бўлсинки, Сен бу либосни менга кийдирдинг. Мен Сендан унинг ва у унинг учун қилинган нарсанинг яхши-лигини сўрайман ва Сендан унинг ва у унинг учун қилинган нарсанинг ёмон-лигидан паноҳ тилайман». [\[۱۸\]](#)

٤ - الدُّعَاءُ لِمَنْ لَيْسَ ثُوَبًاً جَدِيدًاً

۴. Янги кийим кийган кишига айтиладиган дуо

- ٧ - [ثُبَّيْ وَيُخْلِفُ اللَّهُ تَعَالَى]

٧-١. «Кийимингиз эскириб, Оллоҳ таоло яна янгисини насиб этаверсин». [١٩]

٨ - [الْبَسْنَ حَدِيدًا وَعِشْ حَمِيدًا وَمُتْ شَهِيدًا] ٨

٨-٢. «Янги кийинг, мақтовли яшанг ва шаҳид бўлиб дунёдан кўз юминг!». [٢٠]

٥ - مَا يَقُولُ إِذَا وَضَعَ ثُوَبَةً

٩. Кийимини ечганда ўқийдиган дуо

٩ - [بِسْمِ اللّٰهِ] ٩

٩. «Бисмиллаҳ (яъни Оллоҳ номи ила ечаман)». [٢١]

٦ - دُعَاءُ دُخُولِ الْخَلَاءِ

٦. Ҳожатхонага киришдан аввал ўқиладиган дуо

١٠ - [بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُنُبِ وَالْخَبَائِثِ]

١٠. «Бисмиллах, (Оллоҳнинг номини ёдга олиб кираман.)

Парвардигоро! Мен Сендан эркагу аёл жинлардан паноҳ беришиングни сўрайман».[\[۲۲\]](#)

٧ - دُعَاءُ الْخُرُوجِ مِنَ الْخَلَاءِ

٧. Хожатхонадан чиққан-дан сўнг ўқиладиган дуо

١١ - [غُفرانِك]

١١. «Мағфират этишингни сўрайман».[\[۲۳\]](#)

٨ - الذِّكْرُ قَبْلَ الْوُضُوءِ

٨. Тахорат олишдан аввал ўқиладиган зикр

١٢ - [بِسْمِ اللَّهِ]

۱۲. «Бисмиллах (Оллоҳнинг исми билан бошлайман ёки таҳорат қила-ман)». [۲۴]

۹ - الْذِكْرُ بَعْدَ الْفَرَاغِ مِنَ الْوُضُوءِ

۹. Таҳорат олиб бўлгандан сўнг ўқиладиган зикрлар

۱۳ - [أَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ].

۱۳-۱. «Гувоҳлик бераманки, ёлғиз Оллоҳ таолодан ўзга маъбуд йўқ ва Муҳаммад Унинг бандаси ва расули-дир!». [۲۵]

۱۴ - [اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُنْتَهَرِينَ]

۱۴-۲. «Парвардигоро! Мени тавба қил-гувчи ва таҳоратли-покиза кишилардан қилгин». [۲۶]

۱۵ - [سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ]

۱۵-۳. «Эй Оллоҳ! Сен айбу нүкsonдан покдирсан, барча мақтовлар Сенгадир. Гувохлик бераманки, Сендан ўзга илоҳ йўқдир. Сенга истиғфор айтиб, тавба қиламан». [۲۷]

۱۰ - الذِّكْرُ عِنْدَ الْخُرُوجِ مِنَ الْمَنْزِلِ

۱۰. Уйдан чиқишда ўқиладиган зикрлар

۱۶ - [بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ]

۱۶-۱. «Бисмиллаҳ, Оллоҳга таваккал қилдим ва куч-қудрат фақатгина Оллоҳдандир». [۲۸]

۱۷ - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ، أَوْ أَضِلَّ، أَوْ أَرْزِلَ، أَوْ أَرْزِلَ، أَوْ أَظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ، أَوْ يُجْهِلَ عَلَيَّ]

۱۷-۲. «Эй Оллоҳ! Мен Сендан адашиш-дан ёки (ўзгалар

томонидан) адаштири-лишимдан, тойишдан ёки тойдири-лишдан, зулм қилишдан ёки зулмла-нишдан, нодонлик қилишдан ёки менга нодонлик қилинишидан паноҳ бери-шингни сўрайман». [۲۹]

۱۱ - الذَّكْرُ عَنْ دُخُولِ الْمَنْزِلِ

۱۱. Манзилга кирганда айтиладиган зикр

۱۸ - [بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا، وَبِسْمِ اللَّهِ حَرَجْنَا، وَعَلَى اللَّهِ رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا، ثُمَّ لِيُسْلِمْ عَلَى أَهْلِهِ]

۱۸. «Оллоҳнинг исми ила кирдик, Оллоҳнинг исми ила чиқдик ва Робби-мизгагина таваккал қилдик». Сўнг уйидагиларига салом беради». [۳۰]

۱۲ - دُعَاءُ الْذَّهَابِ إِلَى الْمَسْجِدِ

۱۲. Масjidга борища ўқиладиган дуолар

۱۹ - [اللَّهُمَّ اجْعِلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا، وَمِنْ فَوْقِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ شَمَائِلِي نُورًا، وَمِنْ أَمَامِي نُورًا، وَمِنْ خَلْفِي نُورًا، وَاجْعِلْ فِي نَفْسِي نُورًا، وَأَعْظَمْ لِي نُورًا، وَأَعْظَمْ لِي نُورًا، وَاجْعِلْ لِي نُورًا، وَاجْعِلْنِي نُورًا، اللَّهُمَّ أَعْطِنِي نُورًا، وَاجْعِلْ فِي عَصْبَيِّي نُورًا، وَفِي لَحْمِي نُورًا، وَفِي دَمِي نُورًا، وَفِي شَعْرِي نُورًا، وَفِي بَشَرِي نُورًا]

۱۹. «Парвардигоро! Қалбимга нур ато эт! Тилимга, қулоғимга ва күзимга ҳам нур бергин! Тепамда ва остимда, ўнг ва чапимда, олдимда ва орқамда ҳам нур қилгин! Ичимни ҳам нурга тўлдир! Ва нурни менга катта ва улкан қилгин! Мен учун нур ато қил! Ва мени нуроний қилгил! Эй Оллоҳ, менга нур бергин! Пай ва этларимда, қонимда, соchlарим ва теримда ҳам нурни насиб эт!» [۳۱]

[اللَّهُمَّ اجْعِلْ لِي نُورًا فِي قَبْرِي... وَنُورًا فِي عِظَامِي]

«Илоҳим! Менга қабримда ҳам,
суякла-римда ҳам нур бергин!» [٣٢]

[وَزِدْنِي نُورًا، وَزِدْنِي نُورًا، وَزِدْنِي نُورًا]

«(Илоҳим!) Менда нурни зиёда қил!
Менда нурни зиёда қил! Менда
нурни зиёда қил!» [٣٣]

[وَهَبْ لِي نُورًا عَلَى نُورٍ]

«(Илоҳим!) Менга нур устига нур
бергин!» [٣٤]

١٣ - دُعَاءُ الدَّهَابِ إِلَى الْمَسْجِدِ

١٣. Масжидга киришда ўқиладиган дуолар

٢٠ - [أَغُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِوْجُوهِ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ، مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ]

٢٠. Масжидга ўнг оёғи билан
киради [٣٥] ва шундай дейди: «Улуғ
Оллоҳдан, Унинг карим юзи ва

қадим салтанати ила тошбўрон
қилинган шайтондан паноҳ
беришини сўрайман». [\[۳۶\]](#)

وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ [بِسْمِ اللَّهِ، وَالصَّلَاةُ]

«Бисмиллах (Оллоҳниңг исми ила
кираман). Оллоҳниңг Расулига
салоту саломлар бўлсин». [\[۳۷\]](#)

[اللَّهُمَّ افْتُحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ]

«Эй Оллоҳ, менга раҳмат
Эшикларинг-ни очгин». [\[۳۸\]](#)

١٤ – دُعَاءُ دُخُولِ الْمَسْجِدِ

١٤. Масжиддан чиқиша ўқиладиган дуо

٢١ - [بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكِ، اللَّهُمَّ اغْصِنْنِي
مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ]

۲۱. Масжиддан чап оёғи билан чиқади^[۳۹] ва шундай дейди:
«Бисмиллах (Оллоҳнинг исми билан чиқаман). Оллоҳнинг Расулига салавоту салом-лар бўлсин! Эй Оллоҳ, мен Сендан фазли марҳаматингни сўрайман. Ило-ҳим мени тошбўрон қилинган шайтондан асрагин». [۴۰]

۱۵ - أَنْكَارُ الْأَدَانِ

۱۵. Азон зикрлари

۲۲ - يَقُولُ مِثْلَ مَا يَقُولُ الْمُؤْذِنُ إِلَّا فِي ((حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ وَحَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ)) فَيَقُولُ: ((لَا حُوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ))

۲۲-۱. Азон айтилаётган вақтда аzonни эшиتاётган киши муаззин айтган лафзларни айнисини қайтариб туради. Фақатгина «Ҳайя

алас-солаҳ ва ҳайя алал-фалаҳ»
деган ўринда «Лаа ҳавла ва лаа
қуввата иллаа биллаҳ», дейди.[٤١]

Муаззин ташаҳхуд калимасини
айтиб бўлгандан сўнг, **азонни**
эшитган киши қуидаги дуони ҳам
ўқиса яхши бўлади:

۲۳ - [وَأَنَا أَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَبِالْمُحَمَّدِ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا]

۲۳-۲. «Мен ҳам гувоҳлик бераманки: «Оллоҳдан ўзга барҳақ илоҳ йўқдир. У шериксиз ёлғиздир. Муҳаммад Унинг қули ва Расулидир. Оллоҳни Роббим, Муҳаммад (соллаллоҳу алайҳи ва сал-лам)ни Расул ва Исломни эса диним, деб тан оламан».[٤٢]

Буни муаззин ташаҳудни айтгандан кейин айтади.[\[43\]](#)

٢٤ - [يَصْلِي عَلَى النَّبِيِّ بَعْدَ فَرَاغِهِ مِنْ إِجَابَةِ الْمُؤْدَنِ]

٢٤-٣. Муаззиннинг нидосига жавоб қилиб бўлгач, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламга салавоту саломлар йўллайди.[\[44\]](#)
Кейин эса, қуидаги дуони ўқийди:

٢٥ - [اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدُّعْوَةِ التَّائِمَةِ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، أَتُمُحَمَّداً الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَأَبْعَثُهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الْذِي وَعَدْتُهُ، إِنَّكَ لَا تُخْفِي الْمِيعَادَ]

٢٥-٤. «Эй ушбу комил нидонинг ва ҳозир намознинг Роббиси бўлган Илоҳим! Муҳаммад алайҳиссалоту вас-саломга васила ва фазилани насиб этгин! Уни Ўзинг ваъда қилган юксак мақтовли мақомга мушарраф қилгин! Албатта Сен ваъдага хилоф қилмас-сан».[\[45\]](#)

٢٦ - [يَدْعُونَ لِنفْسِهِ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ فَإِنَّ الدُّعَاءَ جَيْئَنْ لَا يُرَدُّ]

٢٦-٥. Азон билан такбир орасидаги вактда дуолар рад қилинмайды, шунинг учун мўмин киши бу вактни ғанимат билиб, Оллоҳ таолодан тилакларини сўрайди.[\[٤٦\]](#)

١٦ - دعاء الاستفتح

١٦. Истифтоҳ — намознинг аввалида ўқиладиган дуолар

٢٧ - [اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ حَطَّايَايِ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ تَقْرِنِي مِنْ حَطَّايَايِ كَمَا تُنْقِنِي التَّوْبَ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّسْ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ حَطَّايَايِ، بِاللَّهِ وَالْمَاءِ وَالْبَرَدِ]

٢٧-١. «Эй Илоҳим! Мен билан хатоларим ўртасини машриқ билан мағрибнинг ўртасини йироқ қилганингдек узоқ қилгин. Эй Илоҳим! Мени хатоларимдан худди оппок либос кирлардан поклангандек пок

қилгин. Эй Илоҳим! Мени хатоларимни қор, сув ва дўл билан ювгин-поклагин». [٤٧]

٢٨ - [سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَذْكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ]

٢٨-٢. «Эй Оллоҳ! Сен айбу нуқсондан поксан, Сенинг ҳамдинг ила Сенга тасбех айтдим. Сенинг исминг мубо-ракдир, улуғлигинг ҳам олийдир ва Сендан ўзга ҳак илоҳ йўқдир». [٤٨]

٢٩ - [وَجَهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي، وَسُكُونِي، وَمَحْيَايِي، وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَإِنَّا مِنَ الْمُسْلِمِينَ。 اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَإِنَّا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذَلِكِ فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعًا إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ。 وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَاتِهَا، لَا يَصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَاتِهَا إِلَّا أَنْتَ، لَتَّبَعَكَ وَسَعَدَكَ، وَالْحَيْرُ كُلُّهُ بِيَدِكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتُ وَتَعَالَيْتُ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ]

٢٩-٣. «Осмонлару Ерни яратган Зотга ихлос ила юзимни қаратдим ва мен Унга шерик келтирувчилардан эмас-ман. Намозим, қурбонлигим,

ҳаётим ва мамотим бутун оламлар Роббиси, шериги йўқ Оллоҳ учундир. Мен шунга буюрилганман ва мен мусул-монларданман. Эй Оллоҳ! Сен Малик-сан, Сендан ўзга илоҳ йўқдир. Сен Роббимсан, мен эса Сенинг қулингман. Мен ўзимга жабр қилдим ва гуноҳ-ларимни тан оламан. Гуноҳларимни барчасини афв эт! Зеро гуноҳларни фақатгина Ўзинг мағфират қилурсан. Мени энг гўзал ахлоқларга етакла! Чунки энг гўзал ахлоққа фақатгина Ўзинг йўллайсан! Мендан ёмон хулқларни кетказгин! Зеро ёмон хулқларни Ўзинггина кетказасан. Эй Оллоҳ! Сенинг итоатингда турувчи ва Сенинг итоатингда бўлувчиман. Барча яхши-лик Сенинг

қўлингдадир. Ёмонлик эса Сенга нисбат қилинмас. Мен Сенинг мададинг ила борман ва Сенга инобат қилурман. Сен баракотли ва олийдир-сан. Сенга истиғфор айтиб, тавбалар қиласан.[\[٤٩\]](#)

٣٠ - [اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرِيلَ، وَمِيكَائِيلَ، وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالَمِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْلُقُونَ。 اهْدِنِي لِمَا احْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ إِذْنِكَ
إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ شَاءُ إِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ]

٣٠-٤. «Эй Жаброил, Микоил ва Исро-филнинг Роббиси, осмонлару Ерни яратгувчиси, ғайбу ошкорни билгувчи Оллоҳ! Сен ўзинг бандаларинг ўртаси-даги ихтилофда ҳукм қиласан. Мени бу ихтилофдан изнинг ила хаққа ҳидоят-ла. Албатта, Сен ўзинг хоҳлаган бан-

дангни түгри йўлга ҳидоят қилурсан». [٥٠]

٣١ - [اللَّهُ أَكْبَرُ كَيْرَأً، اللَّهُ أَكْبَرُ كَيْرَأً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا،
ثُلَاثًا [أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ: مِنْ نَفْخِهِ، وَنَفْعِهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا]
وَهَمْزَةً]

٣١-٥. «Оллоҳ жуда улуғдир, Оллоҳ
жуда улуғдир, Оллоҳ жуда улуғдир.
Оллоҳга чексиз ҳамдлар бўлсин!
Оллоҳга чексиз ҳамдлар бўлсин!
Оллоҳга чексиз ҳамдлар бўлсин! Ва
Оллоҳга эртаю кеч тасбехлар
бўлсин». Ушбу дуони уч бор такрор
қиласди.

Оллоҳдан менга шайтоннинг
vasvasa-sidan, makri va ҳийласidan
panox berishini surayman»,
дейди. [٥١]

٣٢ - [اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ [٥٢]، أَنْتَ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَدِيمُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ

الْحَمْدُ لِكَ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ مَلِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ] [وَلَكَ
 الْحَمْدُ] [أَنْتَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الْحَقُّ، وَلِقَوْلِكَ الْحَقُّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالثَّارُ حَقٌّ،
 وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ] [اللَّهُمَّ لَكَ أَسْأَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوْكِيدُ، وَبِكَ آمَنتُ، وَإِلَيْكَ
 أَتَبَتُ، وَبِكَ خَاصَّمُتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ. فَاغْفِرْ لِي مَا فَعَّلْتُ، وَمَا أَخَرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا
 أَعْلَمْ] [وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي] [أَنْتَ الْمُفَقِّدُ، وَأَنْتَ الْمُؤْخِرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ] [أَنْتَ الْهَيِّ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ] [وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ]

۳۲-۶. «Эй Илоҳим! Сен осмонлару ернинг ва улардаги бор махлукларнинг нуридирсан. Сенга ҳамлар бўлсин! Сен осмонлару ер ва ундаги борлиқни тутиб тургувчисидирсан. Сенга ҳамд-лар бўлсин! Сен осмонлару ер ва ундаги мавжудодларнинг Роббисан. Сенга ҳамлар бўлсин! Осмонлару Ер ва ундаги ҳамма борлиқ Сенинг мулкингdir. Сенга ҳамлар бўлсин! Сен осмонлар ва ернинг подшоҳидирсан. Сенга ҳамлар бўлсин! Сен ҳакдирсан, ваъданг ҳам ҳақ, сўзинг ва сенга қайтиш ҳақ, жаннат ва

дўзах ҳақ, Пайғамбарлар ва
 Муҳаммад алайҳис-салом ҳақ,
 қиёмат ҳақ. Илоҳим, сенга
 мусулмон бўлдим. Сенгагина
 таваккал қиласман ва Сенгагина
 иймон келтира-ман, Сенгагина
 инобат қиласман, Се-нинг йўлингда
 хусуматлашаман, Се-нинг
 ҳукмингга рози бўласман. Ўтмиш ва
 келажак, сиру ошкор гуноҳларимни
 афв эт! Аввали ҳам Ўзинг, охири
 ҳам Ўзингдир.! Сендан ўзга илоҳ
 йўқдир!»[۵۳]

١٧ - دعاء الرکوع

۱۷. Рукуъдаги дуолар

Оллоҳ таолони улуғлайдиган дуолар
 билан намозга киришгандан сўнг,

Унга рукуъ қилади ва рукуъда мана бу дуоларни ўқийди.

ثلاث مرات ٣٣ - [سُبْحَانَ رَبِّيِ الْعَظِيمِ]

٣٣-١. «Буюк Роббим покдир» — уч мартадан айтилади.[\[٥٤\]](#)

٣٤ - [سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَرَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِنَا]

٣٤-٢. «Парвардигоро! Сенга тасбехлар бўлсин! Сенинг ҳидоятинг-тавфиқинг ила Сенга ҳамлар айтамиз. Илоҳим! мени мағфират қилгин».[\[٥٥\]](#)

٣٥ - [سُبُّوْحُ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحُ]

٣٥-٣. «Оллоҳ ҳар қандай айб-нуқсон-лардан пок ва муқаддасдир. Оллоҳ бутун малоикалар ҳамда Жаброилнинг Роббидир».[\[٥٦\]](#)

٣٦ - [اللَّهُمَّ لَكَ رَكِعْتُ، وَإِلَكَ آمَدْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، حَشَّعَ لَكَ سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَمُخْيِّ، وَعَظَمْيِ، وَعَصَيِّي، [وَمَا اسْتَقْلَّ بِهِ قَدْمِي]

٣٦-٤. «Илоҳо! Сенга рукуъ қилдим.
Сенга иймон келтирдим ва Сенга
мусулмон бўлиб бўйинсундим.
Сенга қулоғим, кўзим, миям, пайим
хуллас, оёғим кўтариб турган ҳамма
аъзойим бўйин-сунди».[\[٥٧\]](#)

٣٧ - [سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكَبْرَيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ]

٣٧-٥. «Куч-қудрат, тамомий мулк,
кибр ва улуғлик эгаси бўлган Оллоҳ
айбу нуқсондан покдир».[\[٥٨\]](#)

١٨ - دعاء الرفع من الرکوع

١٨. Рукуъдан бош кўтараёт-ган вакт ўқиладиган дуолар

٣٨ - [سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ]

۳۸-۱. «Оллоҳ, Ўзига ҳамд айтувчини эшитди».[۵۹]

۳۹ - [رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْدًا كَثِيرًا طَيْبًا مُبَارَكًا فِيهِ]

۳۹-۲. «Паравардигоро! Сенга пок ва муборак, чексиз мақтовлар бўлсин».[۶۰]

۴۰ - [إِلَهَ السَّمَاوَاتِ وَمَلَأَ الْأَرْضَ، وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمِلْءُ مَا شَيَّعَ بَعْدُ. أَهْلُ النَّاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ. اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدَّ مِنْكَ الْجَدُّ]

۴۰-۳. «Осмонлару Ер ва уларнинг ўртасидаги нарсалар микдорича, яна Ўзинг хоҳлаганингча Сенга мақтовлар бўлсин! Ва Сен улуғлик ва мақтовлар соҳибидирсан. Банда айтган нарсага фақат Ўзинг ҳақлидирсан. Барчамиз Сенгагина қулдирмиз. Парвардигоро! атойингни манъ қилгувчи, Сен манъ

қилған нарсани бергувчи йүқдир.
Бой-лик, улуғлик әгасига фойда бера
ол-майди. Улуғлик, бойлик
Сендандир»[\[٦١\]](#).

١٩ - دعاء السجود

١٩. Сажда дуолари

٤١ - [سُبْحَانَ رَبِّيِ الْأَعْلَى] ثلاث مرات

٤١-١. «Олий Роббим айбу
нуқсонлар-дан покдир». Уч марта
такрор қиласы.[\[٦٢\]](#)

٤٢ - [سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَرَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِنَا]

٤٢-٢. «Эй Илоҳим! Сен барча айбу
нуқсондан покдирсан.
Парвардигоро, Сенинг ҳамду
ҳидоятинг ила тасбех айтдим.
Илоҳим, мени мағфират қил».[\[٦٣\]](#)

٤٣ - [سُبُّوْحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحُ]

٤٣-٣. «Оллоҳ ҳар қандай айбу нуқсон-лардан пок ва муқаддас Зотдир. Оллоҳ бутун малоикалар ҳамда Рух-Жаброил-нинг Роббидир».[\[٦٤\]](#)

٤٤ - [اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَصَوَّرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ]

٤٤-٤. «Илоҳо! Сенга сажда қилдим, иймон келтирдим ва мусулмон бўлиб бўйинсундим. Юзим уни яратиб, сурат ато этган ва кўзу қулоқни очган Зотга сажда қилди. Энг яхши яратувчи Оллоҳ баракотлидир».[\[٦٥\]](#)

٤٥ - [سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكَبْرَيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ]

٤٥-٥. «Куч-қудрат, тамомий мулк, кибор ва улуғлик соҳиби бўлган Оллоҳ айбу нуқсондан покдир».[\[٦٦\]](#)

٤٦ - [اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ: دِقَّهُ وَجِلْهُ، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ، وَعَلَانِيَّتَهُ وَسِرَّهُ]

٤٦-٦. «Эй Илоҳим! Гуноҳларимни ҳаммасини: катта-ю кичигини, аввали-ю охирини, сиру ошкорини мағфират айла».[\[٦٧\]](#)

٤٧ - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرَضَاكَ مِنْ سَخْطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عَقْبَيْكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، لَا أُحْصِي نَذَاءَ عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَنْتَتَ عَلَى نَفْسِكَ]

٤٧-٤. «Илоҳо! Мен Сенинг ризолингинг билан ғазабингдан паноҳ сўрайман, авфу мағфиратинг ила азобингдан паноҳ тилайман. Сендан менга бўлади-ган – ғазабингдан- паноҳ беришингни сўрайман. Сенга бўлган сано-мақтов-нинг ҳисобига етолмайман.

Сен ўзингга сано айтганинг
кабидирсан». [٦٨]

٢٠ - دعاء الجلسة بين السجدين

٢٠. Икки сажда орасида ўтирганда ўқиладиган дуолар

٤٨ - [رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي]

٤٨-١. «Роббим! мени мағфират қил.
Роббим! мени мағфират қил». [٦٩]

٤٩ - [اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي، وَارْفَعْنِي]

٤٩-٢. «Илоҳим, мени мағфират қил,
мени раҳматингга ол ва ҳидоятда
қил! Мени тўғри йўлда қилиб, менга
офият, ризқ ато эт, даражамни
баланд қил». [٧٠]

٢١ - دعاء سجود التلاوة

٢١. Тиловат саждасининг дуолари

٥٠ - [سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَوَّسَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَفُوتِهِ، (فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ)]

٥٠-١. «Юзим, уни яратган ва унга күз, қулоқ ато этган Зотга, Унинг куч-қудрати ва мадади ила сажда қилди. «Энг яхши яратгувчи Оллоҳ муборак-дир»». [٧١]

٥١ - [اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْرًا، وَضَعْ عَيْنَيْ بِهَا وِزْرًا، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ دُخْرًا، وَتَقْبِلْهَا مِنْ كُمْ تَقْبِلُهَا مِنْ عَبْدِكَ دَأْرًا]

٥١-٢. «Илоҳо! Шу сажда сабабли менга ажр ёз ва шу сабабли бир гуноҳни ўчир! Ва мен учун уни даргоҳингда захира қил ва уни мендан худди, банданг Довуд алайҳиссаломдан қабул қилгандек қабул қилгин». [٧٢]

٢٢ – التَّشَهِدُ

٢٢. Ташаҳҳуд дуоси

٥٢ - [اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكُكَ الْحَمْدَ وَرَحْمَةَ النَّبِيِّ وَرَبِّكَ أَنْ يَغْفِرْ لَنَا مَا كُنَّا نَعْمَلُ
عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ أَتَشْهُدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَتَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ]

٥٢. «Оллоҳга саломлар ва
салавотлар ва тойиботлар бўлсин!
Эй Пайғамбар, сизга Оллоҳнинг
салому раҳмати ва баракотлари
бўлсин. Бизларга ва Оллоҳнинг
солиҳ бандаларига ҳам салом
бўлсин. Гувоҳлик бераманки, Оллоҳ
таолодан ўзга ҳақ маъбуд йўқ ва
Муҳаммад Унинг қули ва
Расулидир».[\[٧٣\]](#)

- بعد التشهد الصلاة على النبي ﷺ ٢٣

٢٣. Ташаҳуддан сўнг Пай-ғамбар алайҳиссаломга салавот айтиш

٥٣ - [اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ،
إِنَّكَ حَمِيدٌ مَحِيدٌ، اللَّهُمَّ بارُكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ
إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَحِيدٌ]

۵۳-۱. «Илоҳим! Муҳаммад ва унинг оиласига худди Иброҳим ва унинг оиласига раҳмат этганингдек раҳмат эт. Зеро Сен мақтовга сазовор ва улуғ зотсан. Илоҳим! Муҳаммад ва унинг оиласига худди Иброҳим ва унинг оиласига барака ато қилганингдек барака ато эт. Зеро Сен мақтовга сазовор ва улуғ зотдирсан». [۷۴]

۵۴ - [اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَرْوَاجِهِ وَذُرْبَيْتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ. وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَرْوَاجِهِ وَذُرْبَيْتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ. إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ]

۵۴-۲. «Илоҳо! Муҳаммад ва унинг жуфти ҳалолларига, зурриётларига ҳам худди Иброҳимнинг оиласига салавот йўллаганингдек салавот йўлла. Ва Муҳаммадга ва унинг жуфти ҳалол-ларига ва

зурриётларига ҳам худди
Иброҳимнинг оиласига барака
берга-нингдек барака ато эт». [٧٥]

٢٤ - الدعاء بعد الشهاد الأخير قبل السلام

٢٤. Саломдан аввал охирги ташаҳхуддан сўнг ўқила-диган дуолар

٥٥ - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ]

٥٥-١. «Эй Илоҳим! Мени қабр
азоби-дан, дўзах азобидан, ҳаёт ва
ўлим фитнасидан ва масихи
Дажжолнинг ёмон фитнасидан
ўзинг асрагин». [٧٦]

٥٦ - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْتِمِ وَالْمَغْرُمِ]

۵۶-۲. «Эй Илоҳим! Менга қабр азоби-дан, масихи Дажжол фитнасидан, тириклик ва ўлим фитнасидан паноҳ бергин. Эй Роббим! Мени гуноҳ ва қарз балосидан ўзинг асрагин». [۷۷]

۵۷ - [اللَّهُمَّ إِنِّي طَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبُ إِلَّا أَنْتَ، فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِذْلِكَ وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ]

۵۷-۳. «Эй Илоҳим! Мен ўзимга кўп жабр қилдим. Гуноҳларни фақат Ўзинг мағфират қилурсан, ҳузурингдан бўл-ган мағфират билан мени мағфират айла ва менга раҳм қил. Зеро Сен кечургувчи ва раҳмли зотдирсан». [۷۸]

۵۸ - [اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخْرَجْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَمْتُ، وَمَا أَسْرَقْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي. أَنْتَ الْمُفْقِدُ، وَأَنْتَ الْمُؤْخَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ]

❸-❻. «Илоҳим! Мени ўтмиш ва кела-жакдаги, ҳамда сиру ошкор гуноҳ-ларимни ва исрофларимни ва Сен мендан кўра яхшироқ биладиган мендаги -гуноҳларимни- афв қилгин. Сен аввал қилгувчи ва охир қилгувчи ҳам Сенсан. Сендан ўзга барҳақ илоҳ йўқдир». [٧٩]

❺ - [اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ]

❻-❼. «Парвардигоро! Сени зикр қилишда, Сенга шукр қилишда ва Сенга чиройли ибодат қилишда менга мадад-кор бўлгин». [٨٠]

❽ - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُنُونِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَرْدَدَ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ]

❾-❿. «Илоҳим! Мени баҳиллик ва қўрқоқликдан ўзинг асра. Хорлик ҳаётидан ва дунёниг фитнасидан

ҳамда дўзах азобидан менга паноҳ бергин». [٨١]

٦١ - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ]

٦١-٧. «Илоҳим! Мен Сендан жаннатни тилайман ва дўзахдан паноҳ беришинг-ни сўрайман». [٨٢]

٦٢ - [اللَّهُمَّ يَعْلَمُكَ الْغَيْبَ وَقُدْرَتَكَ عَلَى الْخَلْقِ أَحِينِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاءَ خَيْرًا لِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حَشِّنَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلْمَةَ الْحَقِّ فِي الرِّضَا وَالْعَصْبَ، وَأَسْأَلُكَ الْقُصْدَ فِي الْغَنَى وَالْفَقْرِ، وَأَسْأَلُكَ تَعْيِمًا لَا يَقْدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقِطُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْفَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ، وَالشَّوْقَ إِلَى لِقائِكَ فِي غَيْرِ ضَرَاءٍ مُضَرَّةٍ، وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ رَبِّنَا بِزِيَّتَةِ الإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هَذَا مُهْتَدِينَ]

٦٢-٨. «Эй Илоҳим! Ғайбдан хабардор-лигинг, яратишга қодирлигинг ила Сендан тилайманки, агар ҳаёт мен учун яхши бўлса, умримни узоқ қил. Агар мен учун ўлим афзал бўлса, жонимни олгин. Парвардигоро! Мен

Сендан ошкору ғайбда ҳам
Үзингдан қўрқиши-ни насиб
этишингни сўрайман. Розили-гу
ғазабда ҳам ҳақ сўзни гапирадиган
бўлишни тилайман. Камбағаллигу
бой-ликда ҳам тежамкорлик
қилишни сўрайман ва туганмас
неъмату, абадий шодликни
беришингни сўрайман. Қазои
қадарга розилик, ўлимдан кейин эса
фаровон ҳаётни тилайман. Юзинг-
ни кўриш лаззатини сўрайман. Ва
зарару қайғуларсиз, адаштиргувчи
фит-наларсиз висолингга мушарраф
бўлиш-ни тилайман. Парвардигоро!
Бизларни иймон зийнати билан
зийнатла ва бизларни ҳидоятда
қилиб, ҳидоятга йўлловчилардан
қилгин». [۸۳]

٦٣ - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهِ بِإِنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوَلَّ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرْ لِي دُنُوُّبِي إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ]

٦٣-٩. «Эй Илоҳим! Эй Оллоҳ! Мен Сендан Сени яккаю ягона, Сомад — туғмаган ва туғилмаган, ҳеч ким Унга тенг бўлмаган зотлигингни — васила- қилиб, гуноҳларимни мағфират қили-шингни сўрайман! Албатта Сен кечи-рувчи ва раҳмли зотдирсан». [\[٨٤\]](#)

٦٤ - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِنَّكَ الْحَمْدُ لِلَّهِ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، الْمَئَانُ، يَا بَنِيَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ،

يَا حَيُّ يَا قَيُومُ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ]

٦٤-١٠. «Парвардигоро! Мен ҳамма ҳамдлар фақат Сенгагина эканлиги, Сендан ўзга ҳақ илоҳ йўқ, шериксиз, яккаю ягона илоҳ эканлигингни — васила- қилиб, Сендан тилайман, эй

инъомлар соҳиби, Еру осмонларни йўқдан бор қилган Зот, улуғлик ва карам эгаси, эй мангу тирик Зот ва бутун оламларни барпо қилиб тургув-чи! Мен Сендан жаннатни сўрайман ва дўзахдан паноҳ беришингни тилай-ман». [٨٥]

٦٥ - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ أَشْهُدُ أَنِّي أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَكُنْ لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ]

٦٥-١١. «Парвардигоро! Мен, фақатгина Сени Оллоҳ, Сендан бошқа ҳақ илоҳ йўқ, Сен яккаю ягона, Сомад — туғма-ган ва туғилмаган, Унинг тенги йўқ бўлган Зотдирсан! — деб гувоҳлик беришимни -васила- қилиб Сендан сўрайман». [٨٦]

۲۰. Намоздан салом бергач ўқиладиган дуолар

۶۶ - [أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ تَلَاتَّ اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمَنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ]

۶۶-۱. «Оллоҳдан истиффор сўрайман», (деб ۳ марта айтади.) Сўнг ушбу дуони ўқийди:
«Парвардигоро! Сен Салом-дирсан ва Сендандир салом ҳам. Эй улуғлик ва карам соҳиби, Сен (айбу нуқсондан) пок ва муқаддасдирсан».[\[۸۷\]](#)

۶۷ - [لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تَلَاثَةٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَقْعُ ذَا الْجَدَّ مِنْكَ الْجَدَّ]

۶۷-۲. «Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ, У ёлғиз, шериги йўқдир, мулк Уницидир, ҳамма ҳамдлар Унгадир ва У ҳамма нарсага қодир зотдир. Парвар-дигоро! Атоингни

манъ қилгувчи, манъ қилганингни бергувчи йўқдир. Сенинг ҳузурингда бойлик ва улуғлик эгасига улуғлиги-бойлиги фойда бера олмас». [\[۸۸\]](#)

۶۸ - [لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْحَمْدُ، وَلَهُ الْكَبْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا تَعْبُدُ إِلَّا إِيمَانَهُ، لَهُ التَّعْمَلُهُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الشَّأْنُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ]

۶۸-۳. «Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ, У ёлғиз ва шериксиздир. Ҳамма мулк Унивидир, ҳамдлар ҳам Унгадир ва У ҳамма нарсага қодир зотдир. Куч-кувват ҳаммаси Оллоҳдадир. Ибодат қилинишга Оллоҳнинг ўзи лойикдир. Биз фақат Унинг ўзига ибодат қиласиз. Неъмат ва фазл Ундандир. Чиройли санолар Унга хосдир. Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ. Динни Унга

холис қиласыз, гарчи кофирлар
ёмон күрсалар ҳам».[٨٩]

٦٩ - [سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ (ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ) لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَوِيرٌ]

٦٩-٤. Субҳаноллох, Алҳамдулиллах
ва Оллоху акбарни ўттиз уч
мартадан айтиб, сўнг ушбу дуони
ўқийди: «Ҳеч қандай илоҳ йўқ,
магар Оллоҳ бордир. У ёлғиз ва
шериксизdir. Мулк Уники-дир,
ҳамлар ҳам Унгадир ва У ҳамма
нарсага қодирдир».[٩٠]

Куйидаги учта сурани ҳар намоздан
сўнг уч мартадан ўқийди:

٧٠ - (فَنْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوَلَّْ * وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ)

(قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِنْ شَرِّ
غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِنْ شَرِّ النَّفَاثَاتِ فِي
الْأَعْقَدِ * وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ)

(فَلَمَّا أَعْوَذْ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ) بَعْدَ كُلِّ صَلَاةٍ

70-5. «۱. (Эй Мұхаммад), айтинг: «У — Оллоҳ Бирдир. (Яъни Унинг ҳеч қандай шериги йўқдир. У яккаю ёлғиздир). ۲. Оллоҳ (барча ҳожатлар билан) кўзлангувчиидир (яъни барча ҳожатлар Ундан сўралади, аммо У ҳеч кимга муҳтож эмасдир). ۳. У туғмаган ва туғилмагандир (яъни Оллоҳнинг ўғил-қизи ҳам, ота-онаси ҳам йўқдир. У азалий ва абадий зотдир). ۴. Ва ҳеч ким У зотга тенг эмасдир». [۹۱]

«(Эй Мұхаммад), айтинг: «Мен тонг Парвардигоридан (менга) Ўзи яратган нарсаларнинг ёмонлигидан; зулматга чўмган кечанинг ёмонли-

гидан, тугуларга дам солгувчи
(жодугар)ларнинг ёмонлигидан ва
ҳасад қилаётган ҳасадгўйнинг ёмон-
лигидан паноҳ беришини сўраб
илтижо қилурман». [٩٢]

«(Эй Муҳаммад), айтинг: «Мен
барча инсонларнинг Парвардиго-
ридан, барча инсонларнинг Подшо-
ҳидан, барча инсонларнинг Илоҳи-
дан (менга) Ўзи жин ва инсонлардан
бўлган, инсонларнинг дилларига
vasvasa соладиган, (қачон Оллоҳ-
нинг номи зикр қилинганида) яши-
риниб оладиган vasvasachi (шайтон)-
нинг ёмонлигидан паноҳ беришин
сўраб илтижо қилурман». [٩٣]

71-6. Ҳар намоздан кейин Оятал-курсийни бир марта үқийди:

٧١ - ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سَيِّنَةٌ وَلَا تَوْمَعْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِنْذِنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفُهُمْ وَلَا يُجِيظُونَ بِشَيْءٍ إِنْ عِلْمَهُ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسَعَ كُرْبَيْسِيَّةُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا يُؤْوِدُهُ حَفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَلِيُّمُ﴾ عَقْبَ كُلِّ صَلَاةٍ

«Оллоҳдан үзга ҳеч қандай илоҳ йўқ. Фақат Унинг ўзи бордир. Утирик ва абадий тургувчиdir. Уни на мудроқ, на уйқу олмайди.

Самовот ва ердаги бор нарсалар Унингдир. Унинг хузу-рида ҳеч ким (**бировни**) Унинг изнисиз оқлай олмайди. У уларнинг (**барча одамларнинг**) олдиларидағи ва орқаларидағи бор нарсани била-ди. Ва улар У зотнинг илмидан фактат ўзи истаган нарсаларнигина биладилар. Унинг арши-курсиси осмонлар ва ердан кенгдир. Ва уни

осмонлар ва ерни ҳифзу ҳимоятда сақлаб турыш қийнамайди. У энг юксак ва буюкдир». [٩٤]

Куйидаги дуони эса шом ва бомдод намозидан сүнг үн марта үқийди:

٧٢ - [لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْحَمْدُ يُحْبِي وَيُبَيِّنُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) عَشْرَ مَرَاتٍ بَعْدَ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ وَالصُّبْنِ

٧٢-٧. «Хеч қандай илоҳ йўқ, магар Оллоҳ бор, У ёлғиз ва шериксиздир, мулк Уницидир, ҳамма ҳамдлар Унга хосдир. У тирилтиради ва ўлдиради. У ҳамма нарсага қодир зотдир». [٩٥]

Бомдод намозини үқиб бўлиб, салом бергач, **куйидаги дуони үқийди**:

٧٣ - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلاً مُتَقَبِّلًا] بعد السلام من صلاة الفجر

٧٣-٨. «Парвардигоро! Мен Сендан фой-дали илм, ҳалол-пок ризқ ва мақбул амал сўрайман». [٩٦]

٢٦ - دعاء صلاة الاستخارة

٢٦. Истихора намозининг дуоси

يعلمنا الاستخارة في الأمور كلها كما يعلمنا : كان رسول الله ﷺ - قال جابر بن عبد الله السورة من القرآن يقول: [إِذَا هُمْ أَحْدَثُكُمْ بِالْأَمْرِ فَلْيَرْكِعْ رَجُلُّكُمْ مِنْ عَيْنِ الرَّبِيعَةِ، ثُمَّ لْيُقُولْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِرُكَ بِعِلْمِكَ، وَاسْتَغْفِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأُلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ؛ فَإِنَّكَ تَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرُ - وَيُسَمِّي حَاجَتَهُ - حَيْرًا لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أُمْرِي - أَوْ قَالَ: عَاجِلَهُ وَأَجِلَهُ - فَاقْدِرْهُ لِي وَيُسِرِّهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرُ شُرُّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أُمْرِي - أَوْ قَالَ: عَاجِلَهُ فَاصْرِفْهُ عَيْنِي وَاصْرِفْهُ عَنِّي وَأَفْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ] وَأَجِلَهُ -

٧٤. «Жобир разияллоҳу анҳудан ривоят қилинади, айтадиларки: «Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам бизларга ҳамма ишларда истихора қилишни ўргатар эдилар, худди Қуръондан бир сура ўргатгандек. Айтадиларки: «Агар бировингизни бир иш ташвишга

солиб қўйса, икки ракаат нафл намоз ўқисин. **Сўнг айтсинки:** Эй Илоҳим! Мен Сендан илминг ила хайрни, қудратинг ила қувватни сўрайман. Ва буюк марҳатингдан беришингни тилайман. Зеро Сен қодир зотсан, мен эса қодир эмасман. Сен билгувчиидирсан, мен эса билмасман. Ва Сен ҳамма ғайбни билгувчиидирсан. Илоҳим! Агар бу иш -деб уни ташвишга solaётган ишни зикр қиласди-да сўнг- мен учун, динимда, ҳаётимда ва ишимнинг оқи-батида яхшилик олиб келадиган бўлса, уни менга насиб эт ва осон қил, сўнг унда мен учун баракани ато қил. Аммо бу иш, мен учун динимда, ҳаётимда ва ишимнинг оқибатида -оқибати

дайиш-нинг ўрнига- ёки ишимнинг аввали ва охирида ёмон бўлса, деса ҳам бўлади- уни мендан узок қил, мени ҳам ундан йироқ қил. Ва менга қаерда бўлса ҳам, яхшиликни насиб эт. Сўнг мени ўша нарсага қаноатлантири». [٩٧]

I : وَمَا نَدِمَ مَنْ اسْتَخَارَ الْخَالقَ، وَشَاعَرَ الْمُخْلُوقِينَ الْمُؤْمِنِينَ وَتَبَّأَتْ فِي أَمْرِهِ، فَقَدْ قَالَ اللَّهُ
(وَشَاعَرُهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَّمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ)

Кимики Холик-Яратгувчидан истихо-ра-яхшилик талаб қилса, мўминлардан маслаҳат олса ва ишида барқарор бўлса, пушаймон бўлмас, зеро Оллоҳ тао-ло маслаҳат билан иш тутишга чорлаб шундай марҳамат қиласи:

«...ва ишларингизда уларга маслаҳат солинг! Энди (маслаҳат қилгач, бирон ишни) қасд қилсангиз, Оллоҳга суюнинг — таваккал қилинг! Албатта Оллоҳ Ўзига суюниб (иш қилгувчиларни) севади». [٩٨]

٢٧ - أذكار الصباح والمساء

٢٧. Эрталабки ва кечки дуолар

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ لَا تَرَى بَعْدَهُ

Аввало ушбу дуони ўқийди.

«Оллоҳга ҳамду санолар, Унинг сўнгги Пайғам-барига дуруду салавотлар ва саломлар бўлсин!». [٩٩]

Сўнг Оятал-курсийни ўқийди:

٧٥ - أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ (اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْخَيْرُ الْقَيُومُ لَا تَأْخُذْهُ سِنَةٌ وَلَا نُوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا إِنَّمَا يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفُهُمْ وَلَا

يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسَعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يُؤْودُهُ حَفْظُهُمَا وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

75-1. «Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ. Фақат Унинг ўзи бордир. У тирик ва абадий тургувчиdir. Уни на мудроқ, на уйқу олмайди. Самовот ва ердаги бор нарсалар Унингдир. Унинг ҳузурида ҳеч ким (бировни) Унинг изнисиз оқлай олмайди. У уларнинг (барча одамларнинг) олдиларидағи ва орқала-ридағи бор нарсани билади. Ва улар У зотнинг илмидан фақат Ўзи истаган нарсаларнигина биладилар. Унинг арши-курсиси осмонлар ва ердан кенгдир. Ва уни осмонлар ва ерни ҳифзу ҳимоятда сақлаб туриш қийнамайди. У энг юксак ва буюкдир».[۱۰۰]

Кейин эса «Ихлос», «Фалақ» билан «Наас» сураларини уч мартадан ўқий-ди:

٧٦ - (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوَلَّْ * وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ).

76-2. «۱. (Эй Мұхаммад), айтинг: «У — Оллоҳ Бирдир. (Яъни Унинг ҳеч қандай шериги йўқдир. У яккаю ёлғиздир). ۲. Оллоҳ (барча ҳожатлар билан) кўзлангувчидир (яъни барча ҳожатлар Ундан сўралади, аммо У ҳеч кимга муҳтож эмасдир). ۳. У туғмаган ва туғилмагандир (яъни Оллоҳнинг ўғил-қизи ҳам, ота-онаси ҳам йўқдир. У азалий ва абадий зотдир). ۴. Ва ҳеч ким У зотга тенг эмасдир».

(قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِنْ شَرِّ
غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِنْ شَرِّ النَّفَاثَاتِ فِي
الْعَقَدِ * وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ).

«(Эй Мұхаммад), айтинг: «Мен тонг Парвардигоридан (менга) Үзи яратған нарсаларнинг ёмонлигидан; зулматга чўмган кечанинг ёмонлигидан, тугунларга дам солгувчи (жодугар)ларнинг ёмонлигидан ва ҳасад қилаётган ҳасадгўйнинг ёмонлигидан паноҳ беришини сўраб илтижо қилурман».

(فَلَمْ يَأْتُهُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوْسُوسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ)

(ثلاث مراتٍ)

«(Эй Мұхаммад), айтинг: «Мен барча инсонларнинг Парвардигоридан, барча инсонларнинг Подшоҳидан, барча инсонларнинг Илоҳидан (менга) Үзи жин ва инсонлардан бўлган, инсонларнинг диллариға

vasvasa soladigan, (қачон Оллоҳ-
ning nomi zikr қилинганида)
яшириниб оладиган vasvasachi (шай-
тон)ning ёмонлигидан паноҳ бери-
шини сўраб илтижо
қилурман». [١٠١]

Кейин эса қуидаги дуоларни
айтади:

لَا شَرِيكَ لِلَّهِ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ ۗ ۷۷ - [أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ
الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ

أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ،
رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُسْلِ وَسُوءِ الْكِبِيرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ]

77-3. «Тонг оттирдик ва Оллоҳнинг
бутун мулки ҳам тонг оттирди. -агар
кеч кирса, кечга кирдик дейди-
Ҳамма ҳамдлар Оллоҳга бўлсин.
Ундан ўзга илоҳ йўқдир. У ёлғиз ва
шериксиздир. Барча мулк ва

ҳамлар Уницидир ва У ҳамма нарсага қодир зотдир. Эй Илоҳим! Мен Сендан бу кундаги ва бу кундан кейинги кунларда ҳам яхшиликни сўрайман. Бу кун ва ундан кейинги кунлардаги ёмонликдан паноҳ тилайман. Эй Роббим! Менга дангаса-ликдан, ёмон кексайишдан паноҳ бер. Эй Роббим! Мени дўзах ва қабр азобидан асраригин». [\[١٠٢\]](#)

۷۸ - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْنَا، وَإِنِّي أَمْسَيْنَا، وَإِنِّي أَحْيَا، وَإِنِّي أَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ]

۷۸-۴. «Эй Илоҳим! Сенинг мададинг ила тонг оттирдик, кеч кирийтдик ва Сенинг мададинг ила яшаймиз ва ўламиз. Қайта тирилиш ҳам фақатгина Сенгадир». [\[١٠٣\]](#)

٧٩ - [اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدُكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذُنُوبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ]

٧٩-٥. «Эй Илоҳим! Сен Роббимсан, Сендан ўзга ҳақ илоҳ йўқдир. Сен мени яратдинг, мен Сенинг бандангман. Сенинг аҳд-паймонинг ва ваъдангда қодир бўлганимча тураман. Қилиб қўй-ган ишларимнинг ёмонлигидан Сендан паноҳ сўрайман, менга берган неъмат-ларингни ҳамда гуноҳларимни эътироф қиласман. Мени афв этгин, зеро гуноҳ-ларни ёлғиз Ўзинггина мағфират этасан». [١٠٤]

٨٠ - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أَشْهَدُكَ، وَأَشْهُدُ حَمْلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتِكَ، وَجَمِيعِ خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ] (أربع مرات)

۸۰-၇. «Парвардигоро! Мен тонг оттири-дим. Мен Сени гувоҳ қилиб ҳамда аршингни кўтариб тургувчи фаришта-лар ва бутун малоикаларингни ҳамда жамики маҳлуқотларингни гувоҳ қилиб айтаманки, Сен ўзинг Оллоҳдир-сан, Сендан ўзга ҳақ илоҳ йўқдир, ёлғиз ва шеригинг йўқдир! Ва Муҳаммад Сенинг қулинг ва Расулинг-дир». [۱۰۵]

Бу дуо тўрт марта ўқилади.

۸۱ - [اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَإِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ]

۸۱-۷. «Илоҳо! Эрта тонгда менга, ёки бирор банданга насиб бўлган неъмат фақат Ўзингдандир. Сен якка ва шериксизсан. Ҳамд-санолар

ва шукр-лар факат Сенгагина бўлсин». [١٠٦]

٨٢ - [اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدْنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ].
[ثلاث اللهم إني أعوذ بك من الكفر، والفقر، وأعوذ بك من عذاب القبر، لا إله إلا أنت]
(سبع مرات)

٨٢-٨. «Эй Илоҳим! Баданимни саломат қил! Қулоғим ва кўзимга ҳам оғият бергин! Ибодатга факат Ўзинг ҳақли-дирсан! Илоҳим! Менга куфр ва камба-ғалликдан паноҳ бер! Ва мени қабр азобидан Ўзинг асра! Сендан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ». [١٠٧]

Бу дуо эса уч бор такрор қилинади.

٨٣ - [حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ] (سبع مرات)

٨٣-٩. «Оллоҳ менга кифоя қилгувчи-дир. Ундан ўзга ҳақ илоҳ йўқ. Унга

таваккал қилдим ва У улкан аршнинг Роббидир». [١٠٨]

Бу дуо етти марта ўқилади.

٨٤ - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ: فِي
دِينِي وَدُنْيَايِي وَأَهْلِي، وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَامْنُ رَوْغَاتِي، اللَّهُمَّ احْظُنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيِّ
وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شَمَائِلِي، وَمِنْ قَوْقَيِّ، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَلَ مِنْ تَحْتِي]

٨٤-١٠. «Парвардигоро! Мен Сендан дунё ва охиратда менга тинчлик-омонлик ва офият беришингни тилай-ман. Илоҳим! Мен Сендан диним ва дунёимда, аҳл-оилам ва молимда омон-лик, офият беришингни сўрайман. Илоҳим авратимни сатр қилгил, -яъни гуноҳларимни яширган ва халойиклар ўртасида мени шарманда қилма- кўркувларимдан омонлик бер. Эй Илоҳим! Мени

олдимдан ҳам, орқам-дан ҳам,
ўнгимдан, чапимдан ва тепамдан
ҳам Ўзинг асра. Ва остидан балога
йўлиқишдан, -яъни ер ютишидан-
улуғлигинг ила паноҳ
тилайман». [١٠٩]

٨٥ - [اللَّهُمَّ عَالَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ، أَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّ كِبِيرٍ، وَأَنْ أَقْرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أَجْرَأَهُ إِلَى مُسْلِمٍ]

٨٥-١١. «Парвардигоро! Эй ғайб ва
ош-корни билгувчи! Еру
осмонларни ярат-гувчи! Ҳамма
нарсанинг Робби ва подшоси!
Гувоҳлик бераманки, Сендан ўзга
ҳақ илоҳ йўқдир. Мен нафсимнинг
ёмонлигидан, шайтоннинг
шарридан ва унинг ширк(ка
чақиришидан ёки унинг тузогига
тушиб қолиш)дан паноҳ бери-

шингни илтижо қиласан. Ўзимга, ёки биронта мусулмонга ёмонлик қилиб қўйишимдан ҳам паноҳ беришингни тилайман». [\[۱۱۰\]](#)

٨٦ - [بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمَيعُ الْعَلِيمُ]
(ثلاث مرات)

٨٦-١٢. «Унинг исми билан бирга бўлганда на ердаги ва на осмондаги бирон нарса зарар бера олмайдиган Оллоҳнинг исми билан паноҳланаман. У эши тувчи, билувчи Зотдир». [\[۱۱۱\]](#)

Бу дуо уч бор такрор қилинади.

٨٧ - [رَضِيَتُ بِاللَّهِ رَبِّاً، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا]
(ثلاث مرت)

٨٧-١٣. «Оллоҳни Роббим, Исломни диним, Мухаммад соллаллоҳу

алайҳи ва салламни пайғамбарим, —
деб рози бўлдим». [۱۱۲]

Бу дуо ҳам уч бор такрор қилинади.

۸۸ - [يَا حَيٌّ يَا قَيُومٌ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغْيِثُ أَصْلَحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَلَا تَكُلُّنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةً عَيْنِ]

۸۸-۱۴. «Эй мангу ҳаёт ва абадий тургувчи Зот! Раҳматинг билан мадад сўрайман, ҳамма ишларимни ўнгла ва кўз очиб-юмиш муддатича ҳам, яъни бир лаҳза ҳам мени ўзимга топшириб қўйма». [۱۱۳]

۸۹ - [أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ: فَقْحَمَهُ، وَنَصْرَهُ، وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ]

۸۹-۱۵. «Биз ва бутун мулк оламлар парвардигори Оллоҳники бўлиб кечга етдик. Парвардигоро! Мен Сендан бу куннинг яхшилигини, фатҳу нусрати-ни, нури, баракаси ва

ҳидоятини тилай-ман. Ва бу кундаги ёмонликлардан ва ундан кейинги кунлардаги ёмонлик-лардан паноҳ беришингни сўрайман». [١١٤]

٩٠ - [أَصْبَحْنَا عَلَىٰ فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَىٰ كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَىٰ دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ، وَعَلَىٰ مَلَكَةِ أَبِيهِنَا إِبْرَاهِيمَ، حَنِيفاً مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ]

٩٠-١٦. «Ислом фитратида,
Пайғамбари-миз Мұхаммад
алайхиссалом динлари-да ва
бобомиз Иброҳим алайхиссалом
динларида бўлган ҳолда тонг
оттириджик, зеро у зот чин мусулмон
бўлиб, муш-риклардан эмас
Эдилар. [١١٥]

٩١ - (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) [مائة مرة]

٩١-١٧. «Оллоҳ барча айбу нуқсондан
покдир. Оллоҳни ҳамди билан
тасбех айтаман.». [١١٦]

Бу зикр юз марта айтилади.

(عشر ٩٢) - [لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَةٌ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَوِيرٌ]
الكسل (مرات) أو (مرة واحدة عند

٩٢-١٨. «Оллохдан үзга ҳеч қандай илоҳ йўқ, У ёлғиз ва шериги йўқдир, мулк Уницидир, ҳамма ҳамдлар Унгадир ва у ҳамма нарсага қодир Зотдир». [\[١١٧\]](#)

Ушбу дуо эса ўн марта айтилади, чарчаб, эриниб турган бўлса, бир марта айтиш билан кифояланиши ҳам мум-кин.

(مائة ٩٣) - [لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَةٌ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَوِيرٌ]
مرة إذا أصبح

٩٣-١٩. «Оллохдан үзга ҳеч қандай илоҳ йўқ, У ёлғиз ва шериги йўқдир, мулк Уницидир, ҳамма ҳамдлар

Унга хосдир ва У ҳамма нарсага қодир зотдир». [\[۱۱۸\]](#)

Бу дуо эса тонг отган маҳал юз марта айтади.

(ثلاث ٩٤ - سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ: عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِئْنَةَ عَرْشِهِ، وَمَدَادَ كَلْمَاتِهِ
مرات إذا أصبح)

٩٤-٢٠. «Оллоҳга, Унинг махлукотлари-нинг саноғича, нафсиининг ризолигича, аршининг вазнича ва калималарининг миқдорича ҳамду санолар бўлсин». [\[۱۱۹\]](#)

Бу дуо уч марта айтилади.

(إذا أصبح) ٩٥ - [اللَّهُمَّ إِي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلاً مُتَقْبَلًا]

٩٥-٢١. «Илоҳим! Мен Сендан фойдали илм, ҳалол-пок ризқ ва мақбул амал сўрайман». [\[۱۲۰\]](#)

Бу дуо тонг вақтида айтилади.

٩٦ - [أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوْبُ إِلَيْهِ] (مائة مرة في اليوم)

٩٦-٢٢. «Оллоҳга истиғфор айтиб,
тавба қиламан».[\[١٢١\]](#)

Ушбу дуо бир кунда юз маротаба
ўқиласи.

٩٧ - [أَعُوذُ بِكَلَمَاتِ اللَّهِ التَّامَاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ] (ثلاث مرات إذا أمسى)

٩٧-٢٣. «Оллоҳнинг мукаммал
калима-лари билан яратганларининг
ёмонлиги-дан паноҳ
тилайман».[\[١٢٢\]](#)

Бу дуо эса кеч кирганда уч бор
ўқила-ди.

٩٨ - [اللَّهُمَّ صَلِّ وَسِّلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ] (عشر مرات)

٩٨-٢٤. «Парвардигоро!
Пайғамбаримиз Мұхаммад
алайҳиссаломга салавот ва саломлар
йўллагин». [١٢٣]

Бу дуо ўн марта ўқилади.

٢٨ - أذكار النوم

٢٨. Ухлашдан аввал ўқиладиган дуолар

٩٩ - [يجمع كفيه ثم ينفث فيهما فيقرأ فيهما]: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ * وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُواً أَحَدٌ).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِنْ شَرِّ
غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِنْ شَرِّ النَّفَاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِنْ شَرِّ
الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُؤْسِفُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنْ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ).

ثم يمسح بهما ما استطاع من جسده يبدأ بهما على رأسه ووجهه وما أقبل من جسده [يفعل ذلك ثلاث مرات)

٩٩-١. Ухлашдан аввал икки қўлини
дуо қилаётган кишидек очади.

Кейин эса бисмиллоҳни айтиб, ушбу сураларни; “Ихлос”, “Фалак” ва “Наас”ни ўқийди. Сўнг икки кафтига дам уриб, кейин қўлларини бош, юз ва олди тарафидан бошлаб, баданига қўли етганича сурта-ди. Шу тарзда уч бор такрорлайди.[\[۱۲۴\]](#)

Сўнг Бақара сурасидаги Оятал-курсий-ни ва суранинг охиридаги Аманар-расул оятини ўқийди:

(اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نُوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَسْفَعُ عَلَيْهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفُهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ إِلَّا مَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يُؤْوِدُ حَفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ)
١٠٠ -

[۱۰۰-۲.](#) Оятал-курсийнинг маъноси аввалда ўтди.[\[۱۲۵\]](#)

(أَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ أَمَنَ بِاللَّهِ وَمَا لَنَّكُنَّهُ وَرُسُلُهُ لَا يُنَزِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفرانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمُصِيرُ * لَا يُكَافِئُ اللَّهُ نَفْسًا أَلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤْخِدْنَا إِنْ تَسْبِينَا أَوْ أَحْطَلْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا عَلَيْنَا
١٠١ -

إِنَّمَا حَمَلْتُهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلُنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَا وَاغْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ)

101-3. “Пайғамбар ўзига Парвардигоридан нозил қилинган нарсага иймон келтирди ва мўминлар (хам иймон келтирдилар). Оллоҳга, фаришталарига, китобларига ва пайғамбарларига иймон келтирган ҳар бир киши (айтди): «Унинг пайғамбарларидан бирон кишини ажратиб қўймаймиз». Ва «Эшитдик ва итоат этдик. Парвардигоро, гуноҳларимизни мағфират қилишингни сўраймиз. Ва фақат Ўзингга қайтажакмиз», дедилар. Оллоҳ ҳеч бир жонни тоқатидан ташқари нарсага таклиф қилмайди. (Ҳар кимнинг) қилган (яхши) амали ўзи учундир ва (ёмон) амали ҳам ўзининг бўйнигадир.

Парвардигоро, агар унутган ёки хато қилган бўлсак, бизни азобингга гирифтор айлама! Парвардигоро, бизларнинг зиммамизга биздан илгари ўтганларнинг буйинларига қўйган юкингни юклама! Парвардигоро, бизларни тоқатимиз етмайдиган нарсага зўрлама! Бизларни афв эт, (гуноҳларимизни) мағфират қил, (ҳолимизга) раҳм айла! Ўзинг Хожамизсан! Бас, бу кофир қавм устига Ўзинг бизни ғолиб қил!”۱۲۶

۱۰۲ - [بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي، وَلِكَ أَرْفَعْتُهُ، فَإِنْ أَمْسَكْتُ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتُهَا فَاحْفَظْهَا، بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ]

۱۰۲-۳. «Сенинг исминг ила ёнимни қўйдим. Ва уни Сенинг номинг ила кўтараман, яъни уйғонаман. Агар

жонимни олсанг, -руҳимни жасадимга қайтармасанг- Ўзинг раҳм айла. Агар уни қўйиб юборсанг, -жонимни қайтариб берсанг- уни солиҳ бандала-рингни ҳимоя қиласиган нарса билан асрагин». [\[۱۲۷\]](#)

Агар бирорталарингиз жойидан туриб, сўнг қайтиб келса, кийимининг этаги билан уни уч бор силтасин-супурсин ва Оллоҳ номини тилга олсин. Чунки у ўрнида нима қолганлигини билмайди. Сўнг юқоридаги дуони айтсин.

١٠٣ - [اللَّهُمَّ إِنِّيْ حَلَفْتُ نَفْسِيْ وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاثِهَا وَمَحْيَاهَا، إِنْ أَحْبَبْتَهَا فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمْتَهَا فَاغْفِرْ لَهَا. اللَّهُمَّ إِنِّيْ أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ]

۱۰۳-۴. «Илоҳим! Сен менинг жонимни, яъни мени яратдинг ва Сен уни вафот эттирасан. Нафсимнинг ўлими ҳам, ҳаёти ҳам Сенгадир, яъни сенинг қўлингдадир. Агар унга умр ато қилсанг, уни Ўзинг асра. Агар уни вафот эттирсанг, уни мағфират этгин. Илоҳим! Мен Сендан оғият сўрайман». [\[۱۲۸\]](#)

عَذَابَكَ يَوْمَ تُبَعَّثُ عِبَادَاتُكَ [ثلاث مرات] - [اللَّهُمَّ قَنِي]

۱۰۴-۵. «Парвардигоро! Мени бандала-рингни қайта тирилтирадиган кунда азобу уқубатингдан асрарин». [\[۱۲۹\]](#)

Бу дуо уч марта ўқилади.

۱۰۵ - [بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتُ وَأَحْيَا]

١٠٥-٦. “Эй Илоҳим! Сенинг исминг ила ўламан, яъни ухлайман ва Сенинг исминг ила тириламан, яъни уйғона-ман». [١٣٠]

١٠٦ - [سُبْحَانَ اللَّهِ (ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ) وَالْحَمْدُ لِلَّهِ (ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ) وَاللَّهُ أَكْبَرُ (أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ)]

١٠٦-٧. “Субҳаналлоҳ”ни ўттиз уч марта, “Алҳамдулилаҳ”ни ўттиз уч марта, “Оллоҳ акбар”ни эса ўттиз тўрт марта айтади. [١٣١]

١٠٧ - [اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعَ وَرَبَّ الْأَرْضِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّوْيٌ، وَمُنْزَلُ النُّورَةِ وَالْأَنْجِيلِ، وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ أَخْذِيَّاً صِنَاعَتِهِ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، افْضُلْ عَنَّا الْدِينُ وَأَغْنَيْنَا مِنَ الْفَقْرِ]

١٠٧-٨. «Эй Илоҳим! Етти осмонлару, буюк аршнинг ва бизларнинг Робби-миз! Ҳамда ҳамма нарсанинг Робби! Дону дунни ёриб, ундирувчиси! Тав-рот, Инжил ва Фурқонни нозил

қилувчиси! Мен Сендан ҳамма нарса-нинг ёмонлигидан паноҳ беришингни илтижо қиласан. Сен ҳамма нарсанинг пешонасидан тутгувчи дирсан! Эй Ило-ҳим! Сен Аввалсанки, Сендан олдин ҳеч нарса бўлмаган. Сен Охирсанки, Сендан кейин ҳеч нарса йўқ. Сен Зоҳирсан, Сендан устун ҳеч нарса йўқ, Сен Ботинсан, Сендан яқинроқ ҳеч нарса йўқ. Бизларнинг қарзларимизни Ўзинг адо эт ва бизларни камбағал-ликдан озод қил». [۱۳۲]

١٠٨ - [الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَانَا، وَآوَانَا، فَكُمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُؤْوِيٌ]

۱۰۸-۹. «Бизни едирган, ичирган, кифоя этган ва бошпана берган Оллоҳга ҳамд бўлсин. Кифоя

этувчиси, бошпана берувчиси бўлмаган қанча киши бор». [۱۳۳]

١٠٩ - [اللَّهُمَّ عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ فَأَطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَ مَلِيكُهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَ مِنْ شَرِّ النَّسِيْطَانِ وَ شَرِّكِهِ، وَ أَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءً، أَوْ أَجْرِهَ إِلَى مُسْلِمٍ]

۱۰۹-۱۰. «Парвардигоро! Эй ғайб ва ошкорни билгувчи! Еру осмонларни яратгувчи! Ҳамма нарсанинг Робби ва подшоси! Гувоҳлик бераманки, Сендан ўзга илоҳ йўқ. Мен нафсимнинг ёмон-лигидан, шайтоннинг шарридан ва ширки (яъни ширкка йўллашидан ёки унинг тузоғига тушиб қолиш)дан паноҳ беришингни илтижо қиласман. Ўзимга, ёки биронта мусулмонга ёмонлик қилиб қўйишимдан ҳам паноҳ беришингни тилайман». [۱۳۴]

۱۱۰ - [يَقُولُ إِلَهٌ تَّثْرِيلُ السَّجْدَةِ، وَ تَبَارَكَ الَّذِي بَيْدَهُ الْمُلْكُ]

۱۱۰-۱۱۱. “Сажда” ва “Мулк”, яъни “Таборак” сураларини ўқийди.[\[۱۳۵\]](#)

۱۱۱-۱۲. [اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَوَجَهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَأَجْلَتُ ظَهْرِي
إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأً وَلَا مَنْجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، أَمْتَثُ بِكَثِيرٍ إِلَيْكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَيَّاكَ
الَّذِي أَرْسَلْتَ] [۱۳۶]

۱۱۱-۱۲. «Эй Илоҳим! Мен ўзимни Сенга таслим қилдим. Ишимни Сенга топширдим. Юзимни Сенга йўналтиришдим. Савобингни умид қилиб, азобинг-дан қўрқиб Сенга суюндим. Сенинг ғазабингдан паноҳ топиш ва илтижо қилиш ҳам фақат Ўзингга қайтиш иладир. Сен нозил қилган китобга ва Сен юборган пайғамбарга иймон келтирдим».[\[۱۳۶\]](#)

۲۹. Кечаси ётган ўрнида у ёндан бу ёнга ағдарилганда ўқиладиган дуо

[۱۱۲ - لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ، رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ]

۱۱۲. «Оллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ!
Оллоҳ яккаю ягона, Қаҳҳор —
ҳамма нарсага қудрати етадиган
Зотдир. У осмонлару Ер ва бу
иккисининг ўрта-сидаги жамики
мавжудодларнинг Роб-бидир. У
Азиз ва Faффор зотдир». [۱۳۷]

۳۰ - دعاء الفزع في النوم ومن بلي بالوحشة

۳۰. Уйқусида чўчиб кетиб, ваҳима босган киши ўқийдиган дуо

[۱۱۲ - أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَاتِ مِنْ غَضِيبِهِ وَعَقَابِهِ، وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يُحْسِنُونَ]

۱۱۳. «Оллоҳнинг мукаммал калималари ила Унинг ғазабидан, азобидан, бандаларининг ёмонлигидан ва шайтонларнинг васвасаларидан ва менга келишларидан паноҳ тилайман». [۱۳۸]

٣١ – ما يفعل من رأى الرؤيا أو الحلم

۳۱. Ёмон туш кўрган киши нима қилиши керак

(أ) [يَنْفُثُ عَنْ يَسَارِهِ] (ثلاثة) - ۱۱۴

۱۱۴-۱. Аввало чап тарафига уч марта туфлайди. [۱۳۹]

(ثلاث مرات) (ب) [يَسْتَعِدُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ وَمِنْ شَرِّ مَا رَأَى]

۲. Кейин эса уч марта шайтоннинг ёмонлигидан ва тушида кўрган нарса-ларнинг ёмонлигидан Оллоҳдан паноҳ тилаб истиъозони

айтади, яъни “аъзу биллаҳи минаш шайтонир рожим”, дейди.[١٤٠]

[لَا يُحَدِّثُ بِهَا أَحَدٌ] (ج)

۳. Кўрган тушини ҳеч кимга айтмайди.[١٤١]

[يَتَحَوَّلُ عَنْ جَنِّبِهِ الَّذِي كَانَ عَلَيْهِ] (د)

۴. Бошқа томонга ағдарилиб ётади.[١٤٢]

[يَقُومُ يُصَلِّي إِنْ أَرَادَ ذَلِكَ] (ز) - ١١٥

۱۱۵-۵. Агар хоҳласа ўрнидан туриб нафл намоз ўқийди.[١٤٣]

٣٢ - دعاء قنوت الور

۳۲. Витр намозида ўқиладиган қунут дуолари

۱۱۶ - [اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمْنَ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمْنَ عَافَتَ، وَتَوْلِنِي فِيمْنَ تَوَلَّتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَغْطَيْتَ، وَقِنِي شَرًّا مَا قَضَيْتَ؛ فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَّذِي، [وَلَا يَعْزِزُ مَنْ عَادَيْتَ]، تَبَارِكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ]

۱۱۶-۱. «Парвардигоро! Мени Ўзинг ҳидоят қилган кишиларинг қатори ҳидоят қил. Ва оғият ато қилганларинг қатори оғият бер, Ўзингга дўст тутганларинг қатори мени ҳам дўст тутгил. Ва менга берган неъматларинг-ни, баракотли қил. Қазои ҳукмларинг-ни ёмонларидан Ўзинг мени асрагин. Албатта Сен, бутун коинот устидан ҳукм қилгувчидирсан. Сенга бирор ҳукм қила олмас. Сен дўст тутган кимса, ҳаргиз хор бўлмас. Сен душман тутган кимса, ҳаргиз азиз бўлмас. Эй Роббимиз! Сен баракотли ва олийдир-сан».[۱۴۴]

۱۱۷ - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرَضْنَكَ مِنْ سَخْطِكَ، وَبِمُعَافَلَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى تَفْسِيكَ]

۱۱۷-۲. «Эй Парвардигоро! Мен ризоли-гинг билан ғазабингдан паноҳ сўрай-ман, оғиятинг ила азобингдан паноҳ тилайман, мен Сендан, менга бўлади-ган - ғазабингдан- паноҳ бери-шингни сўрайман. Сенга бўлган сано-мақтов-нинг саноғига ета олмайман. Сен Ўзингга сано айтганинг кабидирсан».[۱۴۵]

۱۱۸ - [اللَّهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ، وَإِنَّكَ نَصَارَىٰ وَنَسْخُدُ، وَإِنَّكَ تَسْعَىٰ وَتَحْفِدُ، تَرْجُو رَحْمَتَكَ، وَتَخْشَىٰ عَذَابَكَ، إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَافِرِينَ مُلْحَقٌ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَعِينُكَ، وَنَسْتَغْفِرُكَ، وَنُشْرِي عَلَيْكَ الْحَيْرَ، وَلَا نَكُفُّرُكَ، وَنُؤْمِنُ بِكَ، وَنَخْضُعُ لَكَ، وَنَخْلَعُ مَنْ يَكْفُرُكَ]

۱۱۸-۳. «Эй Илоҳим! Биз фақат Сендан ёрдам ва мағфират тилаймиз. Сенга иймон келтирамиз ва таваккул қила-миз, Сенга яхши санолар айтамиз ва шукр қиласиз, Сенга нонкўрлик қил-маймиз, Сенга

бўйин эгамиз ва Сенга кофир бўлган кимсаларни тарк қила-миз. Илоҳим! Биз Сенгагина ибодат қиламиз, Сенгагина намоз ўқиб, сажда қиламиз ва Сенгагина сай ҳаракатлар қилиб, Сен томон ошиқамиз. Раҳма-тингдан умидвормиз, азобингдан эса қўрқамиз. Албатта азобинг кофирларга етгувчиdir.[\[۱۴۶\]](#)

٣٣ - الذكر عقب السلام من الوتر

٣٣. Витр намозини ўқиб бўлиб, салом берилгач ўқиладаиган дуо

Витрдан сўнг салом бериб бўлиб қуйидаги дуони уч марта айтади.
Учинчисида овозини баланд кўтаради ва чўзиб ўқийди:

١١٩ - [سُبْحَانَ الْمَالِكِ الْقُدُّوسِ] ثلث مرت والثالثة يجهر بها ويمد بها صوته يقول [رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ]

١١٩. «Бутун оламлар подшоси
Куддус зотга тасбехлар бўлсин! У
барча мало-икаларнинг ҳамда
Жаброил алайхис-саломнинг
Роббисидир». [١٤٧]

٣٤ - دعاء الهم والحزن

٣٤. Ташвиш ва хафалик ҳолларда ўқиладиган дуолар

١٢٠ - [اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمْمَكَ، نَاصِيَتِي بِنَبِيِّكَ، مَاضِنِ فِي حُكْمِكَ، عَذْلٌ فِي
قَضَائِكَ، أَسْأَلُكَ يُكْلِلَ اسْمِ هُوَ لَكَ، سَمِيَّتْ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كَلَابِكَ، أَوْ عَلَمْتَهُ أَحَدًا مِنْ
خَلْفَكَ، أَوْ اسْتَأْنَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عَذْنَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَتُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ
حُرْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي]

١٢٠-١. «Эй Илоҳим! Мен Сенинг
қулинг, қулинг ва чўрингнинг
ўғлиман. Пешонам Сенинг
қўлингдадир, яъни мен Сенинг
ҳукминг остидаман. Ҳук-минг

менинг устимда жорийдир. Менинг устимда қилган қазоинг адолатдир. Сен Ўзингни номлаган, ёки китобингда нозил қилган, ёки халқингдан бирорга билдириган, ёки ҳузурингда ғайб илмингда беркитиб қўйган ҳар бир исмларинг билан Сендан Қуръонни қалбимнинг баҳори, кўнглимнинг нури ва хафалигимни жилови, ғамимни аритгувчи қилишинг-ни сўрайман». [۱۴۸]

۱۲۱ - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسْلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضُلُّ الدِّينِ وَغَلَبةِ الرِّجَالِ]

۱۲۱-۲. «Парвардигоро! Менга ташвишу маҳзунлик, ожизлик, ялқовлик, баҳил-лик, қўрқоқлик, қарзни кўпайиб кети-ши ва

инсонларнинг менга ғолиб
бўлишларидан паноҳ беришингни
тилайман». [١٤٩]

٣٥ - دعاء الكرب

٣٥. Бошга қайғу тушганда ўқиладиган дуолар

١٢٢ - [لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيلُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ]

١٢٢-١. «Улуғ ва Ҳалим Оллоҳдан
ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ! Аршнинг
улуғ Роббидан ўзга ҳеч қандай илоҳ
йўқ! Осмонлару Ернинг Робби ва
аршнинг Робби бўлган Карим
Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ
йўқ». [١٥٠]

١٢٣ - [اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو، فَلَا تَكْلُنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلُّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ]

۱۲۳-۲. «Эй Илоҳим! Раҳматингдан умидворман. Мени бир лаҳза ҳам ўзим-га топшириб қўйма ва барча ишла-римни Ўзинграво қил. Сендан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ». [۱۵۱]

[إِلَهٌ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ] - ۱۲۴

۱۲۴-۳. «Сендан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ! Сен барча айб-нуқсонлардан покдирсан. Албатта мен ўзимга жабр қилгувчилардан бўлдим». [۱۵۲]

[اللهُ اللَّهُ رَبِّيْ لَا اشْرُكُ بِهِ شَيْئًا] - ۱۲۵

۱۲۵-۴. «Оллоҳ, Оллоҳ Роббимдир. Унга ҳеч нарсани шерик қилмасман». [۱۵۳]

۳۶ - دعاء لقاء العدو وذى السلطان

۳۶. Душман ёки султонга йўлиқканда ўқиладиган дуолар

١٢٦ - [اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ]

١٢٦-١. «Парвардигоро! Биз Сени улар-нинг қаршисига кўйгаймиз ва уларнинг ёмонликларидан паноҳ беришингни сўраймиз».[\[١٥٤\]](#)

١٢٧ - [اللَّهُمَّ أَنْتَ عَضْدِي، وَأَنْتَ نَصِيرِي، بِكَ أَخُولُ وَبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أَفَاتِلُ]

١٢٧-٢. «Эй Илоҳим! Сен мени қўллов-чимсан, мададкоримсан, Сенинг ёрда-минг ила курашаман, ҳужум қиласман ва уруш қиласман».[\[١٥٥\]](#)

١٢٨ - [حَسِبْنَا اللَّهَ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ]

١٢٨-٣. «Оллоҳ кифоя қилгувчимиздир. Ва У қандай ҳам яхши вакилдир».[\[١٥٦\]](#)

۳۷. Султоннинг зулмидан кўрққан киши ўқийдиган дуо

۱۲۹ - [اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، كُنْ لِي جَارًا مِنْ فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ،
وَأَحْرَابِهِ مِنْ خَلَائِقِكَ، أَنْ يَفْرُطْ عَلَيَّ أَحَدُ مِنْهُمْ أَوْ يَطْغُى، عَزْ جَارُكَ، وَجَلْ شَنَوْكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ] [۱]

۱۲۹-۱. «Эй осмонлару Ернинг,
ҳамда улуғ аршнинг Робби бўлган
Илохим! Фалончининг ўғли
фалончидан ва халқингдан бўлган
унинг гурухларини менга зулм
қилишларидан, ёки туғён-корлик
қилишларидан Ўзинг мени асра.
Сенинг паноҳинг нақадар улуғ,
Сенга бўлган мақтовлар беадад кўп,
ва Сендан ўзга илоҳ йўқ». [۱۵۷]

۱۳۰ - [اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَعَزُّ مِنْ حَلْقِهِ جَمِيعًا، اللَّهُ أَعَزُّ مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ، أَعُوذُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ، الْمُمْسِكُ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ أَنْ يَقْعُنَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا يُذْنِيهِ، مِنْ شَرِّ عَبْدِكَ فُلَانَ، وَجُنُودِهِ
وَأَنْبَاعِهِ وَأَشْيَاوِهِ، مِنْ الْجِنِّ وَالْإِنْسَنِ، اللَّهُمَّ كُنْ لِي جَارًا مِنْ شَرِّهِمْ، جَلْ شَنَوْكَ وَعَزْ جَارُكَ،
وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا غَيْرُكَ] (Три раза)

۱۳۰-۲. «Оллоҳ улуғдир! Оллоҳ барча махлукотлардан азиздир! Ва Оллоҳ мен қўрқаётган ва эҳтиёт бўлаётган нарсадан азиздир. Эй етти осмонларни ерга тушиб кетишидан сақлаб тургувчи ягона Оллоҳ! Фалончи бандангнинг ёмонлигидан ва унинг инсу жиндан иборат бўлган лашкарлари ва малай-ларининг ёмонлигидан менга паноҳ бергин. Сенга бўлган мақтовлар нақа-дар кўпдир. Паноҳинг азиз, исминг баракотлидир. Сендан ўзга илоҳ йўқ-дир». Ушбу дуони уч бор такрор этади.[\[۱۰۸\]](#)

٣٨ - الدعاء على العدو

۳۸. Душманга дуоибад қилиш

۱۳۱ - [اللَّهُمَّ مُنْزَلُ الْكِتَابِ، سَرِيعُ الْحِسَابِ، اهْزِمُ الْأَخْرَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَرَزِّلْهُمْ]

١٣١-١. «Эй Китоб нозил қилгувчи!
Тез ҳисоб қилгувчи Илоҳим! Бу
тўдаларни мағлуб қилгил. Эй
Парвардигорим! Уларни мағлуб
қилгин ва даҳшатга солгин». [١٥٩]

٣٩ - مايقول من خاف قوما

٣٩. Бир қавмдан қўрққанда ўқийдиган дуо

١٣٢ - [اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شَنِّتَ] ١٣٢

١٣٢-١. «Эй Илоҳим! Мени Ўзинг
хоҳ-лаган нарса билан улардан
сакла». [١٦٠]

٤٠ - دعاء من أصحابه شك في الإيمان

٤٠. Иймонида шак бўлаёт-ган киши айтадиган дуолар

١٣٣ - يقول [أَمَدْتُ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ] ١٣٣ - يَسْتَعِيدُ بِاللَّهِ، يَبْتَهِي عَمَّا وَسْوَسَ فِيهِ

۱۳۳-۱. Аввало истиъоза — Аъузу биллаҳни айтади.[\[۱۶۱\]](#) Сўнг қалбидаги кечайдиган ҳар хил ўйлардан ўзини тўхтади.[\[۱۶۲\]](#)

۱۳۴-۲. Кейин Аманту биллаҳ ва Расулиҳи, дейди.[\[۱۶۳\]](#) Кейин эса Оллоҳ таолонинг қуидидаги оятини ўқийди:

۱۳۵-۳. ((يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: هُوَ الْأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ))

۱۳۵-۴. «Аввал ҳам, охир ҳам, зоҳир ҳам, ботин ҳам Унинг Ўзири. У барча нарсани билгувчиdir»[\[۱۶۴\]](#).

۴۱ - دعاء قضاء الدين

۴۱. Қарз тўлашда ўқиладиган дуолар

۱۳۶ - [اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ]

١٣٦-١. «Парвардигоро! Мени ҳалолинг ила ҳаромдан сақла ва фазлинг ила Ўзингдан бошқалардан беҳожат қил-гин». [١٦٥]

١٣٧ - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمَّ وَالْحَرَّنَ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضُلُّ الدِّينِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ]

١٣٧-٢. «Эй Илоҳим! Менга ташвишу маҳзунлик, ожизлик, баҳиллик, қўрқоқ-лик, қарзни кўпайиб кетиши ва инсон-ларнинг менга зўравонлик қилишлари-дан паноҳ беришингни сўрайман». [١٦٦]

٤٢ - دعاء الوسوسة في الصلاة والقراءة

٤٢. Намоз ва қироатида васваса бўлаётган киши ўқийдиган дуо

١٣٨ - [أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، وَأَنْقُلْ عَلَى يَسَارِكَ (ثلاث)]

۱۳۸. Истиоза – яъни аъузу биллаҳни айтади, сўнг чап тарафига уч марта туфлаб қўяди.[\[۱۶۷\]](#)

۴۳ - دعاء من استصعب عليه أمر

۴۳. Иши мушкул бўлган киши ўқийдиган дуо

۱۳۹ - [اللَّهُمَّ لَا سَهْلٌ إِلَّا مَا جَعَلْتُهُ سَهْلًا، وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَرْثَ إِذَا شِئْتَ سَهْلًا]

۱۳۹. «Эй Парвардигоро! Фақат Сен енгил қилган нарсагина енгил ва осондир. Агар Сен хоҳласанг, оғирни енгил қилурсан». [\[۱۶۸\]](#)

۴ - مايقول ويفعل من أذنب ذنبها

۴۴. Гуноҳ қилиб қўйган киши нима дейиши ва қилиши керак

۱۴۰ - [مَا مِنْ عَبْدٍ يُذَنِّبُ ذَنْبًا فَيَحْسُنُ الطُّهُورَ، ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَمْعَنْهُ]

۱۴۰. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи
ва саллам марҳамат қиладиларки:
«Агар кимда-ким бир гуноҳ қилиб
қўйса, сўнг чиройли мукаммал
таҳорат қилиб, икки ракаат намоз
ўқиса, сўнг Оллоҳ таоло-дан гуноҳи
учун мағфират тиласа, албатта
Оллоҳ таоло уни кечиради». [۱۶۹]

۴۵ - دعاء طرد الشيطان ووسواسه

۴۰. Шайтон ва унинг вас- васасини кеткизадиган зикрлар

[الْأَسْتَغْفِرُ لِلّٰهِ مِنْهُ] - ۱۴۱

۱۴۱-۱. Оллоҳ таолога истиоза –
аъзу биллаҳни айтиб, паноҳ
сўрайди. [۱۷۰]

[الْأَذْان] - ۱۴۲

۱۴۲-۲. Азон айтиш. [۱۷۱]

[الْأَذْكَارُ وَقِرَاءَةُ الْقُرْآنِ] - ١٤٣

١٤٣-٣. Зикру дуолар ва Қуръон
ўқиши билан ҳам шайтон ва унинг
васvasаси кетади.[\[١٧٢\]](#)

٤٦- الدعاء حينما يقع ما لا يرضاه أو غالب على أمره

**٤٦. Кўнгилсиз воқеа содир
бўлганда, ёки иши ўнгидан
келмаётган дамларда ўқиладиган
дуо**

[فَدَرَّ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَّ] - ١٤٤

١٤٤. «Бу Оллоҳнинг тақдири, Оллоҳ
нимани хохласа қиласи». [\[١٧٣\]](#)

٤٧- تهنئة المولود له وجوابه

**٤٧. Фарзанд кўрган киши-ни
табриклаш дуоси ва унинг жавоби**

[بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي الْمُؤْهُوبِ لَكَ، وَشَكَرْتَ الْوَاهِبَ، وَبَلَغَ أَشَدَّهُ، وَرُزِقْتَ بِرَهَ] - ١٤٥

۱۴۵-۱. Табрикловчи: «Оллоҳ таоло сизга ато этган тортиқни баракотли қилсин. Ўзига шукр қилинг, фарзандингиз вояга етсин, яхшилигини кўринг». [۱۷۴]

ويرد عليه المها ففيقول: [بَارَكَ اللَّهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَزَّ اللَّهُ خَيْرًا، وَرَزَقَ اللَّهُ مِثْلَهُ، وَأَجْرَنَ ثَوَابَكَ]

۲- Табрикланувчининг жавоби:
«Оллоҳ таоло сизга ҳам баракотлар бериб, яхши мукофотлар билан сийласин. Сизни ҳам худди шундай неъмат-ларидан баҳраманд қилсин ҳамда ажр-савобларингизни зиёда қилсин». [۱۷۵]

٤٨ - ما يعود به الأولاد

۴۸. Ёш болаларга дам солиш

يعود الحسن والحسين [أَعِدُّكُمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ ۖ ۱۴۶ - كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَهَامَّةٌ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٌ]

١٤٦. Пайғамбар алайҳиссалом Ҳасан ва Ҳусайн разияллоҳу анҳумоларга шун-дай дам солар эдилар: «Мен сизларга Оллоҳнинг мукаммал калималари ила ҳар бир шайтондан ва заарли ҳашаротлардан ҳамда ёмон кўздан асранини сўрайман». [١٧٦]

٤٩ - الدعاء للمربيض في عيادته

٤٩. Бемор кўриш учун борилганда ўқиладиган дуолар

[لَا بِأَسْنَ طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ] - ١٤٧

١٤٧-۱. Ҳечқиси йўқ, Худо хоҳласа яхши бўлиб кетасиз, — деб таржима қиласи, баъзи уламолар. Бошқа баъзи-лари эса гуноҳлардан пок бўласиз, —дейишади. [١٧٧]

١٤٨ - [أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ] (سبع مرات)

١٤٨-٢. «Улуғ Оллоҳдан, аршнинг Робби бўлган Зотдан сизга шифо беришини тилайман». [\[۱۷۸\]](#)

Бу дуони етти бор такрор этади.

٥٠ - فضل عيادة المريض

٥٠. Беморни зиёрат қилиш фазилати

١٤٩ - قَالَ ﷺ: [إِذَا عَادَ الرَّجُلُ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ مَشَى فِي خَرَافَةِ الْحَنَّةِ حَتَّى يَجْلِسَ، فَإِذَا جَلَسَ غَمَرَتُهُ الرَّحْمَةُ، فَإِنْ كَانَ عُدُوًّا صَلَى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلِكٍ حَتَّى يُمْسِيَ، وَإِنْ كَانَ مَسَاءً صَلَى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلِكٍ حَتَّى يُصِبِّحَ]

١٤٩. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтадиларки: «Агар киши бе-мор бўлган мусулмон биродарининг ҳолидан хабар олиш учун борса, гўё у, касалнинг олдига келиб ўтиргунча жаннат боғчасида

юргандек бўлади. Агар унинг олдида ўтирса, уни раҳмат қамрайди. Агар зиёрати эрталаб бўлган бўлса, унга етмиш минг малоика кеч киргунгача салавот айтадилар. Агар зиёрати кечқурунда бўлса, унга етмиш минг малоика тонгга қадар салавот айтадилар». [\[۱۷۹\]](#)

٥١ - دعاء المريض الذي يئس من حياته

٥١. Ҳаётидан умидини узган беморнинг дуоси

- [اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَالْحَقْنِي بِالرَّفِيقِ الْأَعْلَى] [\[۱۵۰\]](#)

۱۵۰-۱. «Эй Илоҳим! Мени мағфират қил, раҳм айла ва Рафиқул Аълога етказ». [\[۱۸۰\]](#)

١٥١ - [جَعَلَ النَّبِيُّ عِنْدَ مَوْتِهِ يُدْخُلُ يَدِيهِ فِي الْمَاءِ فَيَمْسَحُ بِهِمَا وَجْهَهُ، وَيَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ لِلنَّمُوتِ سَكْرَاتٍ]

١٥١-٢. Пайғамбар алайҳиссалом ўлим пайтларида қўлларини сувга ботириб, кейин юзларига суртар эдилар. Ва Оллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ, албатта ўлимнинг сакаротлариталvasалари бор, — дер эдилар.[\[١٨١\]](#)

١٥٢ - [لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا قُوَّةً إِلَّا بِاللَّهِ]

١٥٢-٣. «Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ! Оллоҳ улуғдир. Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ! У ёлғиз ва шериги йўқдир. Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ! Барча мулк Уницидир, ҳамма ҳамдлар Унга хосдир. Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ! Куч-қудрат ҳаммаси Ундаридир».[\[١٨٢\]](#)

٥٢ - تأفين المحتضر

٥٢. Ўлим талвасасида ётган одамга талқин қилина-диган калима

[مَنْ كَانَ أَخْرُوكَلَمِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ] - ١٥٣

١٥٣. «Кимнинг дунёдан чиқиб кетаё-тиб, охирги гапирган сўзи «ла илаҳа илаллоҳ» бўлар экан, албатта жаннатга киради». [١٨٣]

٥٣ - دعاء من أصيب بمحنة

٥٣. مусيbat кўрган киши ўқийдиган дуо

[إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجُونَ، اللَّهُمَّ أَجْرُنِي فِي مُصِيبَتِي، وَأَحْلِفُ لِي خَيْرًا مِنْهَا] - ١٥٤

١٥٤. «Албатта биз Оллоҳнинг (банда-ларимиз) ва албатта биз У зотга қайт-гувчилармиз» Илоҳим! Мана шу муси-батим сабабли менга

ажру мукофот бер ва мен учун
ундан яхшироқ бўлган нарсани эваз
қил. [١٨٤]

٤ - الدعاء عند إغماض الميت

٥٤. Ўликни кўзини юмиб қўйиша ўқиладиган дуо

١٥٥ - [اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِفُلَانٍ (بِاسْمِهِ) وَارْفُعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمُهْدَىٰ، وَاخْلُفْ فِي عَقِيْهِ فِي الْغَابِرِيْنَ،
وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ، وَافْسُحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ، وَتَوَزَّ لَهُ فِيهِ]

١٥٥-۱. «Эй Илоҳим! Фалончи
банданг-ни -уни исмини ёдга олиб-
мағфират қил, — дейди. Сўнг унинг
мартабаси-ни ҳидоят топганлар
қаторига кўтар-гин. Унинг ортидан
қолган -ахл-аёллари ва
фарзандларига- ўзинг назоратчи
бўлгин. Бизларни ҳам, уни ҳам

мағфират қил ва қабрини кенг ва
мунаввар қилгин», — дейди.[\[١٨٥\]](#)

٥٥ - الدعاء للميت في الصلاة عليه

٥٥. Маййитга жаноза намозида ўқиладиган дуолар

١٥٦ - [اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، وَاعْفُ عَنْهُ، وَأكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِعْ مُدْخَلَهُ، وَاعْسِلْهُ
بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالبَرَدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ التَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْلِلْهُ دَارًا خَيْرًا
مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَرَزُوقًا خَيْرًا مِنْ رَزْوَجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعْدِهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ]
[وعَذَابِ النَّارِ]

١٥٦-١. «Парвардигоро! Уни
мағфират қилиб, раҳм айла ва унга
офият бериб, афв эт. Жойини
мукаррам этиб, кири-шини осон
қил. Ва оппок күйлак кир-дан
тозалангандек, уни ҳам сув, қор, дўл
билин ювиб, гунохлардан покла-гин.
Унга ҳовлисидан гўзалроқ ҳовли,
ахлидан кўра яхшироқ аҳл, аёлидан

кўра яхшироқ аёл насиб этгин. Ва жаннатга киргиз, қабр ва дўзах азоби-дан сақлагин». [١٨٦]

١٥٧ - [اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيْنَا وَمَيْتَنَا، وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرِنَا وَأَنْثَانَا。 اللَّهُمَّ مَنْ أَحْبَبْنَا مِنَ الْإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوَفَّنَا مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الإِيمَانِ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلَا تُضْلِلْنَا بَعْدَهُ]

١٥٧-٢. «Эй Илоҳим! Бизларни тирик-ларимиз ва ўликларимизни, шоҳид ва ғоибларимизни, кичик ва катталари-мизни, эркак ва аёлларимизни мағфи-рат қилгин. Эй Илоҳим! Бизлардан тирик қолганларни Исломда қил, ўлганларни эса иймонда ўтказ. Эй Илоҳим! Унинг ажр-савобидан бизлар-ни маҳрум этма ва ундан кейин бизларни адаштирганин». [١٨٧]

١٥٨ - [اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانَ بْنَ فُلَانَ فِي ذَمَنِكَ، وَحَبْلٌ جِوَارِكَ، فَقِهِ مِنْ فِتْنَةِ الْفَقْرِ، وَعَذَابِ النَّارِ،
وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَقِّ، فَاغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ]

١٥٨-٣. «Парвардигоро!

Фалончининг ўғли фалончи, Сенинг зиммангда ва паноҳ арқонингдадир. Уни қабр фитна-си ва дўзах азобидан асра. Сен вафо ва ҳақ эгасисан. Унинг гуноҳларини мағ-фират қил ва раҳмтингга ол. Албатта Сен кечирувчи ва раҳмли зотдирсан». [\[١٨٨\]](#)

١٥٩ - اللَّهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ أَمْنِكَ احْتَاجَ إِلَى رَحْمَتِكَ، وَأَنْتَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ، إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي
حَسَنَاتِهِ، وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَوَّرْ عَلَيْهِ

١٥٩-٤. Эй Оллоҳ! Қулинг ва чўринг-нинг фарзданди Сенинг раҳматингга муҳтождир. Сен уни азоблашдан беҳо-жат Зотдирсан. Агар у яхши бўлган бўлса, ҳасанотларини зиёда

эт. Агар у ёмон бўлган бўлса, унинг ёмонлигини кечиб юбор.

الدُّعَاءُ لِلْفَرَطِ فِي الصَّلَاةِ عَلَيْهِ - ٥٦

⁹⁶. Гўдакка ўқиладиган жаноза намози дуоси

((اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ)) - ۱۶۰.

۱۶۰-۱. Эй Оллоҳ! Уни қабр азобидан сақла. [\[۱۸۹\]](#)

Куйидаги дуони ўқиса ҳам яхши:

وَإِنْ قَالَ: ((اللَّهُمَّ اجْعِلْهُ فَرْطًا وَدُخْرًا لِوَالدِّيَهِ، وَشَفِيعًا مُجَابًا، اللَّهُمَّ تَقْلِبْ بِهِ مَوَازِينَهُمَا، وَأَعْظِمْ بِهِ أَجْوَرَهُمَا، وَالْحِقْةُ بِصَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ، وَاجْعِلْهُ فِي كَفَلَةِ إِبْرَاهِيمَ، وَقِهِ بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ الْجَحِيمِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَسْلَافِنَا، وَأَفْرَاطْنَا، وَمَنْ سَقَنَا بِالْأَيْمَانِ)) فَخَسَنَ

«Эй Оллоҳ! Уни ота-онаси учун ажр-мукофот, захира ҳамда шафоати қабул бўладиган шафоатчи қил. Эй Оллоҳ, шу гўдак сабабли уларнинг

мезонла-рини оғир, ажру-мукофотларини улуғ қил. Уни солих мўминлар қаторига қўш.

Иброҳимнинг кафолатида (**кафил-лигид**) қил. Ўз раҳматинг билан уни жаҳаннам азобидан сакла, унга уйидан яхшироқ уй, аҳлидан яхшироқ аҳл (**оила**) ато қил (**ўрнига бер**). Эй Оллоҳ! Ёшу қаримизни ҳамда биздан олдин иймон билан ўтиб кетган кишиларни мағфират қил![۱۹۰]

۱۶۱ - [اللَّهُمَّ اجْعِلْنَا فَرَطًا، وَسَلَفًا، وَأَجْرًا]

۱۶۱-۲. «Эй Илоҳим! Уни бизлар учун фарат-кутиб олувчи ва салафу ажр қилгин».[۱۹۱]

❸. Таъзия дуоси

١٦٢ - [إِنَّ اللَّهَ مَا أَخْدَى، وَلَهُ مَا أَعْطَى، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجْلٍ مُسَمًّى... فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْسِبْ] ١٦٢

١٦٢-١. «Албатта олгани ҳам,
бергани ҳам Оллоҳнинг ўзиники.
Ҳар бир нарса Унинг ҳузурида
маълум муҳлат билан
(белгиланган)дир. Сабр қилинг,
Оллоҳ-нинг ҳузуридаги ажру
савобни умид этинг». [١٩٢]

وَإِنْ قَالُوا: [أَعْظَمُ اللَّهُ أَجْرَكُ، وَأَحْسَنَ عَزَاءَكُ، وَغَفَرَ لِمَنِتَّكُ] فحسن.

Мана бундай деса ҳам яхши: «Оллоҳ
ажрингизни улуғ, азангизни яхши
қилсин ва маййитингизни мағфират
этсин». [١٩٣]

٥٨ - الدعاء عند إدخال الميت القبر

❹. Маййит қабрга қўйи-лаётган пайт ўқиладиган дуо

[بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ] - ١٦٣

١٦٣. Бисмиллах, яъни Оллоҳнинг исми ила ва Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг суннатига мувофиқ ўликни қабрга қўяман.[\[١٩٤\]](#)

٥٩ - الدعاء بعد دفن الميت ٥٩

٥٩. Маййитни дафн қилиб бўлгандан сўнг айтилади-ган дуо

[اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ تَبَّأْلِهُ] - ١٦٤

١٦٤. «Эй Илоҳим! Уни мағфират қил. Эй Илоҳим! Уни -савол-жавобда- событқадам қил».[\[١٩٥\]](#)

٦٠ - دعاء زيارة القبور ٦٠

٦٠. Қабристонни зиёрат қилинганда ўқиладиган дуо

١٦٥ - [السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ، مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَا حُقُولَنَّ،
[وَبَرَّكَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْهَا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ] أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمُ الْعَافِيَةَ]

١٦٥. «Ассалому алайкум эй мўмин мусулмонлардан иборат бўлган бу диёр аҳллари! Бизлар ҳам инشاоллоҳ сизлар ортларингиздан - бир кун бу ерга- келишимиз бор. Оллоҳ бизлардан ав-вал ўтганларни ҳам, кейин ўтгувчи-ларни ҳам раҳм айласин. Оллоҳ таоло-дан ўзимиз учун, ҳамда сизлар учун оғият тилайман».[\[١٩٦\]](#)

٦١ - دعاء الريح

٦١. Шамол эсганда ўқиладиган дуо

١٦٦ - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا]

١٦٦-١. «Парвардигоро! Мен Сендан бу шамолнинг яхшилигини

сўрайман ва унинг ёмонлигидан
паноҳ беришингни тилайман». [۱۹۷]

۱۶۷ - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا،
وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ]

۱۶۷-۲. «Парвардигоро! Мен Сендан
бу шамолнинг яхшилиги ва ундаги
яхши-лик ва у билан бирга
юборилган яхши-ликни сўрайман.
Ва унинг ёмонлиги ва ундаги
ёмонлик, ҳамда у билан бирга
юборилган ёмонликдан паноҳ бери-
шингни тилайман». [۱۹۸]

۶۲ - دعاء الرعد

۶۲. Момақалдироқ бўлганда ўқиладиган дуо

۱۶۸ - [سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خَيْرَتِهِ]

۱۶۸. «Момақалдиrok ҳамдлар ила тасбех айтаётган, малоикалар ҳам Ун-дан қўрқиб Унга ҳамду санолар ва тасбехлар айтаётган Оллоҳ бутун айбу нуқсондан покдир».[\[۱۹۹\]](#)

۶۳ - من أدعية الاستسقاء

۶۳. Истиско -Оллоҳ таоло-дан ёмғир тилаб ўқилади-ган дуолар

۱۶۹ - [اللَّهُمَّ اسْقُنَا غَيْرَ مَعِينًا مَرِيعًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلًا غَيْرَ آجِلٍ]

۱۶۹-۱. «Парвардигоро! Бизларга тезроқ кечиктиргмаган ҳолда чанқоқларни қон-дирувчи, мўл-кўл, фойдали, заарсиз ёмғир ёғдиргин».[\[۲۰۰\]](#)

۱۷۰ - [اللَّهُمَّ أَغْنِنَا، اللَّهُمَّ أَغْنِنَا، اللَّهُمَّ أَغْنِنَا]

۱۷۰-۲. «Парвардигоро! Ёмғир ёғдир, ёмғир ёғдир, ёмғир ёғдир».[\[۲۰۱\]](#)

١٧١ - [اللَّهُمَّ اسْقُ عِبَادَكَ، وَبَهَائِمَكَ، وَأَنْشُرْ رَحْمَتَكَ، وَأَحْيِ بِذَكْرِ الْمَيْتَ]

١٧١-٣. «Эй Илоҳим! Бандаларингни, ҳайвонларингни сурғоргин ва раҳматингни тарқатгин, ўлик шаҳрингни тирилтиргин». [٢٠٢]

٦٤ - الدعاء إذا نزل المطر

٦٤. Ёмғир ёққанда ўқиладиган дуо

١٧٢ - [اللَّهُمَّ صَبَّبَنَا نَافِعًا]

١٧٢. «Эй Илоҳим! Бу ёмғирни фойда-ли мўл-кўл қилгин». [٢٠٣]

٦٥ - الدعاء بعد نزول المطر

٦٥. Ёмғир тингач ўқи-ладиган дуо

١٧٣ - [مَطَرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ]

۱۷۳. «Бизга Оллоҳ таолонинг фазл-
карами ва раҳмат ила ёмғир
ёғди». [۲۰۴]

۶۶ - من أدعية الاستصحاباء

۶۶. Ҳавонинг булулардан очилиши мақсадида ўқи-ладиган дуолардан

۱۷۴ - [اللَّهُمَّ حَوْالِيْنَا وَلَا عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ عَلَى الْأَكَامِ وَالظِّرَابِ، وَبُطُونِ الْأَوْدِيَةِ، وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ]

۱۷۴. «Парвардигоро! Бизларнинг
усти-мизга -шахримизга- Эмас,
атрофимизга, яъни шаҳардан
ташқарига, қир-адир-лар,
водийларнинг ичи ва дараҳтзор-
ларга ёғдир». [۲۰۵]

۶۷ - دعاء رؤية الهلال

۶۷. Янги ойни кўргандага ўқийдиган дуо

١٧٥ - [اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ أَهِلْهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ، وَالتَّوْفِيقِ لِمَا ثَجِبَ رَبَّنَا وَتَرْضَى، رَبُّنَا وَرَبُّكَ اللَّهُ]

١٧٥. «Оллоҳ улуғдир, эй Илоҳим! Бу ойни бизларга омонлик, иймон, сало-матчилик, салом ва Ўзинг яхши кўриб, рози бўлган нарсага тавфиқ бериш ойи қилгин. Бизнинг Роббимиз ва сенинг Роббинг ҳам Оллоҳдир». [\[٢٠٦\]](#)

٦٨ - الدعاء عند إفطار الصائم

٦٨. Рўзадорнинг ифтор маҳалда айтадиган дуоси

١٧٦ - [ذَهَبَ الظَّمَآنَ وَابْتَلَتِ الْعُرُوقُ، وَتَبَّتِ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ]

١٧٦-١. «Чанқоқлик кетди, томирлар намланди, иншаоллоҳ савоб ҳам событ бўлди». [\[٢٠٧\]](#)

١٧٧ - [اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسَعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَعْفِرَ لِي]

١٧٧-٢. «Парвардигоро! Мен Сендан ҳамма нарсадан кенг бўлган раҳматинг ила гуноҳларимни кечиришингни сў-райман». [٢٠٨]

٦٩ - الدعاء قبل الطعام

٦٩. Овқатдан аввал ўқиладиган дуо

١٧٨ - [إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ طَعَامًا فَلْيَقُولْ بِسْمِ اللَّهِ، فَإِنْ تَسْتَأْنِ فِي أَوَّلِهِ فَلْيَقُولْ بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ]

١٧٨-١. Агар бирингиз овқатланса бисмиллаҳ десин. **Агар эсидан чиқиб қолган бўлса:** Аввалида ҳам, охирида ҳам «бисмиллаҳ», десин. [٢٠٩]

١٧٩ - [مَنْ أَطْعَمَهُ اللَّهُ الطَّعَامَ فَلْيَقُولْ: إِلَهَمْ بَارَكْ لَنَا فِيهِ وَأَطْعَمْنَا خَيْرًا مِنْهُ، وَمَنْ سَقَاهُ اللَّهُ لَنَا فَلْيَقُولْ إِلَهَمْ بَارَكْ لَنَا فِيهِ وَزَدْنَا مِنْهُ]

١٧٩-٢. Кимни Оллоҳ таоло таомлантирган бўлса айтсинки: «Эй

Илоҳим! бу таомда бизга барака бер ва бундан ҳам яхшироғини насиб қил! Кимга Оллоҳ таоло сут инъом қилган бўлса айтсинки: «Эй Илоҳим! Бунда бизга барака бер ва бизларга бундан янада кўпроқ насиб эт». [٢١٠]

٧٠ - الدعاء عند الفراغ من الطعام

٧٠. Таомланиб бўлгач ўқиладиган дуо

١٨٠ - [الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا، وَرَزَقَنِي، مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِّنِي وَلَا فُؤْدٌ]

١٨٠-١. «Менга бу таомни инъом қил-ган, менинг кучим ва қудратимсиз ризқлантирган Оллоҳга ҳамду санолар бўлсин». [٢١١]

١٨١ - [الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيْبًا مُبَارَكًا فِيهِ، غَيْرَ [مَكْفُৰٍ وَلَا] مُوَدَّعٍ، وَلَا مُسْتَغْنَىٰ عَنْهُ رَبِّهَا]

۱۸۱-۲. «Оллоҳ таолога чексиз, муборак ҳамдлар бўлсин. Роббимиз ҳеч кимга муҳтож эмас, У -дуодатарқ этилмас ва Ундан беҳожат ҳам бўлинмас».[\[۲۱۲\]](#)

۷۱ - دعاء الضيف لصاحب الطعام

۷۱. Мехмоннинг мезбонга қиласидиган дуоси

۱۸۲ - [اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيمَا رَزَقْنَاهُمْ، وَاغْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمْهُمْ]

۱۸۲. «Эй Илоҳим! Уларга берган ризқингни баракотли қил ва уларни мағфират этиб, раҳм айлагин».[\[۲۱۳\]](#)

۷۲ - الدعاء لمن سقاه أو إذا أراد ذلك

۷۲. Сув ичирган ёки ичир-моқчи бўлган кишига айтиладиган дуо

۱۸۳ - [اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمْنِي، وَاسْقُ مَنْ سَقَانِي]

۱۸۳. «Парвардигоро! Менга таом бер-ган кишини Ўзинг таомлантири ва сув ичирган кишини ҳам Ўзинг сув ичир-гин». [۲۱۴]

٧٢ - الدعاء إذا أفتر عنده أهل البيت

۷۳. Бир хонадонда ифтор қилған киши шу хонадон ахлига айтадиган дуоси

۱۸۴ - [أَفْطَرَ عِنْدَكُمُ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمُ الْأَبْرَارُ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمُ الْمَلَائِكَةُ]

۱۸۴. «Хонадонингизда рўзадорлар ифтор қилсин, таомларингизни солиҳ кишилар танавул қилсин ҳамда малои-калар сизларга салавотлар айтсин». [۲۱۵]

٧٤ - دعاء الصائم إذا حضر الطعام ولم يفتر

۷۴. Таом келтирилиб, ун-дан танавул қилмаган рўзадор дуоси

١٨٥ - [إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ فَلْيَجِبْ، فَإِنْ كَانَ صَائِمًا فَلْيُصْلِّ، وَإِنْ كَانَ مُفْطِرًا فَلْيَطْعُمْ] وَمَعْنَى فَلِيُصْلِّ أَيْ فَلِيدْعُ

١٨٥. «Агар бирингиз меҳмондорчиликка чакириладиган бўлса, албатта ижобат қилсин! Агар рўза тутиб олган бўлса, мезбон ҳаққига дуо қилсин, рўзадор бўлмаса таомлансин». [٢١٦]

٧٥ - مايقول الصائم إذا سا به أحد

٧٥. Бирор рўзадорни ҳақоратлагандага унга қайта-радиган жавоби

١٨٦ - [إِنِّي صَائِمٌ، إِنِّي صَائِمٌ] [٢١٧]

١٨٦. «Мен рўзадорман! мен рўзадорман». [٢١٧]

٧٦ - الدُّعَاءُ عِنْ رُؤْيَا بِأَكْوْرَةِ الثَّمَرِ

٧٦. Янги пишган мевани кўрганда ўқиладиган дуо

١٨٧ - [اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي نَمَرَنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدَنَّا]
[١]

١٨٧. «Парвардигоро! Бизларга меваларимизда, шахримизда ва муд^[٢١٨]лари-мизда баракани ато ЭТГИН». ^[٢١٩]

٧٧ - دعاء العطاس

٧٧. Акса урганда айтадиган дуо

١٨٨ - [إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلْيَقُلْ لَهُ أَخْوَهُ أَوْ صَاحِبُهُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، فَإِذَا قَالَ لَهُ:
يَرْحَمُكَ اللَّهُ، فَلْيَقُلْ: يَهْدِكُمُ اللَّهُ وَبُصْلُحُ بِالْكُمْ]
[٢]

١٨٨. Пайғамбар алайҳиссалом шундай марҳамат қиласилар: «Агар бирингиз акса урса, алҳамдуилилоҳ, яъни Оллоҳ-га ҳамлар бўлсин, — десин! Унинг биродари ёки соҳиби унга ярҳамукал-лоҳ, яъни Оллоҳ

сени раҳматига олсин, — десин!
Агар шундай деса, акса урган киши
ҳам унга Оллоҳ сизларни ҳидоят
қилсин ва ишларингизни ўнгласин,
деб жавоб қилсин». [۲۲۰]

٧٨ - مَا يَقُولُ لِلْكَافِرِ إِذَا عُطِسَ فِي هُدًى

٧٨. Кофир акса уриб, сўнг Оллоҳга ҳамд айтса нима деб жавоб қилинади

[يَهْدِيْكُمُ اللَّهُ وَيُصْنِلُّ بِالْكُفَّارِ] - ۱۸۹

۱۸۹. «Оллоҳ сизларни ҳидоятласин
ва ишларингизни ўнгласин».

٧٩ - الدُّعَاءُ لِلْمُتَزَوْجِ

٧٩. Уйланган кишига айтиладиган дуо

[بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ] - ۱۹۰

۱۹۰. «Оллоҳ таоло сизга баракотлар ёғдирсин. Ва ўрталарингизни яхшилик-да жамласин». [۲۲۱]

۸۰ - دعاء المتزوج وشراء الدابة

۸۰. Киши уйланганда ёки от-улов сотиб олганда ўқийдиган дуоси

۱۹۱ - [إِذَا تَرَوْجَ أَحَدُكُمْ امْرَأَةً، أَوْ إِذَا اشْتَرَى خَادِمًا فَلَيْقُلْ: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حَرْهَا، وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَإِذَا اشْتَرَى بَعِيرًا فَلَيَأْخُذْ بِذِرْوَةَ سَنَامِهِ وَلَيُقْلِفْ مِثْلَ ذَلِكَ)]

۱۹۱-۱. Пайғамбар алайҳиссалом деди-лар: «Агар бирингиз бир аёлга уйланса ёки бир хизматкор сотиб олса, шундай десин: «Эй Илоҳим! Мен Сендан бунинг яхшилигини ва Сен унда ярат-ган яхшиликни сўрайман ва унинг ёмонлигидан ва Сен унда яратган ёмонликдан паноҳ беришингни тилай-ман». [۲۲۲]

٨١ - الدعاء قبل إتيان الزوجة

٨١. Эркак аёлига яқинлик қилишидан аввал айта-диган дуоси

١٩٢ - [بِسْمِ اللَّهِ، الَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبْ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْنَا]

١٩٢-١. «Бисмиллах, эй Илоҳим!
Шай-тонни бизлардан ва бизларга
беради-ганинг — фарзанддан ҳам
йирок қил-гин». [\[٢٢٣\]](#)

٨٢ - دعاء الغضب

٨٢. Ғазаб келганда үқи-ладиган дуо

١٩٣ - [أَغُوْذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ]

١٩٣. Истиоза — Аъузу биллахи
минаш шайтонир рожимни
айтади. [\[٢٢٤\]](#)

٨٣ - دعاء من رأى مبتلى

٨٣. Бир мусибатли кишини күрганда үқиладиган дуо

١٩٤ - [الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَفَانِي مَمَّا ابْتَلَاكُ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقَ تَضْعِيفًا]

١٩٤. «Сенга келган балодан мени асраган ва кўп халқларидан мени афзал қилган Оллоҳга ҳамлар бўлсин». [٢٢٥]

٨٤ - ما يقال في المجلس

٨٤. Мажлис — давраларда үқиладиган дуо

في المجلس الواحد مائة مرة من قبل أن ١٩٥ - عن ابن عمر قال: كان بعد لرسول الله ﷺ يقول [رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَثُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَابُ الْغَفُورُ]

١٩٥. Ибн Умар разияллоҳу анҳудан ривоят қилинади, айтадиларки: «Бир мажлиснинг ўзида Пайғамбар алайҳис-салом туриб кетишларидан

аввал юз марта Роббим! Мени мағфират қил, тавbamни қабул эт, албатта Сен тавба-ларни қабул қилгувчи ҳамда кечирувчи Зотсан», дер эдилар.[\[۲۲۶\]](#)

٨٥ - كفارة المجلس

٨٥. مажlis каффорати

١٩٦ - [سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوْبُ إِلَيْكَ]

١٩٦. «Эй Роббим, Сенга ҳамлар ила тасбеҳлар бўлсин. Сендан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ, Сендан мағфират тилайман ва Сенга тавба қиласман».[\[۲۲۷\]](#)

٨٦ - الدُّعَاء لِمَنْ قَالَ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ

٨٦. Оллоҳ сизни мағфират қиласин деган кишига қан-дай жавоб қилинади

[١٩٧] - [وَلَكَ]

١٩٧. «Сизни ҳам мағфират
қилсин». [\[٢٢٨\]](#)

- الدعاء لمن صنع إليك معرفا ٨٧

٨٧. Сизга яхшилик қилган кишига айтадиган дуоингиз

[١٩٨] - [جَزَّاكَ اللَّهُ خَيْرًا]

١٩٨. «Оллоҳ сизга яхши мукофотлар
берсин». [\[٢٢٩\]](#)

- ما يعصم الله به من الدجال ٨٨

٨٨. Дажжолдан сақланиш учун ўқиладиган дуолар

١٩٩ - [مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِّنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ عُصِمَ مِنَ الدَّجَالِ]

١٩٩. «Кимики «Каҳф» сурасининг
авва-лидан ўн оят ёдласа,
Дажжолдан сақланади». [\[٢٣٠\]](#)

وَالْأَسْتِعَادَةُ بِاللَّهِ مِنْ فِتْنَتِهِ عَقْبَ الشَّهَادَةِ الْأَخِيرَ مِنْ كُلِّ صَلَوةٍ

«Ҳар намознинг охирги ташаҳҳудидан сўнг, Оллоҳдан Дажжолнинг фитнаси-дан паноҳ беришини тилаш ҳам ундан сакланишга олиб боргувчи омилдир». [۲۳۱]

٨٩ - الدُّعَاءُ لِمَنْ قَالَ إِنِّي أَحُبُّكَ فِي اللَّهِ

٨٩. Сизни Оллоҳ йўлида яхши кўраман деган киши-га қандай жавоб қилинади

[أَحَبَّكَ الَّذِي أَحْبَبْتَنِي لَهُ] - ۲۰۰

۲۰۰. «Мени ким учун яхши кўрган бўлсангиз, у Зот ҳам сизни яхши кўрсин». [۲۳۲]

٩٠ - الدُّعَاءُ لِمَنْ عَرَضَ عَلَيْكَ مَأْلَه

٩٠. Мол-мулкини сизга бермоқчи бўлган кишига қандай дуо қилинади

٢٠١ - [بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلَكَ وَمَالِكَ]

٢٠١. “Оллоҳ таоло сизнинг
аҳлингизга ҳам, молингизга ҳам
барака берсин». [\[٢٣٣\]](#)

٩١ - الدعاء لمن أفرض عند القضاء

٩١. Қарзни тўлаётган вақт, қарз бериб турган кишига айтиладиган дуо

٢٠٢ - [بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلَكَ وَمَالِكَ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلَفِ الْحَمْدُ وَالْأَدَاءُ]

٢٠٢. «Оллоҳ сизнинг аҳлингизга ва
молингизга барака берсин! Албатта
қарзнинг мукофоти мақтовлар ҳамда
чиройли адo қилмоқдир». [\[٢٣٤\]](#)

٩٢ - دعاء الخوف من الشرك

٩٢. Ширк келтириб қўйи-шидан қўрқсан киши ўқийдиган дуо

[اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَأَعْلَمُ] - ۲۰۳

۲۰۳. «Парвардигоро! Мен Сенга била-туриб ширк келтириб қўйишимдан паноҳ беришингни сўрайман ва билмай қилиб қўйган гуноҳларимга Сендан кечирим сўрайман». [۲۳۵]

٩٣ - الدعاء لمن قال بارك الله فيك

٩٣. Оллоҳ сизга барака берсин — деган кишига бериладиган жавоб

[وَفِيكَ بَارَكَ اللَّهُ] - ۲۰۴

۲۰۴. «Сизга ҳам Оллоҳ барака ато этсин». [۲۳۶]

٩٤ - دعاء كراهية الطيرة

٩٤. Шумланиш ва ундан қутулиш дуоси

[اللَّهُمَّ لَا طَيْرَ إِلَّا طَيْرُكَ، وَلَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ] - ٢٠٥

٢٠٥. «Парвардигоро! Сен ёмонликка нишона қилган нарсагина ёмонликдир, Сен яхшиликка нишона қилган нарса-гина яхшиликдир ва Сендан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқдир». [٢٣٧]

٩٥ - دعاء الركوب

٩٥. От-улов, кема, ёки замонавий транспорт воси-таларини минилганда ўқиладиган дуо

٢٠٦ - بِسْمِ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ (سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُغْرِبِينَ، وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمْنَقِلُّوْنَ)، ((الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي؛ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ))

٢٠٦. Бисмиллаҳ, алҳамдулиллаҳ — деб сўнг ушбу оятни ўқийди:

«Бизларга бу (кема ёки от-улов)ни бўйсундириб қўйган зот (яъни Оллоҳ барча айбу-нуқсондан) покдир. Биз-лар ўзимиз бунга қодир эмас эдик. Шак-шубҳасиз бизлар (барчамиз) «Парвардигоримизга қайтгувчиидир-миз».

[۲۳۸]

٩٦ - دعاء السفر

٩٦. Сафар дуоси

٢٠٧ - اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، (سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُفْرِنِينَ * وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُقْلِتُونَ) ((اللَّهُمَّ إِنَا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبَرَّ وَالنَّقْوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرَضَى، اللَّهُمَّ هَوْنَ عَلَيْنَا سَفَرُنَا هَذَا وَاطْرُ عَنَّا بَعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيقُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْدِ النَّمَاءِ السَّفَرِ، وَكَابِةِ الْمَنْظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ))، (إِنَّا رَجَعَ قَالَهُنَّ وَرَادَ فِيهِنَّ: ((آيُّونَ، تَائِيُونَ، عَابِرُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ))

٢٠٧. Уч марта “Оллоҳу акбар” дегандан сўнг ушбу оятни ўқийди:

«Бизларга бу (кема ёки от-улов)ни бўйсундириб қўйган зот (яъни Оллоҳ барча айбу-нуқсондан)

покдир. Биз-лар ўзимиз бунга қодир әмас әдик. Шак-шубҳасиз бизлар (барчамиз) «Парвардигоримизга қайтгувчиидир-миз».

Кейин эса ҳадиси шарифда келган ушбу дуони ўқийди:

«Парвардигоро! Биз Сендан бу сафа-римизда яхшилик ва тақвони, амаллар-дан эса Ўзинг рози бўладиганини насиб этишингни сўраймиз. Парвар-дигоро! Бизларга бу сафаримизни ен-гил, узоклигини яқин қил. Парварди-горо! Сен сафаримизда йўлдош, аҳли-мизда эса халифасан. Парвардигоро! Мени сафар мاشаққатларидан, сафарда қайғули кўнгилсиз ҳодисалар содир

бўлишидан ва молу аҳлимга зиён
захмат етишидан Ўзинг
асрагин». [۲۳۹]

٩٧ - دعاء دخول القرية أو البلدة

٩٧. Қишлоқ ёки шаҳарга кириш дуоси

٢٠٨ - [اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْنَ، وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَلْنَ، وَرَبَّ
الشَّيَاطِينَ وَمَا أَضْلَلْنَ، وَرَبَّ الرِّبَاحِ وَمَا ذَرَنَ، أَسْأَلُكَ حَيْزَ هَذِهِ الْفَرِيزِيَّةِ، وَحَيْزَ أَهْلِهَا، وَحَيْزَ ما
فِيهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ أَهْلِهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا]

٢٠٨. «Эй! Илоҳим! Етти осмонлару
ва улар соя қилган нарсаларнинг
Робби! Етти ер ва улар
устиларидағи нарсалар-нинг Робби!
Шайтонлар ва улар адаш-
тирганларнинг Робби! Шамоллар ва
улар учирган нарсаларнинг Робби!
Мен Сендан бу қишлоқ ёки
шаҳарнинг ва унинг аҳолисининг

яхшилигини сўрай-ман. Ҳамда унинг ва аҳолисининг ёмонлигидан ва у қишлоқ ёки шаҳар-даги ёмонликдан паноҳ беришингни тилайман». [٢٤٠]

٩٨ - دعاء دخول السوق

٩٨. Бозорга кириш дуоси

٢٠٩ - [لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَةٌ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْحَمْدُ، وَلَهُ الْمُلْكُ، يُحْبِي وَيُمِيَّذُ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ]

٢٠٩. «Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ, У ёлғиз ва шериги йўқдир, мулк Уницидир, ҳамма ҳамду санолар Унга хосдир. У тирилтиради ва ўлдиради, Ўзи эса мангу тирик, асло ўлмайди. Барча яхшилик Унинг қўлида ва У ҳамма нарсага қодир зотдир». [٢٤١]

٩٩ - الدعاء إذا تعس المركوب

٩٩. Миниб олган маркаби тойилганда ўқийдиган дуо

[بِسْمِ اللَّهِ - ۲۱۰]

۲۱۰. Бисмиллаҳ, яъни Оллоҳнинг исми-ни зикр этади. [۲۴۲]

١٠٠ - دعاء المسافر للمقيم

١٠٠. Мусофирни муқим кишига айтадиган дуоси

[أَسْتَوْدِعُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا تَضِيغُ وَدَائِعُهُ - ۲۱۱]

۲۱۱. «Сизларни омонатлари ҳеч зое бўлмайдиган Оллоҳга топширдим». [۲۴۳]

١٠١ - دعاء المسافر للمقيم

١٠١. Муқимни мусофирга айтадиган дуоси

[أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ بِيَنَّكَ، وَأَمَانَتَكَ، وَحَوَّلْتَمِ عَمَالَكَ - ۲۱۲]

۲۱۲-۱. «Сизнинг динингиз,
омонатин-гиз ва амалларингиз
оқибатини Оллоҳ-га
топширдим».[۲۴۴]

۲۱۳ - [رَوَدَكَ اللَّهُ التَّقْوَىٰ، وَغَفَرَ دَنْبِكَ، وَيَسَرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ]

۲۱۳-۲. «Сизга Оллоҳ тақво берсин,
гуноҳларингизни мағфират қилсин
ва қаерда бўлсангиз ҳам сизга
яхшиликни раво кўрсин».[۲۴۵]

۱۰۲ - التكبير والتسبيح في سير السفر

۱۰۲. Сафарда кетаётиб такбир ва тасбеҳлар айтиш

۲۱۴ - قال جابر رضي الله عنه: [كُنَّا إِذَا صَعَدْنَا كَبُّرْنَا، وَإِذَا نَزَلْنَا سَبَّحْنَا]

۲۱۴. Жобир разияллоҳ анҳу айтади-
ларки: «Агар сафарда бир тепаликка
кўтарилсак такбир, агар пастликка
тушсак тасбеҳ айтар эдик».[۲۴۶]

١٠٣ - دعاء المسافر إذا أسر

١٠٣. مусوفيرни сахар вақтида ўқийдиган дуоси

٢١٥ - [سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ، وَحُسْنٌ بِلَائِهِ عَلَيْنَا، رَبَّنَا صَاحِبُنَا، وَأَفْضَلُ عَلَيْنَا، عَانِدًا بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ]

٢١٥. «Оллоҳга айтган ҳамду санолари-мизни ва Унинг бизга қилган яхшилик-ларини эшитувчи эшитди ва шоҳид бўлди.
Парвардигоро! Сафаримизда бизларга ўзинг ҳамроҳ бўлгин ва бизларга fazлу карамингдан инъом қил. Оллоҳ таолодан дўзахдан асраши-ни сўраймиз».[٢٤٧]

١٠٤ - الدعاء إذا نزل منزلًا في سفر

أو غيره

۱۰۴. Сафарда ёки қаерда бўлмасин бир ерга тушса айтиладиган дуо

[أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ] - ۲۱۶

۲۱۶. «Оллоҳнинг мукаммал калималари ила яратганларининг ёмонлигидан паноҳ сўрайман».[\[۲۴۸\]](#)

۱۰۵ - ذكر الرجوع من السفر

۱۰۵. Сафардан қайтишда айтиладиган дуо

[يَكْبِرُ عَلَىٰ كُلِّ شَرِفٍ ثَلَاثَ تَكْبِيرَاتٍ ثُمَّ يَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آتَيْنَا، تَابَيْنَا، عَابِدُونَ، لِرِبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَرَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ] ۲۱۷

۲۱۷. Қачон сафарда бир баландликка кўтарилса уч бор такбир айтади, [сўнг ушбу дуони ўқийди](#): “Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ. У ёлғиз, шериги ҳам

йўқдир. Барча мулк Уницидир,
 ҳамду санолар ҳам Ўзига хосдир ва
 У ҳамма нарсага қодир зотдир.
 Бизлар қайтгувчи, тавба қилгувчи ва
 Робби-мизга ибодат қилгувчи ҳамда
 ҳамду санолар айтгувчилардирмиз.
 Оллоҳ ваъдасига вафо қилди,
 бандасига нусрат берди ва ёлғиз Ўзи
 бутун гурух-тўдаларни енгди». [\[۲۴۹\]](#)

١٠٦ - ما يقول من أتاه أمر يسره أو يكرهه

۱۰۶. Хурсандчилик ёки қўнгилсиз воқеа бўлганда нима дейиш лозим

٢١٨ - [كَانَ النَّبِيُّ إِذَا أَتَاهُ الْأَمْرَ يَسِّرُهُ قَالَ: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتَمَّ الصَّالِحَاتُ)) وَإِذَا أَتَاهُ الْأَمْرُ يُكْرِهُهُ قَالَ: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ))]

۲۱۸. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи
 ва салламни хурсанд қиласиган иш
 содир бўлса, **мана бундай дер**

Эдилар: «Оллоҳга ҳамдлар бўлсинки, Унинг инъом эҳсонлари ила солиҳ амаллар, яъни яхшиликлар баркамол бўлади».

Агар кўнгилсиз воқеа содир бўлса, мана бундай дер эдилар: «Ҳамма ҳолатда ҳам Оллоҳ таолога ҳамду санолар бўлсин». [٢٥٠]

١٠٧ - فضل الصلاة على النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۱۰۷. Пайғамбар алайҳиссаломга салавотлар айтишнинг фазилатлари

[مَنْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيْهَا عَشْرًا] ۲۱۹ - قال

۲۱۹-۱. Пайғамбар алайҳиссалом айта-диларки: «Ким менга бир марта сала-вот айтса, Оллоҳ таоло шу

салавоти сабабли унга ўн марта
салавот айта-ди».[\[۲۵۱\]](#)

۲۲۰ - وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [لَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيدًا وَصَلُّوا عَلَيْهِ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي حِينَ كُنْتُ مُكْثُرًا].

۲۲۰-۲. Яна у зот шундай марҳамат қиладилар: «Қабримни ҳайит қилиб олманглар! Менга салавот айтаверинг-лар, чунки қаерда бўлсангизлар ҳам менга салавотларингиз етаверади».[\[۲۵۲\]](#)

۲۲۱ - وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [الْبَخِيلُ مَنْ ذَكَرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ].

۲۲۱-۳. Яна у зот айтадиларки: «Бахил киши шундай одамки, унинг олдида мен зикр қилинсам менга салавот айт-маган кишидир».[\[۲۵۳\]](#)

۲۲۲ - وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً سَيَّاحِينَ فِي الْأَرْضِ يُبَلِّغُونِي مِنْ أَمْرِي السَّلَامِ].

۲۲۲-۴. Яна айтадиларки: «Оллоҳ таоло-нинг ерда кезиб юрувчи

малоикалари бор, улар
умматимнинг саломини менга
етказиб турадилар».[۲۰۴]

۲۲۳ - وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [مَا مِنْ أَحَدٍ يُسْلِمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيْهِ رُوحِيَّ حَتَّىٰ أَرْدَ عَلَيْهِ السَّلَامَ]

۲۲۳-۵. Яна у зот: «Кимки менга
салом йўллар экан, албатта Оллоҳ
таоло менга руҳимни қайтариб
беради, сўнг мен унинг саломига
жавоб қайтара-ман», дедилар.[۲۰۵]

۱۰۸ - إِفْشَاءُ السَّلَامِ

۱۰۸. Саломни кенг ёйиш

۲۲۴ - قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّىٰ تَخَلُّبُوا، أَوْ لَا أَذْكُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابِبُّنِمْ، أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ]

۲۲۴-۱. Расулуллоҳ соллаллоҳу
алайҳи ва саллам дедилар: «Сизлар
мўмин бўлмагунларингча жаннатга
кира олмайсизлар. Мўмин ҳам бўла

олмай-сизлар то бир-бирларингизга
муҳаббат-ли бўлмагуnungларча.
Мен сизларни ўрталарингизда
муҳаббатни пайдо қиласиган ишга
йўллаб кўймайми? Ўрталарингизда
саломни кенг ёйинг-лар». [۲۰۶]

٢٤ - [ثلاث من جمعهن فقد جماع الإيمان: الانصاف من نفسك، وبذل السلام للعالم، والإنفاق من الإقفار]

۲۲۰-۲. «Уч нарса бор, кимки уларни жамласа, иймени комил бўлибди: Киши ўзидан ҳам ўзгаларга -гарчи ўзига зарап бўлсада- инсоф қилиши, бутун мусулмонларга салом бермоклиги ҳамда танглик вақтларда ҳам инфоқ қилишидир». [۲۰۷]

أي الإسلام خير قال: [تُطْعَمُ] : أن رجلا سأله النبي ﷺ الله بن عمر ٢٢٦ - وعن عبد الطّعام، وَقَرَأَ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفَتْ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ]

۲۲۶-۳. Абдуллоҳ ибн Умар разияллоҳу анхұмодан ривоят қилинади, айтади-ларки: «Бир киши Пайғамбар алайхис-саломдан исломда энг яхши амал нима? — деб сүради». Шунда Пайғам-бар алайхиссалом: «Таом едиришинг, - яъни бева бечораларга хайр-эҳсонлар қилиб туришинг-, танигану танима-ганга салом беришинг, — дедилар».[\[۲۵۸\]](#)

١٠٩ - كيف يرد السلام على الكافر إذا سلم

۱۰۹. Агар кофир киши мусулмонга салом берса, қандай жавоб қиласы

۲۲۷ - [إِذَا سَلَّمَ عَلَيْهُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ قُوْلُوا: وَعَلَيْكُمْ]

۲۲۷. Пайғамбар алайҳиссалом айтди-ларки: «Агар аҳли китоблар сизларга салом берадиган бўлса, сизлар уларга ва алайкум -сизларга ҳам- деб жавоб қилинглар». [۲۵۹]

۱۱۰ - دعاء صباح الديك ونهاية الحمار

۱۱۰. Хўroz қичқирганда ва эшак ҳанграгандада айтила-диган дуолар

۲۲۸ - [إِذَا سَمِعْتُمْ صِبَاحَ الدِّيْكَةِ فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ؛ فَإِنَّهَا رَأَثُ مَلَكًا وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهْيَكَةَ الْحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ؛ فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَانًا]

۲۲۸. Пайғамбар алайҳиссалом айтади-ларки: «Агар хўроларнинг қичқири-ғини эшитсаларингиз Оллоҳнинг фаз-лидан тиланглар, чунки у фариштани кўргандада қичқиради. Агар эшакни ҳанграшини эшитсангизлар шайтондан Оллоҳ паноҳ беришини

сўранглар, чунки у шайтонни
кўрганда ҳанг-райди». [۲۶۰]

۱۱۱ - دعاء نباح الكلاب بالليل

۱۱۱. Кечасида итлар ҳурганда ўқиладиган дуо

۲۲۹ - [إِذَا سَمِعْتُمْ نُبَاحَ الْكِلَابِ وَنَهْيَقَ الْحَمِيرَ بِاللَّيلِ فَتَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنْهُنَّ؛ فَإِنَّهُنَّ يَرِينَ مَا لَا
ثَرَوْنَ]

۲۲۹. Расулуллоҳ соллаллоҳ алайҳи
ва саллам айтадиларки: «Агар
кечаси итлар ҳурганини ва эшаклар
ҳанграши-ни эшитсангизлар, Оллоҳ
таолодан улардан паноҳ беришини
тиланглар, чунки улар сизлар
кўрмайдиган нарса-ларни
кўрадилар». [۲۶۱]

۱۱۲ - الدعاء لمن سببته

۱۱۲. Сиз ҳақоратлаган кишининг ҳақига айтадиган дуо

۲۳۰ - قال ﷺ: [اللَّهُمَّ فَأَيْمَّا مُؤْمِنٌ سَبَبَتْهُ فَاجْعُلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ] ۲۳۰

۲۳۰ . Пайғамбар алайҳиссалом яна марҳамат қиладилар: «Эй Парвардигоро! Қайсики мўминни ҳақоратлаган бўлсам, бу ҳақоратимни унинг учун қиёматда сенга яқинлаштиргувчи қилгин». [۲۶۲]

۱۱۳ - ما يقول المسلم إذا مدح المسلم

۱۱۳. Мусулмон киши биродарини мақтаганда нима дейиши керак

۲۳۱ - قال ﷺ: [إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحًا صَاحِبَهُ لَا مَحَالَةَ فَلْيُقُولْ: أَحْسِبْ فُلَانًا وَاللهُ حَسِيبُهُ، وَلَا أُزَّيْكِي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا، أَحْسِبُهُ – إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَلِكَ – كَذَا وَكَذَا]

۲۳۱ . Пайғамбар алайҳиссалом айтади-ларки: «Агарда

биорталарингиз биро-дарини мақтайдиган бўлса, шунга мажбур бўлиб қолса, **айтсинки:** "Мен фалончини (**шундай**) деб ўйлайман. Оллоҳ уни ҳисоб-китоб қилувчиидир. Мен унинг ичи ҳақида ҳам оқибати ҳақида ҳам қатъий бир нарса дея олмайман». [۲۶۳]

١١٤ - ما يقول المسلم إذا زكي

۱۱۴. مусلمون کиши мақталса، нимадеиши керак؟

۲۳۲ - [اللَّهُمَّ لَا تُؤخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ، وَاغْفِرْ لِي مَا لَا يَعْلَمُونَ، وَاجْعَلْنِي خَيْرًا مِمَّا يَظْهَرُونَ]

۲۳۲. «Парвардигоро! Улар айтган мақтовлар сабабли мени жазоламагин. Ва улар айтган мақтовлардаги камчи-ликларимни мағфират айлагин ва мени улар

ўйлагандан ҳам яхшироқ қилгина». [٢٦٤]

١١٥ - كيف يلبي المحرم في الحج أو العمرة

١١٥. Мұхрим –әхромдаги киши ҳажда ва умрада қандай талбия айтади

[لَبَيْكُ اللَّهُمَّ لَبَيْكُ، لَبَيْكُ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَيْكُ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالْعِظَمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ] ٢٣٣

١٣٣. «Эй Оллох, чақириғингга қайта-қайта ижобат қилмокдаман ва Сенинг итоатингдаман! Сенинг шеригинг йўқ. Мен Сенинг итоатингдаман, чақири-ғингга ижобатдаман. Ҳамд ҳам, неъмат ҳам, мулк ҳам Сеникидир. Сенинг шеригинг йўқ». [٢٦٥]

١١٦ - التكبير إذا أتى الركن الأسود

۱۱۶. Рукнул асвад олдида қандай тақбیر айтади?

بِالْبَيْنِ عَلَى بَعِيرٍ كُلَّمَا أَتَى الرُّكْنَ أَشَارَ إِلَيْهِ بِشَيْءٍ عِنْدَهُ وَكَبَرَ [۲۳۴] - طاف النبي ﷺ

۲۳۴. «Пайғамбар алайхиссалом Байтул-лоҳни түя устида туриб тавоғ қил-дилар. Ҳар гал руқнга етиб келсалар унга қўлларидағи нарса билан ишора қилиб тақбир айтар эдилар». [۲۶۶]

۱۱۷ - الدعاء بين الركن اليماني والحجر الأسود

۱۱۷. Қора тош билан Рукнул ямоний ўртасида ўқиладиган дуо

۲۳۵ - [رَبَّنَا أَتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقَنَا عَذَابَ النَّارِ]

۲۳۵. «Парвардигоро, бизга бу дунёда ҳам яхшиликни ато қилгин, охиратда ҳам яхшиликни ато этгин

ва бизни дўзах азобидан асрагин». [۲۶۷]

۱۱۸ - دعاء الوقوف على الصفا والمروءة

۱۱۸. Сафо ва марва тоғида турганда ўқиладига дуо

مِنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ مِنْ شَعَابِ الرَّحْمَةِ أَبْدَأْ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ) ۲۳۶ - [لَمَّا دَنَّ النَّيْلُ
فَبَدَأَ بِالصَّفَا فَرَقَيْ عَلَيْهِ حَتَّى رَأَى الْبَيْتَ، فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، فَوَحَّدَ اللَّهَ وَكَبَرَ وَقَالَ: ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ
وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَرَمَ الْأَحْرَابَ وَحْدَهُ، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ قَالَ مِثْلَ هَذَا تَلَاثَ مَرَاتٍ))
الْحَدِيثُ. وَفِيهِ: (فَقَعَلَ عَلَى الْمَرْوَةِ كَمَا فَعَلَ عَلَى الصَّفَا])

Пайғамбар алайҳиссалом Сафо тоғига яқинлашганларида ушбу оятни ўқиди-лар: «Албатта Сафо ва Марва Оллоҳ-нинг оят-аломатларидандир».

Кейин эса Оллоҳ бошлаган нарса билан бошлайман, деб Сафо тоғига бориб, то Каъбатуллоҳ кўрингунча тепасига чиқ-дилар. Сўнг тоғ

тепасида Каъбага юзландилар ва Оллоҳдан ўзга (ҳак) илоҳ йўқлигини айтиб, тавҳид калима-сини айтдилар. «Оллоҳу акбар», деб такбир айтдилар. «Оллоҳдан ўзга (ҳак) илоҳ йўқ. У шериксизdir. Мулк ҳам, ҳамд ҳам Уницидир ва У барча нарсага қодир. Оллоҳдан ўзга (ҳак) илоҳ йўқ. **У ваъдасининг устидан чиқди:** бандасини ғолиб этди, гуруҳларни ёлғиз Ўзи мағлуб қилди», дедилар, сўнг дуо қилдилар. Шуни уч марта айтдилар-такрорладилар. Марва тепасида ҳам худди шундай қилдилар. (**Яъни, уч марта такбир, тавҳид калималари айтдилар ва дуо қилдилар).**[۲۶۸]

۱۱۹. Арафа кунда айтиладиган дуо

۲۳۷ - [خَيْرُ الدُّعَاءِ دُعَاءُ يَوْمَ عَرَفَةَ، وَخَيْرُ مَا فُلِتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي]: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَوِيرٌ]

۲۳۷. Пайғамбар алайҳиссалом айтди-ларки: «Арафа кунда айтиладиган дуо-ларнинг энг яхшиси ва афзали мен ва мендан аввал ўтган пайғамбарлар айтган дуодир». У қуидаги дуодир: «Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ! У ёлғиз ва шериги ҳам йўқдир! Барча мулк Уницидир, ҳамду санолар ҳам Унга хосдир ва У ҳамма нарсага қодир зотдир».

۱۲۰. Машъарил ҳаром - Муздалифа еридаги зикрлар ҳақида

عليه الْقَصْوَاءَ حَتَّى أَنَّى الْمَسْعَرَ الْحَرَامَ فَاسْتَقْبِلَ الْفَبْلَةَ (فَدَعَاهُ، وَكَبَرَهُ، ۲۳۸ - [رَكْبٌ ۲۳۸] وَهَلَلَهُ، وَوَحْدَهُ) فَلَمْ يَرَلْ وَاقِفًا حَتَّى أَسْفَرَ جِدًّا فَدَفعَ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ]

۲۳۸. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам Қасво исмли тұяларига миниб, Mash'aril ҳаромга етиб келдилар, сүнг қиблага юзланиб, такбир, таҳлил, тав-ҳид калималарини айтиб дуо қилдилар. Дуода күп турдилар, ҳатто кун ёришиб кетишига оз қолғанда, қуёш чиқи-шидан аввал Мино томон жүнаб кетдилар.[\[۲۶۹\]](#)

۱۲۱. Жамаротда тош отиш-да ҳар бир тош отилгандың такбир айтишлик ҳақида

۲۳۹ - [يُكَبِّرْ كُلَّمَا رَمَى بِحَصَّةٍ عِنْدَ الْحِمَارِ التَّلَاثِ، ثُمَّ يَسْقَمْ، وَيَقْفَ يَدُّهُ مُسْتَقْلِ الْقِبَلَةِ، رَافِعًا يَدَيْهِ بَعْدَ الْجَمْرَةِ الْأُولَى وَالثَّانِيَةِ]. أَمَّا حَمْرَةُ الْعَقْبَةِ فَيَرْمِيَهَا وَيُكَبِّرْ عِنْدَ كُلِّ حَصَّةٍ وَيَصْرُفُ وَلَا يَقْفَ عِنْدَهَا]

۲۳۹. «Хожи киши учта тош отиш ўрнига келиб, ҳар тош отганда такбир айтади, сүнг олдинроққа бориб, қибла-га юзланган ҳолда икки қўлини кўтариб дуолар қилади. Бу дуо қилиши фақат икки кичик ва ўрта жамаротда рухсат берилади. Аммо учинчи, яъни катта жамаротда эса, такбир айтиб тош отади-да, кейин у ерда тўхтаб дуо қилмайди, балки тош отиб бўлибоқ жўнаб кетаверади». [۲۷۰]

۱۲۲. Ажабланарли ёки хурсандчилик иш содир бўлганда айтиладиган дуо

۲۴۰ - [سُبْحَانَ اللَّهِ!]

۲۴۰-۱. «Субҳаналлоҳ!». [۲۷۱]

۲۴۱ - [اللَّهُ أَكْبَرُ!]

۲۴۱-۲. «Оллоҳу акбар!». [۲۷۲]

۱۲۳ - مايғул من اتاه أمر يسره

۱۲۳. Хушхабар келганда нима дэйиш лозим?

إِذَا أَتَاهُ أَمْرٌ يَسِّرُهُ أَوْ يُسَرُّ بِهِ حَرَ سَاجِدًا شُكْرًا لِّلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى [۲۴۲] - [کان النبي ﷺ]

۲۴۲. «Пайғамбар алайҳиссаломни
хурсанд қиладиган хушхабар
келганда Оллоҳ таолога шукр изҳор
этиб сажда қилишга шошар
Эдилар». [۲۷۳]

١٢٤ - مايقول من أحس وجعا في جسده

١٢٤. Жасадида оғриқ сезган одам нима дейиши керак?

٢٤٣ - [صَنْعَ يَدَكَ عَلَى الَّذِي تَلَمَّ مِنْ جَسَدِكَ وَقُلْ: بِسْمِ اللَّهِ، ثَلَاثَةُ، وَقُلْ سَبْعَ مَرَاتٍ: أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَحَدُ وَأَخَذِيرُ]

٢٤٣. Пайғабар алайҳиссалом айтдилар-ки: «Жасадингдан оғриётган аъзоингга қўлингни қўй, сўнг уч марта бисмил-лаҳ, кейин эса етти марта Оллоҳ ва унинг қудрати ила мен кечираётган ва қўрқаётган нарсанинг ёмонлигидан ҳимоя қилишини тилайман, дегин». [٢٧٤]

١٢٥ - دعاء من خشي أن يصيب شيئاً بعينه

١٢٥. Бироларга қўзи тегишидан қўрқсан одам нима деб дуо қилиши керак?

٢٤٤ - [إِذَا رَأَى أَحَدُكُم مِنْ أَخِيهِ، أَوْ مِنْ نَفْسِهِ، أَوْ مِنْ مَالِهِ مَا يُعْجِبُهُ فَلَمْ يَرَهُ الْعَيْنَ حَقِيقَةً]

٢٤٤. Пайғамбар алайҳиссалом айтди-ларки: «Агар биронтангиз биродарида ёки ўзида ёки молида уни ҳайратлан-тирадиган нарсани күрса, дархол унга барака тиласин, чунки кўз тегиши ҳақдир». [٢٧٥]

١٢٦ - ما يقال عند الفزع

١٢٦. Қўрқув ҳолатида нима дейиш керак?

[لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ] - ٢٤٥

٢٤٥. «Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ!» [٢٧٦]

١٢٧ - ما يقول عند الذبح والنحر

١٢٧. Ҳайвон сўйишида айтиладиган зикр

٢٤٦ - [بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ [اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِي]

٢٤٦. «Оллоҳнинг исми ила сўяман,
Оллоҳ улуғдир! Парвардигоро! Бу
Сендан ва Сенгадир. Илоҳим!
Мендан бу қурбонликни ўзинг
қабул қилгин». [\[۲۷۷\]](#)

١٢٨ - ما يقول لرد كيد مردة الشياطين

۱۲۸. Ёвуз шайтонларнинг макр- ҳийлаларидан сақла-ниш учун ўқиладиган дуо

٢٤٧ - [أَعُوذُ بِكُلِّ مَا لَمْ يُجَوِّرْ هُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ: مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، وَبَرَأً وَدَرَأً،
وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزَلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا دَرَأً فِي الْأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ
مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا
رَحْمَنْ]

٢٤٧. «Яхши-ю ёмон хатлаб ўтиб
кета олмайдиган, Оллоҳнинг
мукаммал калималари ила
яратганларининг, ўсти-риб
таратганларининг ва осмондан

тушадиган, осмонга кўтариладиган, ерда унган ва ундан чиққан нарсаларнинг ёмонлигидан, ҳамда кечаю кундузнинг фитналаридан ва эшик қоқиб келадиган ҳар бир нарсанинг ёмонлигидан паноҳланаман, магар яхшиликни олиб келувчи бундан мустаснодир, эй Раҳмон». [۲۷۸]

١٢٩ - الاستغفار والتوبه

۱۲۹. Истиғфор айтиш ва тавба қилиш

۲۴۸ - قال رسول الله ﷺ: [وَاللَّهُ إِلَيْيَ لَا سُنْتَغْفِرُ اللَّهُ وَأَنُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرُ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً]

۲۴۸-۱. Пайғамбар алайҳиссалом айтди-ларки: «Оллоҳга қасамки, мен бир кунда Оллоҳ таолога етмиш мартадан ортиқ истиғфор айтиб тавба қиласман». [۲۷۹]

٢٤٩ - وَقَالَ ﷺ: [إِنَّمَا النَّاسُ تُوبُوا إِلَى اللَّهِ فَإِنِّي أَتُوْبُ فِي الْيَوْمِ إِلَيْهِ مَائَةً مَرَّةً]

٢٤٩-٢. Яна айтадиларки: “Эй Одамлар! Оллоҳ таолога тавба қилинглар. Мен Оллоҳга бир кунда юз марта тавба қиласман». [\[٢٨٠\]](#)

٢٥٠ - وَقَالَ ﷺ: [مَنْ قَالَ أَسْتَعِفُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوْبُ إِلَيْهِ، غَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَإِنْ كَانَ فَرَّ مِنَ الرَّحْفِ]

٢٥٠-٣. У зот яна бир ҳадисда марҳамат қиласидарки: «Кимки улуғ Ундан бошқа илоҳ бўлмаган, мангу тирик, қайюм Зотга истигфор айтаман ва Унга тавба қиласман деса, албатта Оллоҳ таоло уни мағфират қиласди, агарчи у жанг майдонидан қочган бўлса ҳам». [\[٢٨١\]](#)

٢٥١ - وَقَالَ ﷺ: [أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنَ الْعَبْدِ فِي جَوْفِ الْلَّيلِ الْآخِرِ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِنْ يَذْكُرُ اللَّهُ فِي تِلْكُ السَّاعَةِ فَكُنْ]

۲۵۱-۴. Яна айтадиларки: «Банда Робби-га энг яқин бўлган ҳол кечасининг охирги қисмидир. Агар сен шу вақтда Оллоҳни зикр қиласиганлар қаторида бўлишни хоҳлассанг, шундай бўлгин». [۲۸۲]

۲۵۲ - وقال ﷺ: [أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ]

۲۵۲-۵. «Банда Роббига энг яқин бўлган ҳол, саждада бўлган ҳолатидир. Бас, саждада дуони кўпайтиринглар, деди-лар». [۲۸۳]

۲۵۳ - وقال ﷺ: [إِنَّمَا أَلْيَغَانُ عَلَى قَلْبِي وَإِلَيْي لَا سُتْغَفِرُ اللَّهُ فِي الْيَوْمِ مِائَةً مَرَّةً]

۲۵۳-۶. Пайғамбар алайҳисслом деди-лар: «Гоҳида мени қалбимни ғафлат қоплаб қолади. Шунда бир кунда юз марта истиғфор айтаман». [۲۸۴]

١٣٠ - فضل التسبيح والتحميد والتهليل والتكبير

١٣٠. Тасбех, ҳамд, таҳлил ва такбир айтишнинг фазилати

من قال: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ فِي يَوْمٍ مَائِةً مَرَّةً حُطِّثَ حَطَابَاهُ وَلَوْ كَانَتْ مُثْلُ [٢٥٤] - [قال رَبِّ الْبَرْ]

٢٥٤-١. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдиларки:
«Кимки, суб-ҳаналлоҳи ва биҳамдиҳини, яъни Оллоҳга ҳамлар ила тасбех бўлсин калимасини бир кунда юз марта айтса, унинг гуноҳлари кечирилади, гарчи гуноҳлари денгизнинг кўпигичалик бўлса ҳам». [٢٨٥]

٢٥٥ - وقال رَبِّهِ: [مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْحُمْدُ، وَلَهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ عَشْرَ مِرَارٍ، كَانَ كَمْنُ أَعْنَقَ أَرْبَعَةَ أَنْفُسٍ مِنْ وَلَدٍ إِسْمَاعِيلَ]

٢٥٥-٢. Пайғамбар алайҳисалом айтади-ларки: «Кимда-ким

Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ.
У ёлғиз ва шериги ҳам йўқдир.
Барча мулк Унивидир, ҳамду
санолар ҳам Унга хосдир ва У
ҳамма нарсага қодир зотдир, деган
калимани ўн марта айтса, гўё у
Исмоил алайҳиссаломнинг
зурриётларидан тўрт жонни
қулликдан озод қилгандек
бўлади». [\[۲۸۶\]](#)

٢٥٦ - وقال ﷺ: [كَلِمَتَانْ حَقِيقَتَانْ عَلَى الْلِسَانِ، ثَقِيلَتَانْ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانْ إِلَى الرَّحْمَنِ:
سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ] [\[۲۸۶\]](#)

[\[۲۵۶-۳\]](#). Яна у зот айтдиларки:
«Иккита калима бор тилларга енгил,
тарозуда оғир, Раҳмонга эса суюкли,
субҳанал-лоҳи ва биҳамдиҳи,
субҳаналлоҳил азийм». [\[۲۸۷\]](#)

٢٥٧ - وقال ﷺ: [لَأَنْ أَقُولَ سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا
طَلَعَتْ عَلَيْهِ السَّمَاءُ] [\[۲۸۷\]](#)

۲۵۷-۴. Яна у зот дедилар:

«Субҳанал-лоҳ, валҳамдуиллах,
вала илаҳа иллаллоҳу валлоҳу
акбар, демоқлигим мен учун қүёш
нури етиб борган ҳамма нарсадан
яхшироқдир».[۲۸۸]

فَسَأَلَهُ سَائِلٌ مِّنْ جُلْسَائِهِ كَيْفَ ۚ ۲۵۸ - وَقَالَ ﷺ: [إِعْجَزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلَّ يَوْمٍ أَلْفَ حَسَنَةً] يَكْسِبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ قَالَ: ((يُسَبِّحُ مَا تَهْبِطُهُ شَرِيكٌ، فَيَكْتُبُ لَهُ أَلْفُ حَسَنَةٍ أَوْ يُحَاطُ عَنْهُ أَلْفُ حَسَنَةٍ)]

۲۵۸-۵. Бир куни Пайғамбар алайҳис-
салом Саҳобаларга қаратада:

«Бириңиз ҳар куни мингта ҳасанот
жамлашдан ожизми? — дедилар.
Үтирганлардан бири қандай қилиб
биirimiz бунча ҳасанот йиғиши
мумкин? — деди. Шунда
айтдиларки: Юзта тасбех айтади,
унга мингта ҳасанот ёзилади ёки
мингта гуноҳ кечирилади».[۲۸۹]

٢٥٩ - [مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ غُرْسَتْ لَهُ نَحْلَةٌ فِي الْجَنَّةِ]

٢٥٩-٦. «Кимики субҳаналлоҳил-аъзийм ва биҳамдиҳи деса, унга жаннатда бир хурмо кўчати Экилади». [\[۲۹۰\]](#)

٢٦٠ - وَقَالَ ﷺ: [إِنَّا عَبْدُ اللَّهِ بْنَ قَيْسٍ أَلَا أَذْكُرُكُ عَلَى كُنْزٍ مِّنْ كُنْزِ الْجَنَّةِ]؟ فَقَالَ: بْنَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: ((فَلْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)]

٢٦٠-٧. Яна бир ҳадисда келишича: «Эй Абдуллоҳ ибн Қайс! Сени жаннатнинг хазиналаридан бир хазинага йўллаб қўймайми? — дедилар. У Саҳоба: Ҳа, албатта, Ё Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам! — дедилар. Шунда «Ла ҳавла ва ла қуввата илла биллаҳ» дегин», — дедилар. [\[۲۹۱\]](#)

٢٦١ - وَقَالَ ﷺ: [أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا يَضُرُّكُ بِأَيِّهِنَّ بَدَأَتْ]

۲۶۱-۸. «Оллоҳ сүйган сўзлар тўрттадир: Субҳаналлоҳ, валҳамдулиллоҳ вала ила иллаллоҳ, валлоҳ акбар калимасидир. Қайси бирини аввал бошласанг ҳам зарари йўқ, — деди-лар». [۲۹۲]

قال: علمي كلاما أقوله: قال: [قُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ ۖ ۲۶۲ - جاء أعرابي إلى رسول الله ﷺ
لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلٌ وَلَا قُوَّةٌ إِلَّا
بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ) قَالَ: فَهُوَ لَا يُلَبِّي، فَمَا لِي؟ قَالَ: (قُلْ: إِنَّمَا اغْفِرُ لِي، وَأَرْحَمُنِي،
وَاهْدِنِي، وَأَرْزُقُنِي]

۲۶۲-۹. «Бир сахролик киши Пайғамбар алайҳиссалом ҳузурларига келиб, айт-дики: Менга бир калимани ўргатиб қўйинг, мен уни айтиб юрай. Шунда Пайғамбар алайҳиссалом унга Оллоҳ-дан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ. У ёлғиз ва шериги йўқдир. Оллоҳ жуда улуғдир. Барча ҳамду санолар Унга-

дир. Оламларнинг Робби Оллоҳ ҳамма айбу-нуқсондан покдир. Куч-кудрат-нинг ҳаммаси улуғ ва ҳаким Оллоҳ-дадир, дедилар. Бадавий киши, булар бари Оллоҳ учундир. Менгачи? — деди. Шунда Пайғамбар алайҳиссалом «Эй Илоҳим! Мени мағфират қил, раҳм айла, ҳидоят қил ва мени ризқлантири-гин, дегин, — дедилар».[۲۹۳]

۲۶۳-۱۰. Агар бирор ислом динини
қабул қилса, дархол Пайғамбар
алай-ҳиссалом унга намозни
ўргатиб, сўнг мана бу калималар
билин Оллоҳ таолога дуо қилишини

буюрар эдилар. **У калималар:** Эй Илоҳим! Мени кечиргин, менга раҳм қил, менга ҳидоят ва оғият бер ва ризқ ато қил». [\[۲۹۴\]](#)

۲۶۴ - [إِنَّ أَفْضَلَ الدُّعَاءِ الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَأَفْضَلَ الذِّكْرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ]

۲۶۴-۱۱. **Дуоларнинг энг афзали:** «Алҳамдуилилаҳ”дир. Зикрларнинг энг яхшиси эса “Лаа илаха иллаллоҳ”дир. [\[۲۹۵\]](#)

۲۶۵ - [الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا كَبُرُّ، وَلَا حَوْلٌ وَلَا قُوَّةٌ إِلَّا بِاللَّهِ]

۲۶۵-۱۲. **Боқий қолгувчи солих амаллар:** «Субҳаналлоҳ валҳаҳмдуилилоҳ валаа илаҳа иллаллоҳ валлоҳу акбар валаа ҳавла валаа қуввата илла биллаҳдир». [\[۲۹۶\]](#)

۱۳۱ - كيف كان النبي صلى الله عليه وسلم يسبح؟

۱۳۱. Пайғамбар алайҳиссалом қандай тасбех айтар эдилар?

يَعْقُدُ التَّسْبِيحَ بِيَمِينِهِ [رأيت النبي ﷺ] قال: [رَأَيْتَ النَّبِيَّ ﷺ] - عن عبد الله بن عمرو

۲۶۶. Абдуллоҳ ибн Амр разияллоҳу
анхудан ривоят қилинади,
айтадилар-ки: «Мен Пайғамбар
алайҳиссаломни ўнг қўллари билан
тасбехни санаган-ликларини
кўрдим». [۲۹۷]

۱۳۲ - من أنواع الخير والأداب الجامعة

۱۳۲. Яхшилиknинг турлари ва ҳамма гўзалликларни ўз ичига қамраб олган одоблар

۲۶۷ - إِذَا كَانَ جُنُحُ الْلَّيْلِ - أَوْ أَمْسَيْتُمْ - فَكُفُوا صِبِيَّانَكُمْ، فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَتَشَرُّ حِيَّةً، فَإِذَا
ذَهَبَ سَاعَةٌ مِّنَ اللَّيْلِ فَخَلُوْهُمْ، وَأَغْلَفُوا الْأَنْوَابَ وَانْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ؛ فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَا يَقْتَصُّ بِأَبَابًا
مُغَلَّفًا، وَأَوْكُوا قِرَبَكُمْ، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَحَمِّرُوا أَنْيَتَكُمْ، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَلَوْ أَنْ تَعْرُضُوا
عَلَيْهَا شَيْئًا، وَأَطْفَلُوا مَصَابِيحَكُمْ]

۲۶۷. «Агар кеч кирса, ёки кеч киритсанглар, болаларингизни ташқариға чиқармай тутиб туринглар. Чунки шайтонлар шу вақт тарқаладилар. Агар кечадан озгина вақт ўтса уларни қўйиб юбораверинглар. Эшикларни Оллоҳни исмини зикр қилиб беркитинглар. Чунки шайтон берк эшикни оча олмайди. Мешларингизни оғзини ҳам Оллоҳнинг исмини айтиб боғланглар, идишларингизни устини ҳам Оллоҳ-нинг исмини зикр қилиб ёпинглар, лоақал унинг устига бир нарса ташлаб қўйинглар, чирокларни ҳам ўчиринг-лар». [\[۲۹۸\]](#)

وَصَلَى اللَّهُ وَسْلَمٌ وَبَارَكَ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهٖ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ...

[۱] Бақара: ۱۰۲

[۲] Аҳзоб: ۴۱

[۳] Аҳзоб: ۳۰

[۴] Аъроф: ۲۰۰

[۵] Бухорий ва Муслим.

[۶] Термизий ва Ибн Можа.

[۷] Бухорий ва Муслим.

Бухорийнинг лафзи.

[۸] Термизий ва Ибн Можа.

Албоний сахих деган.

[۹] Термизий. Албоний сахих деган.

[۱۰] Муслим.

[۱۱] Абу Довуд.

[۱۲] Термизий.

[۱۳] Абу Довуд.

[۱۴] Бухорий ва Муслим.

[۱۵] Бухорий ва Ибн Можа.

[۱۶] Термизий.

[۱۷] Насойй, Абу Довуд, Термизий
ва Ибн Можа. Албоний «Ирвоул
ғолил»да ҳасан деган.

[۱۸] Абу Довуд, Термизий ва
Бағовий.

[۱۹] Абу Довуд, Ибн Можа ва
Бағовий.

[۲۰] Ибн Можа ва Бағовий.

[۲۱] Термизий ва бошқалар.

Албоний «Ирвоул ғолил»га қаранг.

[۲۲] Бухорий ва Муслим. Дуонинг бошидаги «бисмиллах» сўзини Сайд ибн Мансур ривоят қилган. «Фатҳул Борий»га қаранг.

[۲۳] Сунан соҳиблари (Абу Довуд, Термизий, Насоий, Ибн Можа).

Албоний саҳих деган.

[۲۴] Абу Довуд, Ибн Можа ва Аҳмад. «Ирвоул ғолил»га қаранг.

[۲۵] Муслим.

[۲۶] Термизий.

[۲۷] Насоий «Амалул явм вал-лайла». «Ирвоул ғолил»га қаранг.

[۲۸] Абу Довуд ва Термизий.

[۲۹] Сунан соҳиблари.

[۳۰] Абу Довуд. Аллома Ибн Боз «Тухфатул Ахёр»да ҳасан деган. Имом Муслимнинг «Саҳиҳ»ида келишича: «Киши уйга киаркан киришидан олдин ва таомланишидан олдин Оллоҳни зикр қилса, шайтон (ўзининг гумашталарига): (бу уйда) Сизга бошпана ҳам, кечки таом ҳам йўқ экан», дейди».

[۳۱] Бухорий ва Муслим.

[۳۲] Термизий.

[۳۳] Бухорий «Ал-Адаб ал-Муфрад». Албоний саҳиҳ деган.

[۳۴] Ибн Ҳажар «Фатхул борий».

[۳۵] Анас ибн Молик разияллоху анҳу айтади: «Масжидга киришда ўнг оёқ билан, чиқишида эса чап оёқ билан чиқиш суннатдир». (Ҳоким ва Байҳақий. Албоний ҳадисни ҳасан деган).

[۳۶] Абу Довуд.

[۳۷] Биринчи қисмини Ибн Сунний ривоят қилган. Абу Довуд ривояти. Албоний ҳадисни ҳасан деган.

[۳۸] Муслим.

[۳۹] Ҳоким ва Байҳақий. Албоний ҳадисни ҳасан деган.

[[40](#)] Ҳоким, Байҳақий ва Ибн Можа.
Албоний ҳадисни ҳасан деган.

[[41](#)] Бухорий ва Муслим.

[[42](#)] Муслим.

[[43](#)] Ибн Хузайма.

[[44](#)] Муслим.

[[45](#)] Бухорий. Дуонинг қавс ичидағи
қисмини Байҳақий ривоят қилған.
Аллома Ибн Боз «Тұхфатул ахёр»да
ҳадиснинг шу қисмини ҳасан деган.

[[46](#)] Термизий, Абу Довуд ва Ахмад.
«Ирвоул ғолил»га қаранг.

[[47](#)] Бухорий ва Муслим.

[[48](#)] Муслим ва тўрт сунан соҳиблари.

[[49](#)] Муслим.

[[50](#).] Муслим.

[[51](#)] Абу Довуд, Ибн Можа ва Аҳмад. Шуайб Арнаут ҳасан лиғойриҳ деса, Абдулқодир Арнаут шоҳидлар билан саҳиҳ дейди. Имом Муслим ҳам Ибн Умардан шунга ўхшаш ривоятни келтирган.

[[52](#)] Бу дуони Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи ва саллам кечаси таҳажҷуд намозига турганларида айтганлар.

[[53](#)] Бухорий ва Муслим.

[۵۴] Сунан соҳиблари ва Аҳмад.

[۵۵] Бухорий ва Муслим.

[۵۶] Муслим ва Абу Довуд.

[۵۷] Муслим, Абу Довуд, Термизий ва Насоий. Дуонинг қавс ичидағи қисмини Ибн Хузайма ва Ибн Ҳиббон ривоят қилган.

[۵۸] Абу Довуд, Насоий ва Аҳмад. Ҳасан ҳадис.

[۵۹] Бухорий.

[۶۰] Бухорий.

[۶۱] Муслим.

[۶۲] Сунан соҳиблари ва Аҳмад.

[۶۳] Бухорий ва Муслим.

[۶۴] Муслим ва Абу Довуд.

[۶۵] Муслим.

[۶۶] Абу Довуд, Насоий, Аҳмад.
Албоний ҳадисни сахих деган.

[۶۷] Муслим.

[۶۸] Муслим.

[۶۹] Абу Довуд ва Ибн Можа.

[۷۰] Сунан соҳиблари, булар ичида
фақат Насоий ривоят қилмаган.

[۷۱] Термизий, Аҳмад ва Ҳоким.

Ҳоким сахих деган. Ҳадисдаги зиёда
Захабийга оид.

[۷۲] Термизий ва Ҳоким. Ҳоким
сахих деган.

[۷۳] Бухорий ва Муслим.

[۷۴] Бухорий ва Муслим.

[۷۵] Бухорий ва Муслим. Лафз
Муслимники.

[۷۶] Бухорий ва Муслим. Лафз
Муслимники.

[۷۷] Бухорий ва Муслим.

[۷۸] Бухорий ва Муслим.

[۷۹] Муслим.

[۸۰] Абу Довуд ва Насоий. Албоний
ҳадисни сахих деган.

[۸۱] Бухорий.

[۸۲] Абу Довуд ва Ибн Можа.

[[۸۳](#)] Насоий ва Аҳмад. Албоний ҳадисни сахих деган.

[[۸۴](#)] Насоий ва Аҳмад. Албоний ҳадисни сахих деган.

[[۸۵](#)] Сунан соҳиблари.

[[۸۶](#)] Абу Довуд, Термизий, Ибн Можа, Насоий ва Аҳмад. Албоний ҳадисни сахих деган.

[[۸۷](#)] Муслим.

[[۸۸](#)] Бухорий ва Муслим.

[[۸۹](#)] Муслим.

[[۹۰](#)] Муслим. Ҳадис давомида айтиладики: “Ким буни ҳар намоз кетидан айтса, хато-гуноҳлари агар

дегниз кўпиги қадар бўлса ҳам,
мағфират қилинади”.

[۹۱] Ихлос сураси.

[۹۲] Фалак сураси.

[۹۳] Наас сураси.

[۹۴] Бақара сураси, ۲۰۰-оят. Ким
буни ҳар намоз кетидан ўқийдиган
бўлса, жаннатга киришини фақат
унинг ўлишигина тўсиб туради.
(Насоий. Албоний сахих деган).

[۹۵] Термизий ва Аҳмад.

[۹۶] Ибн Можа ва Насоий.

[۹۷] Бухорий.

[۹۸] Оли Имрон сураси, ۱۰۹-оят.

[۹۹] Абу Довуд. Албоний ҳадисни ҳасан деган.

[۱۰۰] Бақара сураси, ۴۰۰-оят. Ким уни тонг отганда ўқиса, то кун ботгунга қадар жинлардан ҳимояланган бўлади. Ким уни кеч кирганда ўқиса, то тонг отгунга қадар жинлардан ҳимояланган бўлади. (Ҳоким ривоят қилган. Албоний сахих деган ва буни Насоий ҳамда Табаронийга нисбатини берган).

[۱۰۱] Ким бу сураларни тонг отганда ва кун ботганда уч мартадан ўқиса, Аллоҳ уни ҳамма нарсадан сақлайди (Абу Довуд ва Термизий).

[۱۰۲] Муслим.

[۱・۳] Термизий.

[۱・۴] Тонг отганда ушбу дуони чин дилдан ишониб айтган киши, шу кунда вафот этса, жаннатга киради. Кечда айтса ҳам шундай (**Бухорий**).

[۱・۵] Ким бу дуони тонгда ва кечда тўрт марта айтадиган бўлса, Аллоҳ уни дўзахдан озод қиласи (**Бухорий, Абу Довуд, Насоий ва Ибн Сунний**).

[۱・۶] Ким бу дуони тонг отганда айтса, ўша куннинг шукрини адо қиласи, ким кеч кирганда айтса, ўша кечанинг шукрини адо қиласи бўлибди (Абу Довуд, Насоий, Ибн Сунний ва Ибн Ҳиббон. Ибн Боз “Тухфатул ахяр”да ҳадисни ҳасан деган).

[۱・۷] Абу Довуд, Аҳмад, Насоий ва Бухорий “Адабул муфрад”.

[۱・۸] Тонг ва кечда уни етти марта айтадиган кишининг дунё ва охиратга тегишли бўлган муҳим ишларига Аллоҳ ўзи кифоя қилади (Ибн Сунний)

[۱・۹] Абу Довуд ва Ибн Можа.

[۱۱・۱] Термизий ва Абу Довуд.

[۱۱・۲] Тонгда ва кечда шу дуони уч мартадан айтадиган кишига ҳеч нарса зарар етказмайди (Абу Довуд, Термизий, Ибн Можа ва Аҳмад).

[۱۱・۳] Тонгда ва кечда бу дуони уч мартадан айтиб юрувчи кишини қиёмат кунида рози этиш Оллоҳ

зиммасига ҳақ бўлади (Аҳмад,
Насоий, Абу Довуд ва Термизий).

[۱۱۲] Ҳоким, Заҳабий саҳих деган.

[۱۱۴] Абу Довуд. Ҳасан ҳадис.

[۱۱۵] Аҳмад ва Ибн Сунний.

[۱۱۶] Ким тонгда ва кечда ' ..
мартадан айтган бўлса, қиёмат
кунида факат бу зикрни шунча
микдордан кўпроқ айтган кишигини
ундан афзалроқ нарса билан келиши
мумкин. (Муслим).

[۱۱۷] Насоий, Абу Довуд, Ибн
Можа ва Аҳмад.

[۱۱۸] Буни бир кунда юз марта
айтган кишининг савоби ўнта қулни

озод қилишга тенг бўлади. Унга юзта ҳасанот ёзилиб, юзта хатоси ўчирилади. Шу кун то кечгача бу зикр унинг учун шайтондан ҳимояловчи қўрғон-ҳимоя бўлади. Қиёмат кунида фақат бу дуони ундан ҳам кўпроқ қилган кишигина ундан афзалроқ амал билан келади (Бухорий ва Муслим).

[۱۱۹] Муслим.

[۱۲۰] Ибн Сунний ва Ибн Можа.

[۱۲۱] Бухорий ва Муслим.

[۱۲۲] Шу дуони кеч кирганда уч марта ўқиган кишига туннинг заҳари-зарари етмайди (Аҳмад, Насоий, Термизий ва Ибн Можа).

[۱۲۳] Ким менга тонг отганда ва кеч кирганда ўн марта саловат айтадиган бўлса, қиёмат куни унга шафоатим етади (Табароний).

[۱۲۴] Бухорий ва Муслим.

[۱۲۵] Жойига ётганида шу оятни ўқиган кишига Оллоҳ томонидан бир кўриқловчи бўлади ва тонггача унга шайтон яқин йўлай олмайди (Бухорий).

[۱۲۶] Бақара сураси, ۲۸۰-۲۸۷- оятлар. Юқоридаги икки оятни ким кечаси ўқиса, унга шу иккиси кифоя қилади (Бухорий ва Муслим).

[۱۲۷] Бухорий ва Муслим.

[۱۲۸] Муслим ва Аҳмад.

[۱۲۹] Абу Довуд ва Термизий.

[۱۳۰] Бухорий ва Муслим.

[۱۳۱] Жойига ётганда шу дуони ўқиган кишига бир ходим (га эга бўлиш) дан ҳам яхшироқ бўлади. (Бухорий ва Муслим).

[۱۳۲] Муслим.

[۱۳۳] Муслим.

[۱۳۴] Абу Довуд ва Термизий.

[۱۳۵] Термизий ва Насоий.

[۱۳۶] Жойингни солгач, намозга олгандек таҳорат ол, сўнгра ўнг томонинг билан ётгинда ушбу дуони ўқи. Шу дуони ўқиган кишига Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва

саллам айтдилар: «Агар ўлсанг фитрат (Ислом)да ўлган бўласан» (Бухо-рий ва Муслим).

[۱۳۷] Насойи. Ҳоким ва Захабий сахих деган.

[۱۳۸] Абу Довуд ва Термизий.

[۱۳۹] Муслим.

[۱۴۰] Муслим.

[۱۴۱] Муслим.

[۱۴۲] Муслим.

[۱۴۳] Муслим.

[۱۴۴] Сунан соҳиблари, Аҳмад, Доримий ва Бай-ҳақий.

[۱۴۵] Сунан соҳиблари ва Аҳмад.

[۱۴۶] Байҳақий. Албоний сахих деган.

[۱۴۷] Насойй ва Дорақутний. Қавс ичидаги қўшимча Дорақутнийники.

[۱۴۸] Аҳмад.

[۱۴۹] Бухорий. Мен уни у зотдан кўп эшитардим, дейди ровий.

[۱۵۰] Бухорий ва Муслим.

[۱۵۱] Абу Довуд ва Аҳмад.

[۱۵۲] Термизий ва Ҳоким. Заҳабий сахих деган.

[۱۵۳] Абу Довуд ва Ибн Можа.

[۱۵۴] Абу Довуд ва Ҳоким. Заҳабий сахих деган.

[۱۰۰] Абу Довуд ва Термизий.

[۱۰۶] Бухорий.

[۱۰۷] Бухорий “ал-Адабул-муфрад”.

[۱۰۸] Бухорий “ал-Адабул-муфрад”.

[۱۰۹] Муслим.

[۱۱۰] Муслим.

[۱۱۱] Бухорий ва Муслим.

[۱۱۲] Бухорий ва Муслим.

[۱۱۳] Муслим.

[۱۱۴] Ҳадид сураси, ۳-оят. Абу Довуд.

[۱۱۵] Термизий.

[۱۱۶] Бухорий.

[۱۶۷] Муслим.

[۱۶۸] Ибн Ҳиббон ва Ибн Сунний.

[۱۶۹] Абу Довуд ва Термизий.

[۱۷۰] Абу Довуд ва Ибн Можа.

[۱۷۱] Бухорий ва Муслим.

[۱۷۲] Муслим.

[۱۷۳] Кучли мўмин (иродали,
катъиятли, матонатли охират
ишларида муҳаббатли – ғайратли
мўмин) Оллоҳга (мазкур
сифатларда) кучсиз мўминга
нисбатан суюклироқ ва яхшироқдир.
Ҳар иккисида ҳам (иймон
келтирганлари сабабли) хайр –
яхшилик бор. Ўзингга наф

берадиган нарсаларга (Оллоҳнинг тоатига, Унинг ҳузури-даги нарсага интилишга) ҳарис бўл. Оллоҳдан мадад тила, заифлашма. (Унинг талабидан бўшаشма, ялқовлик қилма). Мабодо сенга бирон нарса етадиган бўлса, «Агар бунақа қилганимда унақа бўларди», — деб айтма. Сен «Оллоҳнинг тақдири. У нимани хоҳлади, килди», — деб айт. Албатта «агар» калимаси шайтон амалини очиб – бошлаб берувчи бўлади (Муслим).

[۱۷۴] Ҳасан Басрийнинг сўзи.

[۱۷۵] Нававий “Азкор”да келтирган.

[۱۷۶] Бухорий.

[۱۷۷] Бухорий.

[۱۷۸] Ажали етмаган беморни
күрган киши шу дуони етти марта
айтадиган бўлса, у (албатта)
тузалади (Термизий ва Абу Довуд).

[۱۷۹] Термизий, Ибн Можа ва
Аҳмад.

[۱۸۰] Бухорий ва Муслим.

[۱۸۱] Бухорий.

[۱۸۲] Термизий ва Ибн Можа.
Албоний сахих деган.

[۱۸۳] Абу Довуд.

[۱۸۴] Муслим.

[۱۸۵] Муслим.

[۱۸۶] Муслим.

[۱۸۷] Сунан соҳиблари ва Аҳмад.

[۱۸۸] Ибн Можа ва Абу Довуд.

[۱۸۹] Сайд ибн Мусаййаб айтади:
Хато-гуноҳ қилмаган сабий-гўдакка
Абу Ҳурайра жаноза намозини
ўқиганида орқасида турдим. У (юқо-
ридаги дуони ўқиди) (Молик
«Муватто»да, Ибн Аби Шайба
«Мусаннаф»да келтирган. Байҳақий
ривоят қилган).

[۱۹۰] Ибн Қудома ва Ибн Бозлар ўз
китобларида келтирганлар.

[۱۹۱] Ҳасан гўдакнинг жанозасида
«Фотиха» сураси билан шу дуони

ўқир эдилар) (Бағавий, Абдураззоклар келтирғанлар).

[۱۹۲] Бухорий ва Муслим.

[۱۹۳] Нававий “Азкор”.

[۱۹۴] Абу Довуд ва Аҳмад.

[۱۹۵] Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам маййитни дағн қилиб бўлгач, унинг тепасида туриб айтардиларки: «Биродарингизга истиғфор тиланглар, унга событқадамлик сўранглар, албат-та, у ҳозир сўралади» (Абу Довуд ва Ҳоким. Заҳабий сахих деган).

[۱۹۶] Муслим ва Ибн Можа.

[۱۹۷] Абу Довуд ва Ибн Можа.

[۱۹۸] Бухорий ва Муслим. Лафз
Муслимники.

[۱۹۹] Абдуллоҳ ибн Зубайр
момақалдироқ овозини эшитганда
гапиришдан тўхтар эдилар).
(«Муватто»да келтирилган,
Албоний санадини саҳих деган.
Мавқуф).

[۲۰۰] Абу Довуд.

[۲۰۱] Бухорий ва Муслим.

[۲۰۲] Абу Довуд.

[۲۰۳] Бухорий.

[۲۰۴] Бухорий ва Муслим.

[۲۰۵] Бухорий ва Муслим.

[۲۰۶] Термизий ва Доримиј.

[۲۰۷] Абу Довуд.

[۲۰۸] Ибн Можа.

[۲۰۹] Абу Довуд ва Термизий.

[۲۱۰] Термизий.

[۲۱۱] Абу Довуд, Ибн Можа ва Термизий.

[۲۱۲] Бухорий ва Термизий.

[۲۱۳] Муслим.

[۲۱۴] Муслим.

[۲۱۵] Абу Довуд, Ибн Можа ва Насоий.

[۲۱۶] Муслим.

[۲۱۷] Бухорий ва Муслим.

[۲۱۸] Муд вазн ўлчов бирлиги.

[۲۱۹] Муслим.

[۲۲۰] Бухорий.

[۲۲۱] Абу Довуд, Термизий ва Ибн
Можа.

[۲۲۲] Абу Довуд ва Ибн Можа.

[۲۲۳] Бухорий ва Муслим.

[۲۲۴] Бухорий ва Муслим.

[۲۲۵] Термизий.

[۲۲۶] Термизий ва Ибн Можа.

[۲۲۷] Абу Довуд, Термизий, Насойи
ва Ибн Можа.

Оиша онамиз айтади: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам бир мажлисга ўтирсалар, Қуръон тиловат қиласалар ёки намоз ўқисалар, албатта, мана шу калималар билан якунлар эдилар» (Насоий ва Аҳмад).

[۲۲۸] Аҳмад ва Насоий.

[۲۲۹] Термизий.

[۲۳۰] Муслим.

[۲۳۱] ۵۵-, ۵۶- рақамдаги ҳадисларга қаранг.

[۲۳۲] Абу Довуд. Ҳасан ҳадис.

[۲۳۳] Бухорий.

[۲۳۴] Насоий ва Ибн Можа.

[۲۳۰] Аҳмад ва Бухорий “Ал-Адабул-муфрад”.

[۲۳۶] Ибн Сунний.

[۲۳۷] Аҳмад ва Ибн Сунний.

[۲۳۸] Абу Довуд ва Термизий.

[۲۳۹] Муслим.

[۲۴۰] Ҳоким ва Ибн Сунний.

Захабий сахиҳ деган.

[۲۴۱] Термизий ва Ибн Можа.

Албоний ҳадисни ҳасан деган.

[۲۴۲] Абу Довуд.

[۲۴۳] Аҳмад ва Ибн Можа.

[۲۴۴] Аҳмад ва Термизий.

[۲۴۰] Термизий.

[۲۴۶] Бухорий.

[۲۴۷] Муслим.

[۲۴۸] Муслим.

[۲۴۹] Бухорий ва Муслим.

[۲۵۰] Ибн Сунний ва Ҳоким.

[۲۵۱] Муслим.

[۲۵۲] Абу Довуд ва Аҳмад.

[۲۵۳] Термизий.

[۲۵۴] Насоий ва Ҳоким.

[۲۵۵] Абу Довуд.

[۲۵۶] Муслим ва Аҳмад.

[۲۰۷] Бухорий.

[۲۰۸] Бухорий ва Муслим.

[۲۰۹] Бухорий ва Муслим.

[۲۱۰] Бухорий ва Муслим.

[۲۱۱] Абу Довуд ва Аҳмад.

[۲۱۲] Бухорий ва Муслим.

[۲۱۳] Муслим.

[۲۱۴] Бухорий “Ал-Адабул-муфрад”. Қавс ичидағи зиёда Байқақиңігә оид.

[۲۱۵] Бухорий ва Муслим.

[۲۱۶] Бухорий.

[۲۱۷] Абу Довуд, Аҳмад ва Бағовий.

[۲۶۸] Мұслим.

[۲۶۹] Мұслим.

[۲۷۰] Бухорий ва Мұслим.

[۲۷۱] Бухорий ва Мұслим.

[۲۷۲] Бухорий, Термизий, Насоий ва Аҳмад.

[۲۷۳] Абу Довуд, Термизий ва Ибн Можа.

[۲۷۴] Мұслим.

[۲۷۵] Аҳмад ва Ибн Можа.

[۲۷۶] Бухорий ва Мұслим.

[۲۷۷] Мұслим ва Байҳақиј.

[۲۷۸] Аҳмад ва Ибн Сунний.

[۲۷۹] Бухорий.

[۲۸۰] Муслим.

[۲۸۱] Абу Довуд, Термизий ва
Ҳоким. Заҳабий сахих деган.

[۲۸۲] Термизий, Насоий ва Ҳоким.

[۲۸۳] Муслим.

[۲۸۴] Муслим.

[۲۸۵] Бухорий ва Муслим.

[۲۸۶] Бухорий ва Муслим.

[۲۸۷] Бухорий ва Муслим.

[۲۸۸] Муслим.

[۲۸۹] Муслим.

[۲۹۰] Термизий ва Ҳоким. Заҳабий саҳиҳ деган.

[۲۹۱] Бухорий ва Муслим.

[۲۹۲] Муслим.

[۲۹۳] Муслим ва Абу Довуд.

[۲۹۴] Муслим.

[۲۹۵] Термизий, Ибн Можа ва Ҳоким. Заҳабий саҳиҳ деган.

[۲۹۶] Аҳмад, Ҳоким ва Ибн Ҳибbon.

[۲۹۷] Абу Довуд ва Теримизий.

[۲۹۸] Бухорий ва Муслим.